

Allentes hørings svar til Lovforslag om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af Dansk kultur

Kulturministeriets journal nr. 2023-4068

Oslo og København d. 11/9-2023

Baggrund

Kulturministeriet sendte 15/8-2023 Regeringens forslag til en ny lov om et kulturbidrag pålagt visse udbydere af on demand audiovisuelle medietjenester, med det formål at etablere en pulje hvorfra de bidragende udbydere kan søge om støtte til nye produktioner af dansk indhold indenfor film-, serie, og dokumentationsgenren.

Allente (Allente Danmark A/S) er ikke direkte kommet på høringslisten, men vi kan se at begge tidligere brands/selskaber som Allente er blevet fusioneret af (Canal Digital Danmark A/S og 'Viasat') er på listen.

Høringsfristen for dette forslag er sat til 11/9-2023 kl. 12:00.

Denne besvarelse er sendt d. 11/9-2023 til ahb@kum.dk; pbg@kum.dk cc: kum@kum.dk; Haakon.Gjesdahl@allente.tv; h.bergan@allente.tv; dan.hansen@allente.tv

Om Allente

Allente er en gruppe af selskaber der distribuerer tv-pakker og tilhørende tjenester til ca. 1,1 millioner hushold i Norden, hovedsagelig via satellit, IP-tv og OTT, så vel som lignende tjenester til B2B markedet.

De Tv-kanaler der distribueres, består af lineære tv-kanaler, start forfra og ugearkiv tjenester relaterede til de lineære udsendelser samt indholdsarkiv, såkaldte SVOD-tjenester (abonnementsbaserede streamingtjenester) og lejefilm (TVOD). Derudover tilbyder Allente fast bredbånd og IP-telefoni til slutbrugere via de åbne fibernet i Sverige og fast trådløst bredbånd i Norge.

I Danmark er Allente repræsenteret gennem selskabet Allente Danmark A/S, CVR: 13879842.

Allentes svar på høringen

Allente noterer sig at dette reviderede lovforslag (i forhold til den tidligere Regerings forslag til en Kulturbidragslov fra 2022) har inkluderet flere justeringer Allente bifalder, om end vi ville foretrække nogle mere eksplicite formuleringer i selve lovteksten eller de vejledende bemærkninger. Vi referer desuden til

vores hørings svar per den 12/9-2022 til Kulturministeriet vedr. den tidligere Regerings forslag (*vedlagt dette svar som bilag 1*).

Allente havde i sit svar på det foregående forslag tre nedslagspunkter der direkte vedrører Allente og andre lignende distributører af tredjepartsindhold.

1. Allente har ingen redaktionel indflydelse på det indhold Allente (videre)distribuerer

Som ren distributør af audiovisuelt indhold har Allente ingen mulighed for at influere produktionen af indhold – dansk eller i øvrigt. Allente producerer eller bestiller ikke selv indhold, og har ingen indflydelse på hvilket indhold der bliver gjort tilgængeligt, produceret, eller promoveret af Indholdsudbyderne.

2. Loven vil ikke være proportionel for Allente

Som konsekvens af at Allente ikke er indholdsproducent har Allente derfor heller ikke nogen reel mulighed for at kunne modtage støtte fra den etablerede pulje, hvilket gør loven disproportional mod Allente jf. EU AVMS direktivets artikel 13 stk. 2, som uddybet i direktivets præambelbetragtning nr. 36.

3. En beskatning af Allentes distribution af indhold som allerede vil være beskattet fra indholdsleverandørens side

Allente distribuerer indhold som allerede vil være underlagt denne lovgivning gennem beskatning af selve indholdsudbyderne, og vil derfor medføre dobbeltbeskatning af indholdet.

I forhold til det fremstillede lovforslag noterer Allente sig at alle tre punkter oven for er blevet adresseret i et vist omfang, og vi ser positivt på mange af de uddybelser og bemærkninger der vedrører ovenstående.

1. Allente referer til lovforslagets §3, stk. 3 som definerer en medietjenesteudbyder som havende det 'redaktionelle ansvar for valget af audiovisuelt indhold i en audiovisuel medietjeneste, og som bestemmer, hvordan det audiovisuelle indhold tilrettelægges'. Som ren distributør af indhold produceret af tredjeparter har Allente ingen redaktionel indflydelse på produktionen eller tilrettelæggelsen af indhold. Som tillæg til dette argument referer Allente til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.2 på side 19, hvor det præciseres at omsætning fra ren videredistribution undtages fra den bidragspligtige omsætning, og at der derfor undgås at pålægge udbydere at betale kulturbidrag fra tjenester "...de ikke har redaktionelt ansvar for og derfor ikke er udbydere i nærværende lovforslags forstand".

Allente læser både definitionen i §3, stk. 3 og bemærkningerne på side 19 som *bekræftelse på at rene distributører af tredjepartsindhold som eksempelvis Allente ikke er i betragtning for lovforslagets anvendelsesområde*.

2. Allente referer til de almindelige bemærkninger afsnit 2, på side 9 hvor det præciseres at "det skal være muligt at medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den forestående pligt til at betale et kulturbidrag at søge om støtte til produktionen af nyt dansk indhold...". Dette er desuden et nøgleelement i EU AVMS-direktivet som dette lovforslag hjemler indførelsen af jf. afsnit 3.1.1 på side 12 af de almindelige bemærkninger. Nærmere specificeret er det i AVMS-direktivets

præambelbetragtning nr. 36 af bidragsyderne "...på en ikkediskriminerende vis skal kunne drage fordel af den støtte, der er tilgængelig under ordningen" som nævnt under afsnit 2.1 på side 11 i de almindelige bemærkninger. Samme betingelser fra AVMS-direktivets præambelbetragtning nr. 36 bliver uddybet i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser under *Til §5* på side 50.

Som ren distributør af indhold produceret og ejet af tredjeparter, har Allente ingen selvstændig produktionskapacitet eller -virksomhed. Allente hverken bestiller, redigerer eller i øvrigt ændrer, eller tilrettelægger indhold, og kan derfor ikke på en ikkediskriminerende måde drage fordel af puljerne. Under den forudsætning kan *rene distributører af tredjepartsindhold som eksempelvis Allente ikke være i betragtning til lovforslagets anvendelsesområde.*

3. Allente referer til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.2, på side 17, hvor det bemærkes at "...indtægter fra gensalg af de on-demand-audiovisuelle mediatjenester i andre virksomheders abonnementsbaserede produkter..." skal beskattes fra indholdsejerens side, og derfor ikke bør dobbelt-beskattes ved desuden at beskatte den sekundære distributør. Dette er yderligere præciseret i bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser under *Til §3* på side 46 hvor det bliver benævnt at omsætning fra videredistribution af andres on-demand-audiovisuelle medietjenester skal undtages fra den bidragspligtige omsætninger for netop at undgå dobbelt beskatning.

Som ren distributør af indhold produceret og ejet af tredjeparter, vil al indhold distribueret af Allente allerede været underlagt beskatning fra indholdsproducentens side. *Alle dele af Allentes omsætning vedrørende videredistribution af audiovisuelt indhold vil derfor være undtaget fra en evt. bidragspligtig omsætning da det allerede vil have været beskattet.*

Allente støtter Kulturministeriets bemærkninger om at indtægter fra al lineær programvirksomhed i "blandede" tjenester skal undtages fra beregningen af den bidragspligtige omsætning som nævnt under afsnit 3.1.2, på side 18-19. Dvs. at f.eks. alle lineære tv-kanaler, herunder kanaler med live sportsudsendelser som er baseret på en lineær udsendelse, og gøres tilgængelig/tilbydes sammen med on-demand audiovisuelle medietjenester, samt også såkaldte "ancillary services" til det lineære indhold såsom catch-up/start forfra/ugearkiv tjenester, ikke vil indgå i beregningen af bidragspligtig omsætning.

Administrative bemærkninger

I tillæg til ovenstående kan Allente gentage nogle af vores administrative bemærkninger som ikke er blevet benævnt eller justeret yderligere i dette forslag, frem for forslaget fremstillet af den tidligere regering i 2022.

Vi vil kort bemærke at vores prissætningsmetode, dvs. bundlede priser for lineære og ikke-lineære tjenester vil gøre det nærmest umuligt at udskille den bidragspligtigt relevante on-demand omsætning fra den totale omsætning. I forhold til afsnit 5 i de almindelige bemærkninger om den administrative byrde på erhvervslivet, kan vi meddele at en opdeling og beregning af den bidragspligtige omsætning antagelsesvis vil kræve en større justering af vores nuværende beregnings- og revisionsmetoder, og dermed også en øget omkostning for os.

Når det gælder forslaget om at Slots- og Kulturstyrelsen skal føre tilsyn med og gives beslutningskompetence efter loven, og at Radio- og TV-nævnet bliver klageinstans for afgørelser foretaget af styrelsen, har Allente ingen indvendinger til dette. Vi vil imidlertid bemærke at det er vigtigt at medieudbyderne sikres en reel klageadgang, og det nævnes da også som eksempel af Kulturministeriet i bemærkningerne til forslaget §9 at en typisk klagesag kan omhandle om hvorvidt en medieudbyder er omfattet af loven eller ej. I en sådan type igangværende sag vil det være uheldigt om medieudbyderen "trues" med eller tillægges bøder efter forslaget §11.

Kulturministeriet nævner bl.a. undladelse af at lade sig registrere hos Slots- og Kulturstyrelsen som eksempel på hvad der kan udløse bødestraf, men nævner ikke her afklaring af lovens saglige virkeområde i en klagesag. Hvis en medieudbyder anser sig som undtaget lovens saglige virkeområde, vil det heller ikke være naturligt at registrere sig som medieudbyder under loven. Det vil først give mening at gøre når det eventuelt bliver afgjort i forvaltningen eller ved domsafsigelse om medieudbyderens on-demand tjenester omfattes af bidragspligten.

[For yderligere uddybelse eller anden information](#)

For yderligere uddybende oplysninger er I velkomne til at kontakte os direkte via nedenstående kontaktoplysninger.

Haakon Gjesdahl

Acting DPO & Attorney at law, MNA

Compliance Officer

+47 934 33 426

haakon.gjesdahl@allente.tv

Dan Lindskov Hansen

DK office liaison

+45 2588 7889

Dan.Hansen@allente.tv

På vegne af Allente Denmark A/S

Haakon Gjesdahl og Dan Hansen

Bilag 1 – Allentes tidligere høringssvar

Kulturministeriet

Høringssvar sendt til pbg@kum.dk

Cc kum@kum.dk

Vores dato

12. sept. 2022

Vores reference

HG/HOB/DH

Deres dato

15. august 2022

Deres reference

KUU Alm del – Bilag 439

Vores sagsbehandlere

H. Gjesdahl, H.O. Bergan og Dan Hansen

Lovforslag om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansksproget indhold (Kulturbidragsloven)

Om Allente

Allente er en gruppe af selskaber der distribuerer tv-pakker og tilhørende tjenester til ca. 1,1 millioner hushold i Norden, hovedsagelig via satellit, IP-tv og OTT, så vel som lignende tjenester til B2B markedet.

De Tv-kanaler der distribueres, består af lineære tv-kanaler, start forfra og ugearkiv tjenester relaterede til de lineære udsendelser samt indholdsarkiv, såkaldte SVOD-tjenester (abonnementsbaserede streamingtjenester) og lejefilm (TVOD).

Derudover tilbyder Allente fast bredbånd og IP-telefoni til slutbrugere via de åbne fibernet i Sverige og fast trådløst bredbånd i Norge.

Indledning

Vi henviser til Kulturministeriets høringsbrev med bemærkninger til forslag om Kulturbidragsloven.

Allente mener at vi ikke vil være omfattet af lovforslaget idet vi ikke producerer noget indhold selv, og dermed ikke er i en position til at søge om de fondsmidler streamingbidraget er tænkt allokert til (se **punkt 2** nedenfor). Vi vil derefter redegøre for, hvis myndighederne mod forventning skulle mene at vi er omfattet af loven, den uforholdsmæssige skævhed i at pålægge en distributør med Allentes forretningsmodel et kulturbidrag, samt foreslået afgrænsning af relevant omsætning for bidraget (se **punkt 3** nedenfor). Afslutningsvis vil vi give nogle indspil til de administrative sider af forslaget, herunder klageadgang og sanktionsbestemmelser (se **punkt 4** nedenfor).

Vi refererer desuden til høringsvaret fra Danske Mediedistributører (DMD) per 12/9-2022, og vi stiller os bag de svar og kommentarer der bliver nævnt i dette.

Allente ønsker i tillæg til svaret fra DMD at uddybe nogle af vores holdninger, samt svar som specifikt vedrører Allente, og vores position i forhold til lovforslaget.

Allente vil ikke være omfattet af lovforslaget

2.1 AVMS direktivets art. 13 nr. 2 jf præambelbetragtning punkt 36 til ændringsdirektiv (EU) 2018/1808

Allente noterer at AVMS direktivets artikel 13 pkt. 2 giver medlemslandene anledning til at pålægge medietjenesteudbydere at bidrage til direkte investeringer i indhold eller til nationale fonde for lokalt audiovisuelt indhold, men også stiller krav til at sådanne ordninger skal være forholdsmæssige og ikkediskriminerende udformet.

Hvad der nærmere ligger i kravet til ikkediskriminering er præciseret i præambelens punkt 36s sidste sætning, ændringsdirektiv (EU) 2018/1808 til AVMS:

Media service providers that are required to contribute to film funding schemes in a targeted Member State should be able to benefit in a non-discriminatory way, even in the absence of an establishment in that Member State, from the aid available under respective film funding schemes to media service providers. (Vores kursiv og understregning).

Allente bemærker også at for forholdsmæssighedskravet som følger af AVMS art. 13, pkt. 2, vil vurderingen om gensidighed mellem bidraget som pålægges og den støtte der kan søges om – til samme formål – være den samme som for ikke-diskrimineringskravet, og Allente mener at forholdsmæssighedsvurderingen også vil gøre sig gældende ud fra de specifikke markedsbetingelser Allente opererer under som leddet mellem programselskab/aggregator og forbruger af audiovisuelt indhold, dvs. distributør af dansk og internationalt audiovisuelt indhold via både lineære og ikke-lineære tjenester, og som skiller sig ud fra de rene streamingstjenester der også tilbyder egenudviklet (lokalt) indhold, se nærmere i punkt 3 nedenfor.

2.2 Kulturministeriets bemærkninger til Kulturbidragsloven om reciprokke bidrag og støtte

Kulturministeriet præciserer bl.a. i bemærkningerne til lovforslagets §5, jf. §1 (formålsparagraffen) at: *«I overensstemmelse med præambelbetragtning 36 til AVMS-direktivet er det en forudsætning for kulturbidragsordningen, at de medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale et kulturbidrag, kan ansøge om støtte til produktionen af nyt dansksproget audiovisuelt indhold fra en public service-pulje og filmstøtteordningerne, der til dels vil blive finansieret af provenuet fra kulturbidragsordningen.»* (Vores kursiv og understregninger).

Allente køber indhold vi distribuerer fra programselskaber og indholdsaggregatorer, og producerer intet indhold selv, hverken internationalt indhold rettet mod danske seere eller lokalproduceret dansk indhold. Dvs. det vil ikke være muligt for Allente at søge om støtte fra filmstøtteordningerne som til dels vil blive finansieret af provenuet fra kulturbidragsordningen. Dermed er forudsætningerne som fastlagt i AVMS ændringsdirektivet og af Kulturministeriet for at blive omfattet som medietjenesteudbydere for et sådan audiovisuelt kulturbidrag ikke til stede. Det vil sige at Allente ikke kan anses som et pligtemne efter Kulturbidragsloven.

Hvis formålet med Kulturbidragsloven skulle være at få indholdsproducenter til i højere grad at investere i dansk produceret indhold, så vil en yderligere beskatning på Allente som distributør ikke kunne bidrage til dette formål, da Allente ikke producerer indhold.

Bidragspligt for distributører som Allente uanset uforholdsmæssighed

3.1 Bidragspligt for "traditionelle" distributører uden påvirkning af indholdet er uegnet

I modsætning til de store streamingtjenester, tilbyder Allente alle de danske TV-kanaler og tilhørende tjenester til vores kunder. Vi bidrager således tilstrækkeligt til at fremme lokalt dansk indhold, og det er ikke rimeligt eller forholdsmæssigt at vi skal bidrage yderligere. Som nævnt ovenfor producerer vi ikke selv noget indhold eller tager nogen beslutninger om sådan indholdsproduktion. Vi har ingen redaktionel påvirkning på indholdet som produceres af broadcasterne og andre udbydere der producerer indhold og pakker kanaler og SVOD tjenester. Det er indholdsudbyderne selv der tager de redaktionelle beslutninger. Sammenholdt med at de traditionelle distributører som Allente dermed ikke kan søge om støtte til de formål som kulturbidraget skal gå til, synes et streamingsbidrag som foreslået både urimelig/uforholdsmæssig og er et helt upassende tiltag for at påvirke vores adfærd.

Hvis distributører som Allente også anses som omfattet af lovforslaget, i tillæg til broadcasternes afspilnings-/streamingtjenester (undtaget public service indhold), er der en risiko for "dobbeltbeskatning" som bør undgås, dvs. at et streamingsbidrag kan indskrives i to led af værdikæden på broadcast markedet. For eksempel når det kommer til SVOD tjenester, vil vi ofte have en model hvor vi deler omsætningen med indholdsleverandørerne, hvor en beregning af indholdsleverandørernes omsætning også vil inkludere den del af vores omsætning vi i øvrigt bliver bedt om at betale bidrag af.

Allente tilbyder bundle-tjenester som består af primært lineære kanaler, men også noget on-demand indhold. Hvis vi 'straffes' med et streamingsbidrag for on-demand tjenesterne, vil vores

konkurrenceevne svækkes og der er en risiko for at mindre dansk indhold vil blive distribueret til befolkningen.

3.2 Allente støtter de foreslåede undtagelser fra relevant omsætning som indgår i beregningen

Vi henviser til Kulturministeriets bemærkninger i sidste afsnit til lovforslagets §3 hvor det bl.a. hedder at:

«Udgangspunktet om, at al omsætning genereret via den on demand-audiovisuelle medietjeneste i Danmark er omfattet, fraviges for så vidt angår indtægter, der hidrører fra eventuel lineær programvirksomhed, der udøves gennem den on demand-audiovisuelle medietjeneste. Det kan f.eks. være en blandet tjeneste, hvor der ud over muligheden for at streame on demand audiovisuelt indhold kan købes adgang til en lineær audiovisuel medietjeneste/kanal, hvor der sendes "live" tv (dvs. sker samtidig modtagelse af programmer på basis af en programflade). I dette tilfælde vil den indtægt, der hidrører fra salget af adgangen til den lineære kanal, ikke være omfattet af begrebet bidragspligtig omsætning. Dette gælder også, selvom den lineære audiovisuelle medietjeneste tilbyder såkaldte catch up-/start forfra-tjenester som en integreret del af den lineære tjeneste, hvor man i en nærmere afgrænset periode kan se tidligere lineært udsendte programmer.» (Vores kursiv og understregninger).

Allente støtter Kulturministeriets bemærkninger om at indtægter fra al lineær programvirksomhed i "blandede" tjenester skal undtages fra beregningen af den bidragspligtige omsætning. Dvs. at f.eks. alle lineære tv-kanaler, herunder kanaler med live sportsudsendelser som er baseret på en lineær udsendelse, og gøres tilgængelig/tilbydes sammen med on-demand audiovisuelle medietjenester, samt også såkaldte "ancillary services" til det lineære indhold såsom catch-up/start forfra tjenester, ikke vil indgå i beregningen af bidragspligtig omsætning.

Administrative bemærkninger

Vi vil kort bemærke at vores prissætningsmetode, dvs. bundlede priser for lineære og ikke-lineære tjenester vil gøre det nærmest umuligt at udskille den bidragspligtigt relevante on-demand omsætning fra den totale omsætning. I forhold til punkt 5 Kulturministeriets bemærkninger omkring den administrative byrde på erhvervslivet, kan vi meddele at en opdeling og beregning af den bidragspligtige omsætning antagelsesvis vil kræve en større justering af vores nuværende beregnings- og revisionsmetoder, og dermed også en øget omkostning for os.

Når det gælder forslaget om at Slots- og Kulturstyrelsen skal føre tilsyn med og gives beslutningskompetance efter loven, og at Radio- og TV-nævnet bliver klageinstans for afgørelser foretaget af styrelsen, har Allente ingen indvendinger til dette. Vi vil imidlertid bemærke at det er vigtigt at medieudbyderne sikres en reel klageadgang, og det nævnes da også som eksempel af Kulturministeriet i bemærkningerne til forslagets §8 at en typisk klagesag kan omhandle om hvorvidt en medieudbyder er omfattet af loven eller ej. I en sådan type igangværende sag vil det være uheldigt om medieudbyderen "trues" med eller tillægges bøder efter forslagets §10.

Kulturministeriet nævner bl.a. undladelse af at lade sig registrere hos Slots- og Kulturstyrelsen som eksempel på hvad der kan udløse bødestraf men nævner ikke her afklaring af lovens saglige virkeområde

i en klagesag. Hvis en medieudbyder anser sig som undtaget lovens saglige virkeområde, vil det heller ikke være naturligt at registrere sig som medieudbyder under loven. Det vil først give mening at gøre når det eventuelt bliver afgjort i forvaltningen eller ved domsafsigelse om medieudbyderens on-demand tjenester omfattes af bidragspligten.

Med venlig hilsen

Haakon Gjesdahl

Advokat/Attorney at law, MNA

Allente Group

Kulturbidragsloven

Hørings svar på vegne af Animation Denmark til
lovforslagstekst om kulturbidragsloven.

Animation Denmark September 2023

Executive summary

Animation Denmark har tidligere udtrykt bekymring om den reelle effekt ved et kulturbidrag, og advaret mod potentielle utilsigtede følgevirkninger af negativ karakter.

Vores hovedpunkter for denne skepsis er utrykt i en rapport, *Streamingskat og investeringsforpligtelser i Danmark og EU*, der blev udgivet i december 2022, samt i en revideret version 2.0, pr. 28. marts 2023.

Denne rapport er vedlagt som bilag til dette høringssvar.

Vi påpeger i dette høringssvar dels bekymring for, om kulturbidragsordningen overholder principper om proportionalitet på EU's indre digitale marked, dels en opfordring til at ordningens provenu tilgodeser børne- og ungeområdet med klare definitioner, så en dansk ordning også vil have fokus på europæisk samarbejde om f.eks. animation.

Vores hovedpunkter i dette høringssvar er derfor som følger:

- En opfordring til at ordningens provenu på filmstøtteområdet også tilgodeser børne- og ungeområdet med klare definitioner, så en dansk ordning også vil have fokus på europæisk samarbejde om f.eks. animation. Hvis provenuet fra kulturbidraget sættes til 80 pct. til filmstøtteformål, foreslår vi at dette defineres således: *spillefilm og dokumentarfilm, med 30% til børne- og ungeområdet*.
- En bekymring for om kulturbidragsordningen overholder principper om proportionalitet på EU's indre digitale marked. Kulturministeriets bekymring om kulturbidragets provenu, mener Animation Denmark giver for stor usikkerhed om provenuets størrelse, og opfordrer til en grundig beregning af effekten.

I vores egne regneeksempler i nedenstående ser vi en foruroligende potentiel effekt, der kan medføre juridiske problemer inden for EU's principper for proportionalitet for det indre digitale marked. Vi opfordrer derfor til grundig beregning af provenuet og en efterfølgende revurdering af størrelserne på bidragssatserne for fast bidrag og investeringsforpligtelse.

- En opfordring til, at streamingtjenesternes investering i bagkataloger også gøres gyldig som berettiget under investeringsforpligtelsen. Midler fra sådanne investeringer vil også give ressourcer til produktion af nyt dansk kvalitetsindhold.

1. Relevante markedsbetragtninger

Animation Denmark har tidligere udtrykt bekymring om den reelle effekt ved et kulturbidrag, og advaret mod potentielle utilsigtede problemer.

Vores hovedpunkter for denne skepsis er utrykt i en rapport, *Streamingskat og investeringsforpligtelser i Danmark og EU*, der blev udgivet i december 2022, samt i en revideret version 2.0, pr. 28. marts 2023.

Denne rapport er vedlagt som bilag til dette høringssvar.

Der er p.t. krise i den globale film- og tv-branche, og vi finder det vigtigt at opfordre til, at vi i Danmark ikke indfører ordninger, der kan gøre landet særlig uattraktivt for globale streamingtjenester, og genere den daglige forretning for lokale streamingaktører unødvendigt. Vi ser f.eks. en nordisk SVOD-tjeneste som Viaplay i store finansielle problemer.

Vi har i Danmark en særlig alvorlig krise i branchen, da vi i 2022 oplevede et årelangt og omfattende stop for udvikling af nyt indhold grundet en uhørt langtrukken proces i den såkaldte Create Denmark konflikt om rettighedsaftaler.

Dette vurderes til at have kostet dansk indholdsproduktion mellem en og halvanden milliard kroner i tabte projekter fra især en tjeneste som Netflix.

Store globale streamingtjenester ser Norden som én region med ét fællesbudget for indholdsproduktion, og man kan iagttage, at f.eks. Netflix producerer mindre i Danmark, og i stedet lægger mange ressourcer i både svenske og norske produktioner (med danske instruktører).

Vores kulturminister har under et pressemøde om kulturbidraget [udtalt](#), at det vil “indbringe cirka 100 millioner kroner til dansk indholdsproduktion” og at “det vil være nok til at råde bod på den omfattende produktionskrise, som dansk film har befundet sig i de sidste par år.”

Vi anser det for vigtigt, at den foreslåede ordning om tilskud til dansk film og tv fra en ”kulturbidrags”-ordning ikke sættes i verden for at rette op på en selvforskyldt krise.

2. Baggrund for kulturbidraget

I lovforslagstekstens indledning på side 8 hedder det:

Med lovforslaget foreslås således, at der opkræves et kulturbidrag fra medietjenesteudbydere, der udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester (streamingtjenester) rettet mod et dansk publikum, på 2 pct. af deres bidrags- pligtige omsætning i Danmark hidrørende fra on demand-tjenesterne.

Der foreslås endvidere at indføre et tillægsbidrag på 3 pct., som skal betales af de on demand-streamingtjenester, der investerer under 5 pct. af deres omsætning i Danmark i dansk indhold. On demand-streamingtjenester, der investerer 5 pct. eller mere af deres omsætning i Danmark i dansk indhold, skal ikke betale tillægsbidrag.

Animation Denmark ser problemer i denne blanding af den rene afgift på 2% tilsat kriterier for omfanget af investeringer i dansk indhold.

Det vil give stor usikkerhed i branchen, om hvad provenuet til DFI og public service-puljen egentlig vil blive, og forekommer ikke fair overfor de globale streamingtjenester.

En sådan model ses heller ikke anvendt eller overvejet i andre EU-lande. F.eks. er den hollandske model bygget op som en ren investeringsforpligtelse.

Hvis Danmark skal have en ren afgift på 2%, bør denne stå alene, og suppleret med en ren forpligtelse til at investere f.eks. yderligere 2% i Danmark.

Den foreslåede model vil bevirke, at en streaming tjeneste først skal betale 2% i afgift, dernæst omsætte for mindst 5%, altså en forpligtelse på samlet 7%.

Denne model ses som nævnt ikke i andre EU-lande, og ud fra vores analyser af streamingskat og investeringsforpligtelser i EU vil det give potentielle store problemer med streamingtjenesternes velvillighed i dansk produktion, samt give risiko for sagsanlæg ved EU Domstolen med udgangspunkt i et dansk brud på proportionalitetsprincipperne i EU's digitale indre marked.

3. Indhold for børn og unge

Animation Denmark opfordrer til, at der under definitionerne af dansk indhold tilføjes, at det også skal dække børne- og ungeområdet.

Side 8 midtfor:

Formålet med lovforslaget er derfor at styrke produktionen af danske serier, dokumentarprogrammer og film og dermed understøtte udbuddet af dansk indhold ved at indføre en pligt for visse medietjenesteudbydere til at bidrage økonomisk til fremme af dansk audiovisuelt indhold gennem de statslige støtteordninger, Public Service-puljen og filmstøtteordningerne.

- foreslås ændret til:

Formålet med lovforslaget er derfor at styrke produktionen af danske serier, dokumentarprogrammer og film, herunder også indhold for børn og unge, såsom animation, - og dermed understøtte udbuddet af dansk indhold ved at indføre en pligt for visse medietjenesteudbydere til at bidrage økonomisk til fremme af dansk audiovisuelt indhold gennem de statslige støtteordninger, Public Service-puljen og filmstøtteordningerne.

Og videre hedder det side 9 midtfor:

Bidragselementet i den nye kulturbidragsordning vil generere et provenu, der skal gå til fremme af dansk indhold, herunder til produktion af nye danske film, fiktionsserier og dokumentarer. Ordningens nettoprovenu (efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud samt fradrag af omkostninger til ordningens administration) forventes anvendt med 20 pct. til støtte til public serviceformål (dokumentarer og serier) og 80 pct. til filmstøtteformål (spille- film og dokumentarfilm), idet der vil blive taget stilling til den endelige fordeling i forligskredsen, når provenuet er kendt.

- som foreslås ændret til:

Bidragselementet i den nye kulturbidragsordning vil generere et provenu, der skal gå til fremme af dansk indhold, herunder til produktion af nye danske film, fiktionsserier og dokumentarer. Ordningens nettoprovenu (efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud samt fradrag af omkostninger til ordningens administration) forventes anvendt med 20 pct. til støtte til public serviceformål (dokumentarer og serier) og 80 pct. til filmstøtteformål (spillefilm og dokumentarfilm, med 30% til børne- og ungeområdet), idet der vil blive taget stilling til den endelige fordeling i forligskredsen, når provenuet er kendt.

Ovenstående forslag er med baggrund i, at det i medieforliget hedder:

”Public Service Puljen fordeles med 50 pct. til tv-drama, 40 pct. til tv-dokumentar og kulturprogrammer og 10 pct. til lyd, hvor minimum 30 pct. af de samlede midler skal bruges til programmer for børn eller unge.”

Vi mener, at ”programmer for børn eller unge” også skal være gældende for de i lovforslaget omtalte 80 procent til filmstøtteformål.

4. Proportionalitet

Proportionaliteten i en sats på 2 eller 5 procent anser Kulturministeriet for at være i orden, men Animation Denmark ser en risiko for, at disse høje satser kan give problemer, og hæfter os bekymret ved, at provenuet er estimeret med ”betydelig usikkerhed”:

Under lovforslagets hovedpunkter anføres (side 20 øverst):

Kulturministeriet estimerer med betydelig usikkerhed, at kulturbidragsordningen med en bidragsats på henholdsvis 2 eller 5 pct. vil medføre et provenu på ca. 103 mio. kr. årligt, hvilket svarer til et provenu på ca. 98 mio. kr. årligt efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud. Dette skal ses i forhold til, at Det Danske Filminstitut i 2023 har et samlet tilskudsbudget på ca. 420 mio. kr. årligt (dækker alle støtteordninger, herunder Public Service-Puljen og filmstøtteordningerne). Det forventede provenu ved

kulturbidragsordningen ved en bidragssats på henholdsvis 2 eller 5 pct. vurderes derfor at være proportionelt i forhold til den øvrige støtte, der ydes på området.

Vi undrer os over, at der ikke er indhentet analyser, der kan estimere provenuet med større sikkerhed. Hvis provenuet viser sig at blive meget stort, får Danmark problemer med proportionaliteten i ordningen, og de enkelte (eller en koalition af) store globale streamingtjenester må forventes at ville forfølge dette juridisk gennem EU Kommissionen.

Animation Denmark er således bekymret over, hvorvidt de foreslåede satser overholder EU's principper for proportionalitet i det indre digitale marked.

Animation Denmark har fået foretaget beregninger, der viser at hele markedet for bidragspligtige SVOD i Danmark omsætter for ca. 4,5 milliarder kroner. Kulturbidraget tages af SVOD tjenesters bruttoomsætning (uden nogen form for fradrag).

Det vil give kontakt provenu på ca. 90 millioner fra de 2% afgift. Hvis ingen streamingtjenester opnår at investere for over 5% af deres bruttoomsætning i Danmark, vil det give yderligere et rent provenu på 135 millioner kroner, altså omkring samlet **225 millioner kroner i kontant provenu.**

Det kan dog forventes, at de bidragspligtige streamingtjenester kan opnå at omsætte for over 5% af deres bruttoomsætning i Danmark.

Hvis de alle når over 5% af deres bruttoomsætning, har de først investeret for 225 millioner i dansk film og tv, og dernæst skal der bidrages 90 millioner kroner i ren afgift til DFI og Public Service-puljen.

Dermed har streamingtjenesterne bidraget med i alt **315 millioner kroner** til dansk film og tv.

Så det samlede provenu fra kontant afgift og investeringsforpligtelse vil ende et sted **mellem 225 og 315 millioner kroner.**

Set i forhold til det nævnte tilskudsbudget til DFI på 420 millioner kroner, må dette anses for at være ude af proportioner.

Ud af de beregnede 4,5 milliarder kroner for SVOD-markedet i Danmark hidrører 60% fra store globale streamingtjenester som Netflix, HBO Max, Disney+ og SkyShowtime, altså ca. 2,7 milliarder kroner fra de internationale tjenester. De vil have svært ved at acceptere den foreslåede danske ordning.

For at undgå retssager og ikke-konstruktiv modvilje fra de tjenester, der i forvejen gerne frivilligt vil investere i dansk tv og film, foreslår Animation Denmark at nedsætte satserne på passende vis.

En ændring kunne være at forfølge tankerne i den foreslåede ordning i Holland, hvor man helt har opgivet rene afgifter, og i stedet overvejer en investeringsforpligtelse på 5%, der sigter så bredt i indholdsdefinition, og medtager muligheden for medregning af bagkataloger, at det skaber et mere frugtbart samarbejds-klima for det lokale produktionsmiljø og de globale streamingtjenester.

Misvisende sammenligninger

Animation Denmark mener, at denne formulering i lovteksten er risikabelt misvisende:

En bidragssats på henholdsvis 2 eller 5 pct. kan således ses i forhold til f.eks. Frankrigs bidragssats på 5,15 pct. og Spaniens bidragssats på 5 pct.
(side 20 midtfor)

- samt:

Set i lyset af det relativt begrænsede estimerede provenu, der forventes ved den danske foreslåede kulturbidragsordning, og i lyset af, at den foreslåede bidragssats er under eller højst er på niveau med f.eks. den franske og den spanske ordning, vurderes denne ikke at være uforholdsmæssig høj.
(side 20 nederst).

Vi ser ikke det forventede provenu som ”relativt begrænset”. Og her skal det påpeges, at det er misvisende at sammenligne det danske forslag med ordningerne i Frankrig eller Spanien, da disse er bygget op på helt forskellig vis, og derfor er det forkert at bruge dette som argument for, at den danske ordning ikke er uforholdsmæssig høj.

Frankrig har f.eks. i årevis subsidieret sin egen nationale filmindustri gennem en særlig skat på privatejede tv-selskaber, der er afhængige af amerikansk indhold.

Investeringsforpligtelserne er et gammelt system, som franske medietjenester har været underlagt i årtier. Da udenlandske medietjenester efterhånden kom til, blev de også underlagt disse forpligtelser.

Således er alle kommercielle tv-tjenester i Frankrig, der har haft udenlandsk indhold som trækplaster, i flere årtier blevet afkrævet en afgift på 5,15%. Dermed er størrelsen på det franske kulturbidrag ikke sammenligneligt med andre EU-lande, og slet ikke den danske model.

Europa Kommissionen har udtrykt kritiske bemærkninger om proportionalitet i Frankrig, og man har indført, at streamingtjenesterne kan indgå en dialog med den nationale tilsynsmyndighed, som kan medgive modificeringer af kravene i dekretet.

I overensstemmelse med AVMS-direktivet har Frankrig, Italien og Spanien foruden forpligtelser for nationalt indhold også investeringsforpligtelser til tilstedeværelse af *europæisk* indhold (enhver europæisk investering tæller med) på streamingtjenesterne, der opererer i landet.

Denne europæiske dimension er nedprioriteret i den danske model. I stedet ser man betegnelsen ”dansk indhold” hyppigt fremhævet, især på side 8.

5. Misvisende sammenligning med andre EU-lande

Listen i punkt 2.2 er således mangelfuld, idet den ikke nævner at f.eks. de franske og spanske ordninger har tydelig krav om, at det også gælder indhold fra andre EU-lande på tjenesterne.

I den danske ordning skal en produktion være på mindst 75% danskhed, men det ser anderledes ud i disse lande:

I overensstemmelse med AVMS-direktivet har Frankrig, Italien og Spanien foruden forpligtelser for nationalt indhold også forpligtelser til tilstedeværelse af europæisk indhold (enhver europæisk investering tæller med).

1. Italien

20 % EU-produktioner (med en trappemodel)

Heraf skal 50 % være EU produktioner, og 50 % skal være italienske produktioner

2. Spanien

5 % EU-produktioner

70 % af EU-produktioner på et af de officielle/medofficielle sprog i Spanien + underkvoter

3. Frankrig

20 - 25 % EU-produktioner

85 % af EU-produktioner skal være franske

Hvis vi skal sammenligne en dansk model med disse modeller i de større EU-lande, opfordrer vi derfor til, at fokus på dansk kvalitetsindhold modificeres til også at rumme indhold fra EU, hvilket også vil være i overensstemmelse med AVMS direktivets formuleringer.

6. Den hollandske model som reference

Vi anbefaler, at man ved en tilretning af den nuværende lovtekst ser på den hollandske model.

Det hollandske parlament er blevet enige om en model for krav til de store streamingtjenester, og med en stor forskel til det danske kulturbidrag – ingen afgift, kun investeringsforpligtelser med bredt indholdssigte.

Den hollandske model for et “kulturbidrag” har droppet afgifter og skatter, og handler kun om en investeringsforpligtelse på 5% af bruttoomsætningen for selskaber med over 10 millioner € i årlig omsætning.

Man kan som udgangspunkt ikke betale sig ud af det uden at investere, modsat logikken i den danske model.

Hollænderne har analyseret sig frem til, at den bedste måde at skabe mere dynamik i den hollandske produktionsbranche er ved at pålægge streamingtjenesterne en pligt til at opkøbe eller investere i hollandsk indhold, uden at pålægge dem rene afgifter.

Investeringspligten kan opfyldes ved co-produktion om hollandsk indhold eller ved at indkøbe rettigheder til hollandske film, dokumentarer og tv-serier.

Mindst 60% af indholdet skal være fra uafhængige lokale produktionsselskaber, for at sikre høj kunstnerisk kvalitet.

Kun halvdelen af det indhold, streameren investerer i, behøver være film og tv-serier. Den anden halvdel må gerne være gameshows eller realityshows.

Man regner med, at det vil sikre 40 mio. € til den hollandske tv- og filmbranche – men en streamer som Netflix eller Prime har næsten på forhånd overholdt kravet, så der kommer ikke så mange nye penge ind i branchen.

Men hvis ordningen holder på længere sigt, vil man have sikret sig et vedvarende incitament og dermed løbende aktivitet i den hollandske produktionsbranche.

Som med det danske kulturbidrag skal ordningen nu granskes for, om den overholder EU lov, og ikke bryder OECD aftalen om ikke at indføre lokale afgifter på globale digitale tjenester.

7. Medregning af bagkataloger

Afsnit 3.1.2, side 47 midtfor hedder det:

Investeringerne skal være i *nye* danske film, serier og dokumentarer. Det betyder, at investeringer f.eks. i form af køb af visningsrettigheder til *nye* produktioner kan medregnes under ordningen, mens investeringer i visningsrettigheder til allerede eksisterende indhold (f.eks. ved køb af produktionsselskabers såkaldte bagkataloger) ikke medregnes, da det falder uden for formålet om at sikre produktion af nyt kvalitetsindhold.

Præmissen i denne passus er Animation Denmark ikke enig i. Salg af bagkataloger kan være en vigtig indtægtskilde, der kan omsættes til nyt dansk kvalitetsindhold.

Animation Denmark foreslår, at denne passus ændres, så en global streamingtjenestes investering i et bagkatalog, f.eks. fire år tilbage i tiden (som i det hollandske forslag), også kan tælle med.

Danske producenter har glæde af et sådan salg af licenserede rettigheder, hvis indtægter kan skabe mulighed for nye produktioner. Derfor bør streamingtjenesterne have denne mulighed.

Streamingskat og investeringsforpligtelser i Danmark og EU

Fakta, konsekvenser og reaktioner - og inspiration til en genovervejelse af kulturbidraget.

Claus Bülow Christensen for Animation Denmark

Indholdsfortegnelse

0. Forord ved forfatteren	3
1. Indledning	4
Giver en streamingskat mening?	4
De globale vil være lokale	5
Kulturbidraget – godt for finansloven?	6
2. Baggrunden for AVMS-direktivet	7
3. Det europæiske marked for fiktionsproduktion	8
4. Det danske marked for fiktionsproduktion	10
5. Dansk AVMS-implementering - “kulturbidraget”	13
Udgangspunkt	13
Hovedpunkterne i det danske forslag:	13
Er kulturbidraget en skat?	14
6. Hvad får Danmark ud af en streamingskat?	15
Streamingomsætning i Danmark	15
7. Udmeldinger fra markante aktører	18
Netflix	18
Viaplay	19
TV 2	20
Amazon Prime Video	20
Dansk Erhverv	20
The European VOD Coalition	21
Skarp kritik fra EU Kommissionen	22
8. Streamingskat i forlængelse af rettighedskonflikt	23
9. Inspiration til en dansk implementering	24
Norge	25
Holland	26
Konklusion om Norge og Holland	27
10. Streamingtjenesters forpligtelser til at investere og betale afgift til europæisk indhold – grafisk oversigt	28
11. Detaljeret gennemgang af EU landes status for AVMS-implementering	30
12. Erfaringer fra de første lande siden 2018	35
Frankrig	36
Tyskland	36
Italien	36
Belgien (Flandern)	36

0. Forord ved forfatteren

Denne rapport er skrevet i min rolle som selvstændig og uafhængig analytiker.

Den danske film- og tv-branche står foran en lysende fremtid, når vi er kommet videre efter kriserne i år 2022 – og kan denne rapport hjælpe med til at komme videre på en fornuftig måde, hvor vi ikke gentager nogle af fejltagelserne, så er mit sigte nået.

Mine egne holdninger til problematikken vil skinne igennem, men ikke desto mindre er rapporten skrevet ud fra nøgterne markedsanalytiske observationer og så vidt muligt rensset for politiske standpunkter - og uden indflydelse fra organisatoriske tilhørsforhold.

Rapporten er skrevet på opdrag fra organisationen Animation Denmark - men holdninger og konklusioner er mine egne.

Nærværende reviderede udgave er en opdatering med nye omsætningstal for det danske streamingmarked i 2022, omtale af en skarp kritik fra EU Kommissionen samt nye informationer om Europæiske aktiviteter på området.

Claus Bülow Christensen, 29. marts 2022

1. Indledning

Et flertal i Folketinget blev i maj 2022 enige om det såkaldte Kulturbidrag i forbindelse med et nyt medieforlig. Lovforslaget bag kulturbidraget blev sendt i høring i august med frist for svar den 12. september.

Arbejdet med implementeringen gik i stå i forbindelse med udskrivelse af valg, og ved dannelsen af den nye regering i december 2022 blev det aftalt, at forslaget skal revurderes. Denne rapport vil gerne bidrage til at denne revurdering bliver mere gennemtænkt end det oprindelige forslag viste sig at være.

I slutningen af 2022 gav en bred kreds af aktører i det danske produktionsmiljø udtryk for bekymringer over utilsigtede virkninger af kulturbidraget. Der er stor usikkerhed over konsekvenserne blandt produktionsmiljøets største kunder - streamingtjenester som TV 2 Play, Viaplay, Amazon Prime Video, og Netflix, der alle udtrykker modstand overfor kulturbidraget.

Som det vil fremgå af denne rapport, er en forventet implementering af kulturbidraget også på en række punkter problematiske.

Når man ser på de fakta, der fremlægges i nærværende rapport, kan man konkludere, at Danmark bør videreudvikle på lovforslaget om kulturbidraget, så det får en form, der mere ligner de ordninger, som streamingtjenesterne historisk har kunnet acceptere uden af vende danske produktionsselskaber ryggen, med stærkt nedsat aktivitet i branchen og ledighed som følge.

Under debatten op til flertallet for kulturbidraget er det ofte blevet fremført, at "sådan gør man jo også i andre EU-lande". Men som der her i rapporten dokumenteres, er der langt fra den forslåede model bag det danske kulturbidrag og til de ordninger, der ses trives i andre EU-lande.

Danmark skal have en ordning, som streamingtjenesterne vil kunne acceptere uden af vende danske produktionsselskaber ryggen, med stærkt nedsat brancheaktivitet til følge og dermed tab af jobs.

Derfor må der kraftigt opfordres til, at man gentænker hele modellen og tager højde for alle de problematikker, der er dukket op siden et flertal besluttede at fremlægge et lovforslag om et kulturbidrag i maj 2022.

Denne rapport har til hensigt at samle kendt viden, problematikker og nye udviklinger på markedet sammen på en overskuelig måde. for at kvalificere beslutningsgrundlaget.

Giver en streamingskat mening?

Flere lande har valgt ikke at igangsætte implementering af AVMS-direktivet, primært for ikke at skabe inflation på prisen for arbejdskraft og produktionsfaciliteter. Generelt har

vi, som også denne rapport viser, de foregående år nemlig set en kraftig vækst i fiktionsproduktion ud over hele Europa.

Det så vi også i Danmark i perioden op til september 2021 – at produktionsbranchen havde så mange projekter, at prisen for arbejdskraft steg og der bredte sig stress i branchen – en regulær overophedning. Men en konflikt om rettighedsbetaling satte fra september 2021 en stopper for stort set al udvikling af nye projekter i Danmark.

Det kulturbidrag, der i maj 2022 var flertal for, forekommer at være fremkommet ud fra en antagelse om markedsproblemer, der ikke ses dokumenteret med fakta eller med hensyntagen til kendt viden om, hvordan dette marked vil udvikle sig de nærmeste år.

De nærmeste to til fire år vil byde på nye store forandringer, da der fortsat kommer nye globale streamingtjenester på markedet, og de største udviser en voksende investeringslyst i lokalt indhold for at sikre deres fortsatte vækst, eftersom de store hjemmemarkeder nærmer sig et mætningspunkt.

Alt tyder på, at denne fortsatte investeringslyst giver grobund for stigende efterspørgsmål af lokal dansk produktion, rettet mod et dansk publikum, og dermed udhules bevæggrundene for et kulturbidrag væsentligt.

De globale vil være lokale

Det er en udbredt forestilling, at globalt orienterede streamingtjenester producerer efter algoritmer for at få produceret en dansk tv-serie til et globalt publikum. En serie som "The Rain", der var den første danske producerede Netflix tv-serie, var rigtig nok en typisk genreproduktion.

Men streamingtjenester som Netflix orienterer sig i dag mere og mere mod indhold, der har rødder i lokal kultur, både for at pleje de lokale kunder, men også fordi indhold med stærke rødder i lokal kultur ofte kan føre til stor interesse for et globalt publikum. Som f.eks. den koreanske tv-serie "Squid Game" og den danske tv-serie "Borgen – Riget, Magten og Æren".

Netflix er flere gange, også i den danske debat, blevet beskyldt for at producere efter algoritmer og skabe ensartede produktioner til et globalt marked. Men der er flere eksempler på, at dette ikke er tilfældet og selv har Netflix udtalt via deres chef for globale satsninger, Kelly Luegenbiehl:

"Jo mere autentiske og kulturspecifikke vi er i forhold til det land, vi producerer i, jo mere globale bliver vores produktioner, "

"Hvis vi forsøger at gøre noget globalt, bliver det udvandet og ikke autentisk. Men hvis vi går dybere ind i det kulturspecifikke, er der mulighed for, at serierne kan blive globale. "

Denne udtalelse forekommer at være velment og korrekt, og rent forretningsstrategisk er det også ganske enkelt at analysere sig frem til, at globale streamingtjenester har stor interesse i at producere lokalt kulturelt forankret indhold som et middel til at sikre deres virksomheds fortsatte vækst.

Denne strategi vil medføre voksende investeringer i lokalt dansk indhold, der udvikles af lokalt forankret dansk talent til et dansk publikum. Og der ses ikke belæg for at hævde, at sådanne produktioner er mindre danske i deres natur, fordi de er udviklet for amerikanske penge.

Argumenterne for at opkræve et kulturbidrag har været bygget op omkring denne bekymring – at dansk film, tv og kultur er truet af amerikanske firmaer.

Kulturbidraget – godt for finansloven?

Kulturbidraget synes også at have vundet politisk klangbund som en mulighed for at spare på finansloven, som følge af, at man åbenbart ikke vil afsætte flere midler på finansloven til at støtte vores filmbranche, men foretrækker at rette sig mod klassiske beskatningsordninger.

Disse kan i sidste ende føre til en beskatning af danske forbrugere, da streamingtjenester kan vælge at sende regningen på de 6 procent videre til kunderne. Samtidig risikerer Danmark at skabe et marked, hvor investeringsparate virksomheder ikke føler sig velkomne. Virksomheder, der endda er dokumenterede eksponenter for en stor vækst i branchen for fiktionsproduktion ud over hele Europa.

At ny støtte til dansk film og tv skal komme fra pålægning af en skat på nye globale streamingtjenester, der i forvejen har lagt flere hundrede millioner kroner i den danske produktionsbranche, forekommer ikke at være tilstrækkeligt velfunderet og tidssvarende.

Denne rapport gennemgår en række essentielle fakta om AVMS-direktivet, produktionsbranchen i Europa og Danmark, markedstal for streamingbranchen i Danmark og markante interessenters reaktioner på det danske kulturbidrag.

Desuden gennemgås status for implementering af streamingskat i alle EU-landene - hvilke principper, der er anvendt og vi ser på modeller under udvikling i Norge og Holland, der kan give inspiration til modificering af det danske kulturbidrag forud for dets implementering.

2. Baggrunden for AVMS-direktivet

EU parlamentets overordnede motivation for at give medlemslandene mulighed for at indføre forpligtelser og afgifter overfor ikke-EU streamingtjenester:

- At sikre lige vilkår mellem det etablerede marked for tv- og film og de nye tjenester udefra (*level playing field*)
- At sikre kulturel diversitet

AVMS-direktivet sætter regler op for alle EU-dækkende audiovisuelle medier, både traditionelle tv-selskaber og VOD-tjenester og skal således være med til at sikre fair konkurrence.

AVMS direktivets opdatering i 2018 (artikel 13) opstiller regler, der giver medlemsstaterne mulighed for at pålægge finansielle bidrag (direkte investeringer eller afgifter, der skal betales til en fond) på medietjenesteudbydere, herunder dem, der er etableret i en anden medlemsstat, og som er målrettet mod deres nationale målgrupper.

Her er ordlyden, der ligger til grund for streamingskat i EU:

1): Medlemsstaterne skal sikre, at medietjenesteudbydere af on-demand audiovisuelle medietjenester under deres jurisdiktion sikrer en andel på mindst 30 procent af europæiske værker i deres kataloger og sikrer disse værkers fremtræden.

2): Hvor medlemsstaterne kræver, at medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion bidrager økonomisk til produktionen af europæiske værker, herunder via direkte investering i indhold og bidrag til nationale fonde, kan de også kræve, at medietjenesteudbydere, der retter sig mod målgrupper på deres territorier, men som er etableret i andre medlemsstater, yder sådanne finansielle bidrag, som skal være forholdsmæssige og ikke-diskriminerende.

3): I det tilfælde, der er omhandlet i stk. 2, skal det finansielle bidrag kun baseres på indtægterne i mål-medlemsstaterne. Hvis den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, pålægger et sådant finansielt bidrag, skal den tage hensyn til eventuelle finansielle bidrag pålagt af mål-medlemsstater. Ethvert finansielt bidrag skal være i overensstemmelse med EU-lovgivningen, især statsstøtteregele.

EU-medlemslandene er med AVMS direktivet således ikke underlagt et *krav* om at indføre investeringsforpligtelser eller opkræve penge af de globale streamingtjenesters omsætning i de respektive lande. AVMS-direktivet åbner derimod op for *muligheden* for sådanne tiltag.

Det har en række lande så gjort og på vidt forskellig vis, ofte baseret på logikken i de eksisterende og ofte meget forskellige støttesystemer, der ses ud over EU landene.

Derfor er implementeringen blevet meget uhomogen, og de globale streamingtjenester er blevet nødsaget til at anvende anseelige ressourcer til administrative og juridiske opgaver for at håndtere implementeringen af disse ordninger.

Når de globale streamingtjenester skal se på de ressourcer, der skal anvendes i de enkelte lande på at håndtere forskelligartede forpligtelser og afgifter, og betale til diverse ordninger, vil det medføre at streamingtjenesterne må finde steder at skære ned, og det vil mest oplagt være på produktioner i de pågældende lande.

Derfor kan disse ordninger i værste fald på sigt ende som et symbolpolitisk nulsumsspil.

I Danmark er man nået frem til, at vi skal have den med længder største beskatning af streamingtjenester. De seks procent ligger helt i EU-toppen (se gennemgangen i kapitel 11), samtidig med at de globale streamingtjenester intet incitament får tilbage, da den danske ordning ikke indeholder incitamentsordninger eller hensyn til, hvor meget en given streamingtjeneste i forvejen investerer i danske produktioner på dansk grund.

Vi skal se på, hvad der er i Danmark i maj 2022 var politisk flertal for at fremsætte som lovforslag, og se det i relation til, hvad man gør i resten af Europa. Men lad os først se på nogle konkrete data for fiktionsproduktion i Europa og Danmark.

3. Det europæiske marked for fiktionsproduktion

Udover hele Europa har der været kraftig vækst i lokal produktion af film og tv-serier siden de amerikanske streamingtjenester fra 2012 startede deres kundeventde tjenester på det europæiske marked ([dokumenteret af European Audiovisual Observatory](#)).

Specielt firmaer som Netflix og Amazon Prime Video har været tidlig ude med produktion i Europa, og investeret for milliarder af euro i europæiske produktioner, og åbnet produktionskontorer i en række EU-lande.

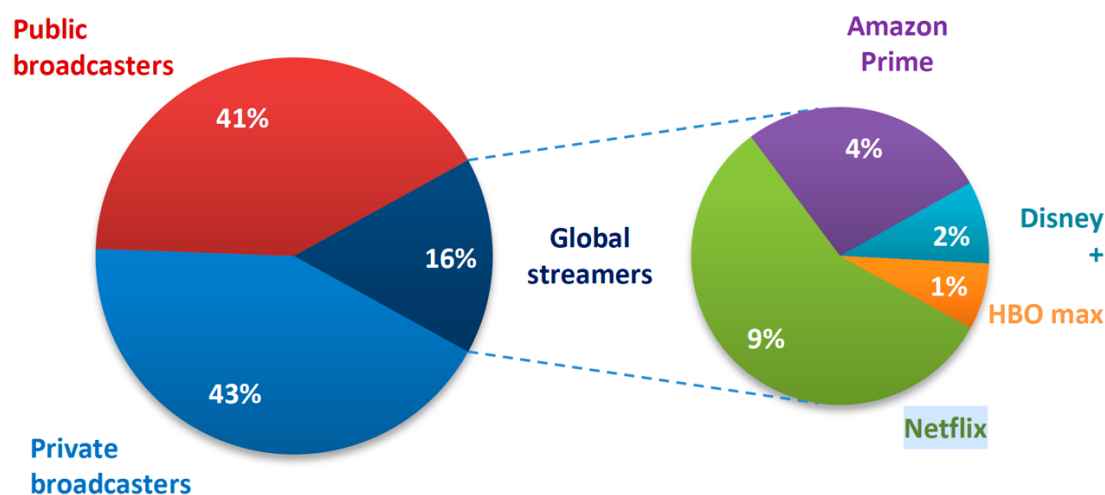
Denne vækst fortsætter, og Amazon Prime Video har i oktober 2022 bebudet stor volumen af nordisk produktion, både *scripted* og *non-scripted*.

Den audiovisuelle sektor i hele EU trives derfor forretningsmæssigt ganske glimrende, både hvad angår produktionselskaber og kommercielle tv-stationer.

Denne seneste markedsudvikling ses ikke afspejlet i arbejdet bag udviklingen af AVMS-direktivet, der forekommer at være udtænkt i en tidligere periode, der var præget af et presset produktionsmarked og livsnødvendige støtteordninger.

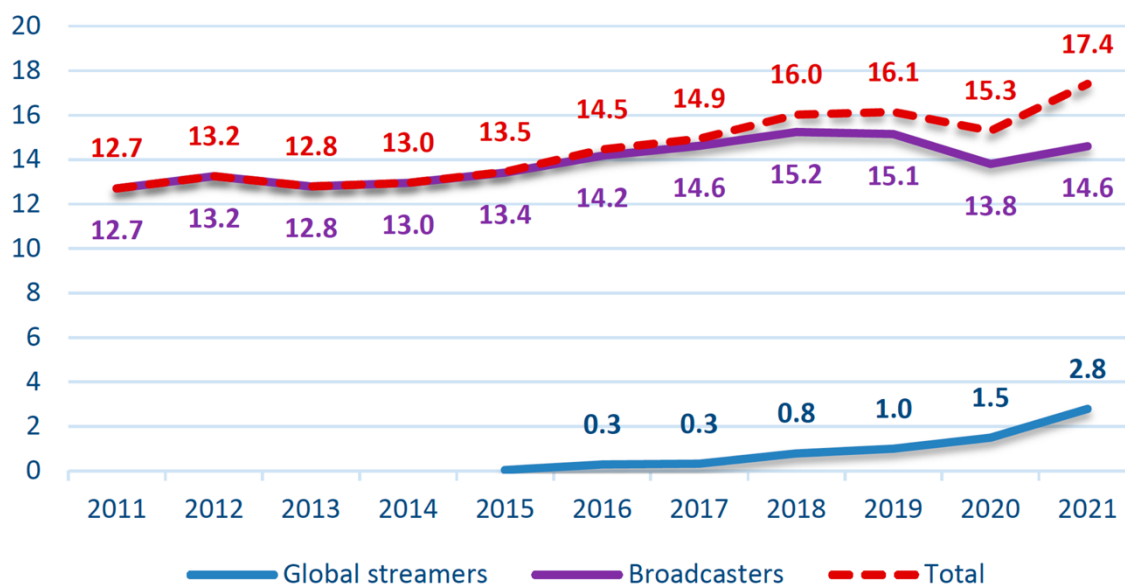
Hvis man ser på, hvor pengene kom fra i 2021, når der blev investeret i europæisk originalt indhold, så kom 16 procent af investeringerne fra Netflix, HBO Max, Disney+ og Amazon Prime. Over halvdelen var fra Netflix.

Breakdown of investments in original European content (2021)

Figur 1: Data fra Ampere Analysis og European Audiovisual Observatory

Investments in European original content (EUR bn)

Figur 2: Data fra Ampere Analysis og European Audiovisual Observatory

I figur 2 ses, at væksten i europæisk produktion primært er kommet fra de globale streamingtjenester, men at de lokale tv-stationer er fulgt med væksten i en afsmittende effekt. Kilde: [Streamers account for 16% of investments in European original content.](#)

4. Det danske marked for fiktionsproduktion

Gennem en årrække har vi i Danmark talt om at globale streamingtjenester skal bidrage økonomisk til dansk produktion, og skelet til AVMS direktivet.

Nogle har indledningsvis argumenteret for, at det danske produktionsmiljø ville gå i stå, fordi danskerne ville miste interessen for dansk indhold i lyset af det stærkt stigende forbrug af tid på amerikanske streamingtjenester. Derfor skulle der indføres ordninger, der kunne sende penge ud til det skrantende produktionsmiljø.

Imidlertid begyndte de globale tjenester, især Netflix, også at bestille tv-serier og film produceret af danske selskaber, og både TV 2 og Viaplay Group fulgte trop med øgede investeringer i fiktion, og omsætningen i produktionsbranchen voksede.

Aktivitetsniveauet blev i 2021 så stort, at der ligefrem opstod en overophedning med stress og mangel på arbejdskraft, og prisen på såvel talent som produktionsfaciliteter skød i vejret. Som dækket af bl.a. Politiken 5. oktober 2019 i artikelserien "Boom i tv-serier", "Den nye guldalder". Her hed det bl.a.:

"Efter mange års brok og krisesnak er danske filmproducenter og filmfolk eftertragtede som aldrig før. Netflix, HBO og Viaplay investerer store beløb i dansk tv-drama, og DR og TV 2 laver markant flere nye tv-serier."

Men ønsket om et økonomisk bidrag fra de globale streamingtjenester bestod, trods denne positive udvikling, og argumentet blev vendt om til, at det nu handlede om at der ikke blev produceret indhold, der var godt nok forankret i dansk kultur. Og at vi ikke kunne forvente dette ville ske frivilligt, når globale streamingtjenester investerede i dansk fiktion. Det ville være nødvendigt at opkræve penge fra de globale streamingtjenester og lægge dem i puljer, hvorfra der så kunne deles ud til ægte danske produktioner.

Som daværende kulturminister Ane Halsboe-Jørgensen udtalte i forbindelse med offentliggørelsen af lovteksten bag kulturbidraget:

"Denne regering har fra start sat sig for at styrke dansk public service og tage initiativ til, at streamingtjenesterne bidrager mere til dansksprogede film og serier. Det er vigtigt for os som land, at vi også i fremtiden har film, serier og dokumentarer af høj kvalitet på vores eget sprog, som kan samle os... I dag bidrager mange store streamingtjenester ikke nok."
(gengivet på bl.a. [Flatpanels 16. August 2022](#))

Udtalelsen er ikke nærmere underbygget med eksempler eller data, der kan belyse den anførte problemstilling.

Producentforeningen seneste rapport fra juni 2022 viser branchedata frem til 2020, og her ses at virksomheder inden for film, tv, reklamer, spil og interaktive produktioner

havde en omsætning på 8,38 mia. kr. i 2020. (Kilde: Rapport fra Producentforeningen juni 2022, "[Danske Indholdsproducenter 2022](#)".)

Set over perioden 2016-2020 har film-produktionsbranchen samlet set fået 54 procent nye virksomheder, så der nu er 325 virksomheder, og branchen har haft en stigning på 40 procent i den samlede omsætning.

Tv-produktionsbranchen havde 2016-2020 en omsætningsstigning på 18 procent og antallet af produktionsfirmaer steg med 20 procent til 133 firmaer. Så der har været en tydelige vækst i branchen. Dansk film klarer sig generelt godt, med masser af priser, bl.a. to Oscar nomineringer og en Oscar for "Druk".

Ifølge Det Danske Filminstitut (DFI) er der årligt produceret mellem 20 og 23 spillefilm i perioden 2014-2019. Og i 2020 var tallet 25 spillefilm. Siden årtusindeskiftet har produktionen af danske spillefilm kun tre gange ligget på et højere niveau.

I 2021 blev 41 procent af alle biografbilletter solgt til en dansk film, hvilket kun er overgået af Tjekkiet med 41,9 procent.

Som et argument for at Danmark skal have en streamingskat, er det faldende DVD-salg også blevet påpeget. Men det har branchen kendt siden 2010, hvor salget faldt frem til en stabilisering i 2015, og argumentet blev brugt forud for Filmaftalen 2015-2018, hvor der blevet taget højde for tabet og givet kompensation til filmbranchen (70 mio.).

Så det er mere end 10 år siden, at det stod klart at DVD-markedet var på vej væk. I 2011 blev der solgt 12 millioner DVD'er og i 2016 var det faldet til tre millioner.

Siden 2017 har markedet for film på fysiske skiver stabiliseret sig på godt en million styk årligt og DVD-markedet har været velkendt lille og stabilt i fem år. Dette argument giver derfor ikke mening, når der skal argumenteres for en streamingskat.

I øvrigt har der fra 2017 til 2020 været en stigning på 50 procent i køb og salg af film digitalt (som f.eks. hos Blockbuster.dk), så dette marked oplever også vækst og bidrager til økonomien i dansk film.

Medierådgiveren Keld Reinecke har udarbejdet et skøn over årlig fiktionsproduktion i Danmark i 2021 og siden Netflix begyndte at investere i dansk fiktion (vist på Copenhagen TV Festival august 2022):

Investering i dansk fiktion før og efter Netflix			
Før Netflix		Efter Netflix	
DR	120 mio. kr.	DR	120 mio. kr.
TV 2	50 mio. kr.	TV 2	250 mio. kr.
Andre	55 mio. kr.	Viaplay	350 mio. kr.
		Netflix	450 mio. kr.
		HBO	75 mio. kr.
		Andre	200 mio. kr.
Samlet marked	225 mio. kr.	Samlet marked	Over en milliard kroner

Figur 3: Estimat for investering før og efter Netflix – Kilde: Guestimate Keld Intel, TV Festival august 2022

Beløbet for Netflix investeringer i størrelsesordenen 450 millioner kroner om året i Danmark er baseret på estimater for de produktioner, man har kunnet iagttage realiseret i 2021. Selv opgiver Netflix ikke sådanne tal.

En måde at vurdere hvorvidt Keld Reinickes estimat kan være rigtigt, er at se på et skøn over hvor stor en del Danmark udgør af Netflix' samlede internationale indholdsbudget.

Netflix antal betalende husstande i verden	220.000.000
Netflix antal betalende husstande i Danmark	1.500.000
Danmarks andel af Netflix' globale kunder	0,68 %
Netflix' anslåede totale indholdsbudget 2022	132.620.000.000 kr.
Internationalt indholdsbudget for Netflix udgør halvdelen:	66.310.000.000 kr.
Investering i dansk indhold ud fra en andel på 0,68%:	452.113.636 kr.

Kilde: Data fra Netflix' regnskabs rapportering.

Dette er selvfølgelig en forenklet beregning, men ikke desto mindre ligger resultatet tæt på, hvad branchen selv vurderer Netflix i alt har investeret for i dansk indhold i 2021.

5. Dansk AVMS-implementering - "kulturbidraget"

Udgangspunkt

Kulturminister Ane Halsboe-Jørgensen i en pressemeddelelse 16. august 2022:

"Denne regering har fra start sat sig for at styrke dansk public service og tage initiativ til, at streamingtjenesterne bidrager mere til dansksprogede film og serier. Det er vigtigt for os som land, at vi også i fremtiden har film, serier og dokumentarer af høj kvalitet på vores eget sprog, som kan samle os."

Hovedpunkterne i det danske forslag

"Aftalepartierne blev enige om, at provenuet fra kulturbidraget skal fordeles med 50 pct. til en public service-pulje samt 50 pct. til at øge tilskuddet til dansksprogede film.

Pligten til at betale et kulturbidrag vil gælde for streamingtjenester, der udbyder film og serier on demand, og omfatter både de tjenester, der udbyder streamingabonnementer, og dem der er baseret på enkelttransaktioner som eksempelvis online "filmudlejning".

Kulturbidragsordningen alene skal gælde medietjenesteudbydere, der har en årlig omsætning på over 15 mio. kr. for ikke at ramme mindre virksomheder unødigt hårdt eller begrænse nye aktørers adgang til streamingmarkedet."

KULTURMINISTER ANE HALSBOE-JØRGENSEN:

"Jeg er stolt over, at vi har lavet en politisk aftale om kulturbidraget. Denne regering har fra start sat sig for at styrke dansk public service og tage initiativ til, at streamingtjenesterne bidrager mere til dansksprogede film og serier.

Det er vigtigt for os som land, at vi også i fremtiden har film, serier og dokumentarer af høj kvalitet på vores eget sprog, som kan samle os. Det vil kulturbidraget være med til at sikre i et lille land som vores med et lille sprogområde. I dag bidrager mange store streamingtjenester ikke nok.

Det udfordrer grundlaget for danske produktioner og rettighedshavere. Med et kulturbidrag på 6 pct. kommer der helt konkret flere penge til at producere gode dansksprogede film, serier og dokumentarer.

Denne del af Kulturministerens udsagn kan være problematisk:

“I dag bidrager mange store streamingtjenester ikke nok. Det udfordrer grundlaget for danske produktioner og rettighedshavere.”

Det kan forventes, at dette udsagn vil blive udfordret ganske markant af de større aktører, især Netflix, og at den danske regering juridisk (i en potentiel principalsag) vil blive afkrævet analyser og empiriske data, der redegør for hvordan man er nået frem til konklusionen om, at de mange store streamingtjenester ikke bidrager nok, og at grundlaget for danske produktioner og rettighedshavere skulle være udfordret.

Kulturminister Ane Halsboe-Jørgensen har også udtalt til Politiken, at

“Hvis vi ønsker os, at der skal være danskproduceret indhold af høj kvalitet, serier, film dokumentar, lyd i fremtiden, er vi nødt til at tage politisk ansvar for det, og det er det, vi gør, med det her kulturbidrag”.

Denne udtalelse og andre lignende, er ikke ledsaget af henvisninger til beregninger eller f.eks. en konsulentrapport, der med fakta og data har viser politikerne, at det er nødvendigt med et politisk indgreb for at sikre danskproduceret indhold af høj kvalitet.

Markante personligheder i den danske branche har været ivrige for at argumentere for kulturbidraget med betragtninger, såsom at globale streamingtjenester altid producerer ud fra algoritmer:

“Det er ikke nok at pålægge streaming-tjenesterne at investere i dansk indhold – så er det dem, der bestemmer indholdet, og det de vil have, er ofte ikke det særlige danske, men noget, der klarer sig godt i algoritmerne.

Det er derfor, at vi skal have et kulturbidrag til en fond, så det Danske Filminstitut og Public-service puljen kan være med til at sikre kvaliteten af danske film.”

Udtalt af Allan Mathson Hansen, direktør for Nordisk Film (interview på LinkedIn)

Er kulturbidraget en skat?

Mange betragter kulturbidraget som en afgift, der lægges på streamingtjenester, der dermed beskattes indirekte.

Denne formodede streamingskat er dog konsekvent italesat som et bidrag til dansk filmkultur, og ikke en ny skat til danskerne, men et *kulturbidrag*.

Det kan dog være svært at se, at kulturbidraget ikke skulle være en skat, da definitionen på en skat er ret klar:

Definitionen indeholder tre led, som altså alle skal være opfyldt, for at der er tale om en skat:

Ydelsen skal være obligatorisk, den skal betales til det offentlige, og der skal ikke være nogen direkte modydelse tilknyttet. (Wikipedia/Danmark Statistiks definition)

- Kulturbidraget skal betales til en offentlig institution, Det Danske Filminstitut/Slots- og Kulturstyrelsen
- Kulturbidraget er obligatorisk for alle streamingtjenester, der opererer i Danmark,
- og der er ikke nogen direkte modydelse tilknyttet

- så kulturbidraget overholder faktisk den generelle definition på en skat.

Nogle vil nok påpege, at alle jo kan ansøge om støtte fra den pulje, der fyldes med midler fra streamingskatten, men hvis en streamingtjeneste får held med dette, så er det en indirekte modydelse.

6. Hvad får Danmark ud af en streamingskat?

Udmøntningen af opkrævning af kulturbidrag bevirker, at alle aktører med en omsætning på over 15 millioner kroner skal betale 6 procent af deres omsætning.

Provenuet fordeles ligeligt mellem Public Service-puljen og dansk film, og de indbetalingspligtige firmaer har mulighed for selv at søge midlerne.

Streamingtjenesterne har dog påpeget, at de midler vil de ikke kunne planlægge efter, endsige budgettere med. Dette blev udtrykt af indholdsdirektør for TV 2, Lotte Lindegård (MediaWatch 18. juni under en debat på Folkemødet 2022):

"De penge kommer ud af vores hænder, og vi kan ikke bruge dem strategisk. Vi vil gerne levere public service til danskerne, men I gør det sværere end nogensinde, og det er pisseærgeligt,".

Af de 6 procent af streamingtjenesternes omsætning forventer Kulturministeriet et provenu på ca. 170 millioner kroner, om end tallet i lovteksten beskrives som værende "behæftet med betydelig usikkerhed." Når man ser på analyser af, hvad danskerne rent faktisk betaler for, så er beløbet snarere i omegnen af 240 millioner kroner.

Streamingomsætning i Danmark

Nedenstående brugeranalyse foretaget af Wilke i efteråret 2022 kortlagde hvad danske forbrugere abonnerer på, og ud fra disse tal kunne et estimat for den samlede omsætning fra de kommercielle streamingtjenester beregnes.

Tilsvarende beregninger fra en forbrugerundersøgelse i sommeren 2021 har i forhandlingerne op til det benævnte kulturbidrag tilsyneladende ikke været taget i betragtning, om end de blev [publiceret i MediaWatch den 21. september 2021](#).

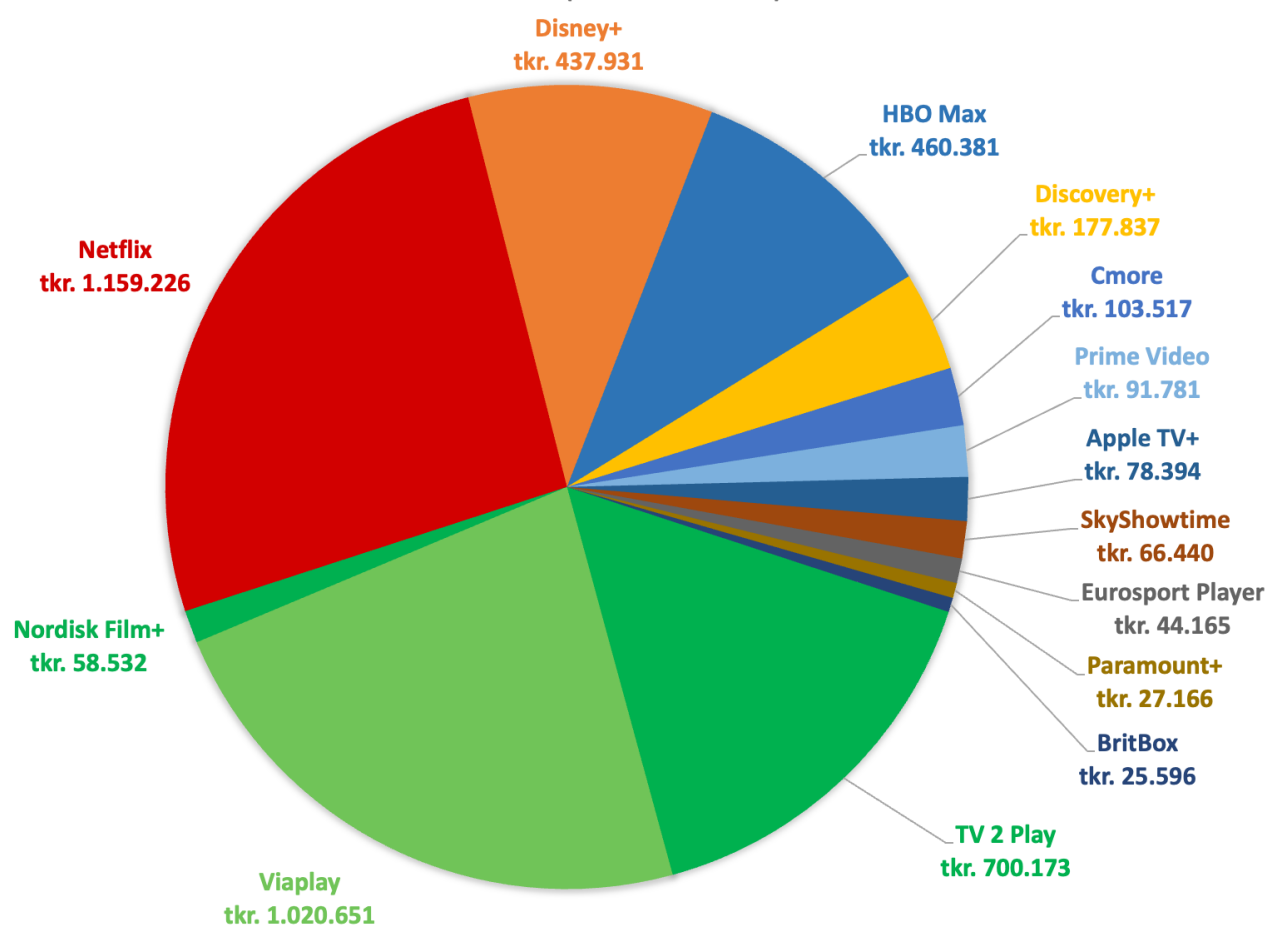
Den samlede omsætning vil beløbe sig til over 4,5 milliarder kroner og provenuet for kulturbidraget vil derfor nærme sig 300 millioner kroner.

Endvidere betaler danskerne omkring en milliard kroner i moms af deres forbrug på streamingtjenester.

Provenuet for streamingmomsen på omkring en milliard kroner kunne man i øvrigt også forestille sig delvist øremærket til dansk tv- og film produktion. Lidt som det verserende forslag om at lægge moms på kunsterrettigheder og anvende provenuet til fængsler i Kosovo.

Den følgende grafik viser den anslåede omsætning for de kommercielle streamingtjenester i Danmark. Tallene er baseret på en brugerundersøgelse udført af analysefirmaet Wilke, november 2022.

På basis af beregningsmodellen og de indsamlede brugersvar anslås omsætningen på det danske SVOD-marked til **tkr. 4.451.791** (ekskl. moms) fordelt således:

Baseret på de aktuelle priser for SVOD-tjenesterne og brugernes besvarelser om abonnementsform og abonnementsstyper, fås i beregningsmodellen følgende resultater, når man fraregner den negative effekt af password sharing:

Tal i 1.000 kr.	Antal abonnemeter i husstandene	Samlet udbredelse	Årlig omsætning med moms	Årlig omsætning uden moms	Andel i omsætning
Netflix	1.448.409	51,9%	1.449.032	1.159.226	26,0%
Disney+	768.032	27,5%	547.414	437.931	9,8%
HBO Max	874.472	31,4%	575.476	460.381	10,3%
Discovery+	338.101	12,1%	222.297	177.837	4,0%
Cmore	146.093	5,2%	129.396	103.517	2,3%
Prime Video	254.619	9,1%	114.727	91.781	2,1%
Apple TV+	164.876	5,9%	97.993	78.394	1,8%
SkyShowtime	131.484	4,7%	83.050	66.440	1,5%
Eurosport	43.828	1,6%	55.206	44.165	1,0%
Paramount+	73.047	2,6%	33.958	27.166	0,6%
BritBox	45.915	1,6%	31.995	25.596	0,6%
TV 2 Play	1.210.486	43,4%	875.216	700.173	15,7%
Viaplay	857.775	30,8%	1.275.814	1.020.651	22,9%
Nordisk Film+	160.702	5,8%	73.166	58.532	1,3%
Total	6.517.839		5.564.739	4.451.791	100,0%

Opkrævningen af et kulturbidrag på seks pct. vil således betyde anseelige årlige udgifter for de største af streamingtjenesterne. Ud fra de estimerede omsætningstal vil streamingtjenesterne skulle betale (moms fraregnet):

Netflix: 70 millioner kroner
TV 2 Play: 42 millioner kroner
Viaplay: 60 millioner kroner
HBO Max 28 millioner kroner
Disney+: 26 millioner kroner

For hver af disse streamingtjenester vil kulturbidraget altså medføre en ekstra omkostning svarende til anslåede produktionspriser på en til to nye tv-serier.

Det vil skabe modreaktioner, især fra Netflix, der i forvejen investerer flere hundrede millioner kroner i dansk fiktion, estimeret til op mod 450 millioner kroner i år 2021 i henhold til estimatet i figur 3.

Hvis en amerikansk streamingtjeneste samlet skal se på, hvad de får ud af deres tilstedeværelse i Danmark, kan man forvente det vil lægge en dæmper på deres investeringslyst.

Deres penge vil blive anvendt til at producere indhold, som de ikke har indflydelse på, og deres motivation for at producere i Danmark kan forventes at blive reduceret - og idéen bag kulturbidraget kan derfor ende som et nulsumsspil, eller et direkte tab for danske borgere og dansk kultur.

7. Udmeldinger fra markante aktører

Aktørerne mener generelt, at de vil dæmpe deres produktion på det danske marked, når de vil blive opkrævet et ufrivilligt bidrag.

Netflix

Netflix har generelt ikke villet kommentere den danske streamingskat undervejs i forhandlingerne, men deres mening er klart tilkendegivet i formuleringerne i deres hørings svar til lovtæksten for Kulturbidraget.

Netflix opgiver aldrig selv data om detaljerede seertal, eller hvor meget de investerer i indhold på konkrete markeder. Men ifølge brancheskønnet beskrevet tidligere, har Netflix investeret op mod 450 millioner kroner i danske tv-serier og film. Det er titler som: Kriger, The Rain, Kastanjemanden, Nisser, Equinox, Chosen, Skruk, Borgen – Riget, Æren og Magten samt spillefilmene Skyggen i mit øje, Toscana og Kærlighed for Voksne.

I hørings svaret til Kulturministeriet skriver Netflix bl.a.:

”Selvom vi anerkender den politiske hensigt om at støtte udviklingen af lokalt indhold af høj kvalitet, forudser vi at det, der er den danske regerings ambitioner - flere investeringer i dansk fiktion - ikke realiseres ved en afgift, når den er konstrueret i denne form.”

Netflix udtrykker indirekte, at de kommer til at investere mindre i Danmark når de skal opkræves 6 procent af deres omsætning.

”Afgiften vil føre til en nedsat appetit fra on-demand-tjenester til at investere i Danmark eftersom komplekse og uforholdsmæssige reguleringsmæssige begrænsninger, sammen med begrænsning af kontraktmæssige friheder og kommercielle valg, er en stærk hindring. Dette ville føre til færre spillere i markedet

og mindre mangfoldighed i tilgængeligt indhold. Afgiften ville forhindre on-demand-tjenester fra at investere på samme niveau, som de har gjort indtil nu.”

Derudover påpeger Netflix i høringssvaret en række juridiske problemstillinger, og fairness perspektiver ud fra selve grundlaget bag AVMS-direktivet.

Bla. slår Netflix ned på, at den danske kulturbidrags model er diskriminerende overfor andet europæisk indhold, da kulturbidraget i Danmark kun handler om at stimulere dansk produktion, og derfor ikke er tråd med intentionerne bag AVMS-direktivet.

AVMS-direktivet er faktisk møntet på generel stimulering af europæisk indhold, og i lande som Spanien, Frankrig og Italien, hvor man primært opererer med investeringsforpligtelser, anses en global streamingtjeneste for at overholde sine forpligtelser hvis en større procentdel af indholdet er af europæisk oprindelse (se oversigten i kapitel 11 over de enkelte europæiske landes ordninger).

Viaplay

Viaplays topchef, Anders Jensen, har i kraftige vendinger advaret mod indførelsen af kulturbidraget.

I deres høringssvar til streamingskatten skriver de:

”Der er en betydelig risiko for, at den beskrevne afgift vil blive betragtet som en digital skat, der ikke er forenelig med international skattelovgivning”.

Og til MediaWatch har Anders Jensen udtalt:

”Denne afgift er uovervejet og et unødvendigt samt misforstået indgreb, der beskatter fremtiden i et forsøg på at bevare fortiden. Det vil i sidste ende føre til færre investeringer i dansk indhold og til højere forbrugerpriser. Det er det stik modsatte af, hvad regeringen burde sigte efter i en tid hvor efterspørgslen efter dansk indhold er højere end nogensinde før,”

”Vi er nu nødt til at revidere vores planer på grund af denne unødvendige afgift, og dette gælder sandsynligvis også de andre streamingudbydere.”

Viaplay-topchefen advarer om færre investeringer i dansk indhold som følge af kulturbidrag.

”Vi er nu nødt til at revidere vores planer på grund af denne unødvendige afgift, og dette gælder sandsynligvis også de andre streamingudbydere.”

Kilde: [MediaWatch 25. maj 2022](#)

TV 2

Indholdsdirektør for TV 2, Lotte Lindegaard udtalte ifølge MediaWatch 18. juni under en debat på Folkemødet 2022:

”Vi vil rigtig gerne dansk fiktion, men vi vil ikke snøres ind i alle mulige afgifter eller deponere vores redaktionelle frihed hos Claus (Claus Ladegaard, adm. direktør for Filminstituttet, red.)”

Udtalelsen opsummerer TV 2's generelle holdning til en dansk streamingskat.

Amazon Prime Video

Amazon Prime Video har i oktober 2022 offentliggjort store investeringsplaner for udvikling og produktion af originalt indhold i de nordiske lande

Amazon Prime Videos nordiske chef for original content i Norden, Andreas Hjertø, kom på årets TV Festival med en udtalelse om modellen bag kulturbidraget i Danmark, der indrammer hvordan den vedtagne model opfattes udefra:

”Så længe det er fair, så er det fint, og så er vi vældig optaget af hvad de penge skal bruges til, fordi dette med at sikre ”ægte” dansk indhold, der bliver jeg altid meget skeptisk, for hvad er ægte dansk indhold? Hvem definerer dette? Hvilken slags programmer er det? Hvem er det der beslutter dette?”

Det kan ofte blive sådan noget kulturpolitisk snobberi om at det skal være højtverdigt dansk indhold, hvor jeg er usikker på om man her tænker på den danske befolkning eller på hvad man er kunstnerisk optaget af i filmbranchen / mediebranchen, om det bare er for dem selv. Men ellers er det fint med mig, så længe det faktisk bliver brugt til noget, som er godt for alle.”

Dansk Erhverv

Brancheorganisationen Dansk Erhverv har udtalt sig kritisk overfor kulturbidraget i høringssvaret til lovteksten bag kulturbidraget.

”Dansk Erhverv er imod øgede skatter og afgifter på dansk erhvervsliv. Derfor mener Dansk Erhverv grundlæggende, at kulturbidraget er en forkert måde at skabe finansiering på.

Målet med kulturbidraget er at skabe finansiering af dansk indhold til film, streaming, tv og dokumentar.

Denne gode ambition kunne regeringen og Folketinget efterkomme ved at bevilge ekstra midler til området, i stedet for at belægge aktørerne med krav om et kulturbidrag.

Dansk Erhverv opfordrer derfor forligskredsen til i stedet at afsætte 175 millioner kroner til området.”

Dansk Erhverv udtrykker også stor tvivl om kulturbidraget kan indføres uden at være i strid med en OECD-aftale om digital beskatning:

”Dansk Erhverv finder det problematisk, at kulturbidraget risikerer at være i strid med den OECD-aftale, som Danmark tiltrådte i efteråret 2021 vedrørende digital beskatning. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at lovgiver ikke kan fastslå med sikkerhed, at kulturbidraget er i overensstemmelse med OECD-aftalen.

Vi ser det ikke godtgjort, at denne tvivl kan fjernes, og Dansk Erhverv finder det under alle omstændigheder problematisk at iværksætte lovgivning, der er forbundet med usikkerhed. ”

The European VOD Coalition

Sammenslutningen af aktører på det europæiske marked for Video-On-Demand og streamingtjenester, The European VOD Coalition, der tæller medlemmer blandt både lokale nationale streamingtjenester i europæiske lande, såsom Viaplay, og store globale streamingtjenester som Warner Bros. Discovery, Paramount, Netflix og Sky, har 9. december 2022 på vegne af deres medlemmer offentliggjort en opfordring til den kommende nye danske regering.

Opfordringen opsummerer og bekræfter ganske markant den bekymring mange selskaber i den danske produktionsbranche har for deres kunders interesse i at investere i Danmark, hvis kulturbidraget indføres i den nuværende form:

The European VOD Coalition calls upon a new Danish government to show leadership and true support for its production ecosystem by rethinking the Cultural Contribution Act, and specifically the 6% levy.

It is clear that the proposal as it currently stands will be damaging for the whole creative ecosystem. The levy will make it harder for streaming companies to deliver a compelling and attractive offering to Danish viewers in an already highly competitive media market, and chase production away rather than foster investment and partnership.

Coalition members are committed to investing in high quality Danish and European productions and seek a sustainable, long term framework that rewards and encourages investment.

We stand ready to meet with the government to explain the economic realities, and to renew our support for Danish content.

Kilde: <https://www.europeanvodcoalition.com/positions/european-vod-coalitions-position-on-the-danish-cultural/> - 9. december 2022

Skarp kritik fra EU Kommissionen

I en kommentar fra Kommissionen til den danske regering om lovtæksten til det oprindelige kulturbidrag på 6 %, påpeger kommissionen, at hvis man ønsker at indføre en så høj sats rettet alene mod at give bidrag til dansk produktion, så skal man virkelig have sine argumenter i orden:

"... the Commission would like to remind the Danish authorities that any such high proportion of "Danish-language content" (100%) benefitting from investment obligations, compared with European works, would need to be justified and proportionate in view of the Treaty on the Functioning of the European Union."

The Commission considers that the proportionality of this choice related to the investment obligation that applies exclusively to Danish-language content, as referred to in the notified draft, would require additional reasoning in particular regarding its proportionality, as opposed to an investment obligation that earmarks only a part for such content from the overall investments obligations dedicated to European works

Og videre hedder det:

"... and would like to stress the need to justify appropriately how the principle of proportionality has been taken into account when setting this rate. The Danish authorities are invited to take into account the above comments and considerations in order to ensure that national legislation is adopted and applied in conformity with the applicable EU law."

Sådanne kommentarer ville have være incitament for store globale streamingtjenester til at anlægge sag mod Danmark ved EU Domstolen, hvis det blev vedtaget og implementeret.

Ovenstående viser, at den beskrevne proces frem mod en kulturbidrags afgift på 6% ikke har været *gennemtænkt* og ikke har inddraget EU regler om proportionalitet, både ved EU's højeste sats og ved kun at tilgode se dansk produktion.

Kilde: <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/en/search/?trisaction=search.detail&year=2022&num=659>

På dette link: [Issue of comments by: Commission](#)

8. Streamingskat i forlængelse af rettighedskonflikt

Implementeringen af kulturbidraget vil ske med i forlængelse af den langtrukne konflikt om rettighedsbetaling fra streamingtjenester.

Timing er rigtig dårlig, da denne konflikt fik flere store streamingtjenester til helt at stoppe udvikling og produktion i Danmark, og relationen til f.eks. Netflix har lidt skade, og andre streamingtjenester har holdt sig fra Danmark.

Konflikten har lammet udvikling af nye fiktionsproduktioner det meste 2022, og først efter en aftale blev indgået med Netflix 28. november 2022 ses der fremtidigt lys over den ellers stort set mørkelagte danske fiktionsproduktion.

Sammenslutningen Create Denmark udviklede i 2021 nye modeller for fremtidig afregning af rettigheder i Danmark. Det er et oplagt og fint initiativ. Create Denmark er en samling af stort set alt, hvad der findes af organisationer for kreative i Danmark, og har således forhandlingsmandat fra Danske Filminstruktører, Danske Dramatikere, Dansk Skuespillerforbund, Film og tv-arbejderforeningen, Dansk Journalistforbund, Dansk Musiker Forbund m.fl.

Tanken var at videreføre og opdatere de danske principper og modeller for rettighedsafregning og sikre at al dansk kreativ produktion er underlagt ensartede aftaler, der først og fremmest sikrer afregning over tid af produktioner bestilt og udført i Danmark, og afkaster rettighedsbetaling sådan som man altid har kendt det.

Da streamingtjenesterne er kendt for ikke at ville ud med deres seertal og vogter over deres brugerdata, valgte Create Denmark i stedet at lade tjenesterne abonnementsstat være udslagsgivende for afregningen. Så over tid skulle f.eks. TV 2 Play eller Netflix betale mere og mere, jo flere abonnenter de fik.

Denne model konflikter voldsomt med den udbredte model hos amerikanske selskaber, og da modellen fra Create Denmark åbenbart blev mere kostbar end set før, blev den afvist af de firmaer, der i sidste ende skal aftage produktionerne.

TV 2, Viaplay og Netflix meldte ud, at de satte planlægningen af nye danske produktioner i stå.

Efter noget tid kasserede Create Denmark den fremlagte aftale og måtte gå til forhandlingsbordet og starte forfra. Foreløbig er en midlertidig aftale indgået med Viaplay Group, en aftale med TV2 er på plads, og en særskilt aftale med Netflix blev indgået 28. november 2022, og aftaler med de andre globale streamingtjenester er næste skridt.

Norsk Filmforbund og Netflix er tidligere blevet enige om en aftale, der tilgodeser "succesbaseret betaling", uden dette dog er nøjere specificeret.

Som det forlyder fra Norsk Filmforbund:

"...kreative tv- og filmarbejdere er nu sikret løbende og overkommelig ophavsretsbetaling for streaming i hele ophavsretsperioden og i overensstemmelse med EU's digitale markedsdirektiv."

Tilsvarende aftaler er indgået for både film og tv-serier i Sverige mellem forbund og Netflix, og det må formodes at Netflix har fremlagt model for tilsvarende aftale i Danmark, formentlig som et *fait accompli*.

Netflix må formodes at følge den samme grundlæggende model i alle EU-lande, da de allerede i 2020 indgik en lignende aftale i Tyskland, den såkaldte completer model, hvor der udbetales ekstra alt efter hvor mange kunder, der har set en given tv-serie eller film til ende.

Rettighedskonflikten, kombineret med planerne om Europas højeste streamingskat (se gennemgangen i kapitel 11 og 12), kan meget vel medføre, at Danmark nu opfattes som et vanskeligt land at engagere sig i. Der er allerede eksempler på at der i stedet investeres i nye tv-serier og film i vores nabolande.

Et succesrigt firma som SAM Productions (Kastanjemanden, Borgen m.fl.) har således åbnet kontor i Sverige og flyttet flere projekter ud af Danmark.

9. Inspiration til en dansk implementering

Som det nok er fremgået af det foregående, er implementeringen af en streamingskat i Danmark, også selvom man betegner det som et kulturbidrag, langt fra uproblematisk.

Derfor må der kraftigt opfordres til, at man gentænker hele modellen og tager højde for alle de problematikker, der er dukket op siden der var flertal for kulturbidraget i maj 2022 – problematikker, vi har forsøgt at samle overskueligt i denne rapport.

Fremfor at skulle tænke helt forfra, foreslås det at Danmark lader sig inspirere af lande, der ligner os meget, og som senere end Danmark er gået i gang med at se på en eventuel implementering af AVMS-direktivet – og som har udviklet med fleksible modeller, der passer til streamingtjenesternes ønsker og behov.

I de første drøftelser af den danske streamingskat blev der talt om en "trappemodel", der skulle tilgodese streamingtjenester, der allerede investerer i produktion af dansk film og tv. Dette var et kardinalpunkt for de blå partier i medieforligspartierne, der endte med at forlade forhandlingerne, da der ikke kunne opnås enighed herom.

Derfor endte vi med en model for opkrævning af kulturbidraget på 6 procent af streamingtjenesternes omsætning og uden investeringsforpligtelser eller nogle former for incitamenter.

Dermed er den danske ordning usammenlignelig med andre ordninger i EU – den er stærkt simpel og så høj, at den ikke vil kunne implementeres uden store konsekvenser – at Danmark går glip af penge fra de investeringslystne amerikanere.

Lige nu pågår der forhandlinger i Norge og Holland om ordninger, hvor man kan iagttage, at der er blevet arbejdet med en mere nuanceret model end tilfældet har været i Danmark - og tydeligvis inspireret af både fakta og markedsrealistiske analyser.

Det anbefales derfor, at vi i Danmark skeler meget til Norge og Holland og indfører noget lignende, især en genindførelse af en trappemodel.

Så lad os se på Norge og Holland.

Norge

Der er foreslået to alternativer, og interessenter kan fremlægge deres argumenter og foretrukne model i et høringsvar, der er åbent indtil 16. december.

Alternativ 1

Alle VOD-tjenester forpligtes til at betale fem procent af bruttoindtægterne i Norge til den norske filmfond.

Den nøjagtige procentdel sættes efter tjenesternes investeringer i "*norsksprogede audiovisuelle produktioner*":

- 5 % med årlige investeringer under 25 millioner NOK
- 4 % med årlige investeringer mellem 25 og 40 millioner NOK
- 3 % med årlige investeringer mellem 40 og 55 millioner NOK
- 2 % med årlige investeringer mellem 55 og 70 millioner NOK
- 1 % med årlige investeringer mellem 70 og 85 millioner NOK
- 0 % med årlige investeringer over 100 millioner NOK

Alternativ 2

Forpligter alle VOD-tjenester til direkte at investere mindst fem procent af deres årlige omsætning genereret i Norge i "*norsksproget, uafhængige produktioner*".

Forslaget fritager tjenester med lav omsætning og lavt publikum, samt tjenester, der ikke tilbyder film, dokumentarer og tv-dramaserier, samt norsk public service (NRK).

Holland

En hollandsk model er under overvejelse og er bl.a. baseret på kriterier for "hollandskhed".

Vigtigste elementer:

4,5 procent investeringsforpligtelse for on-demand-tjenester med årlige indtægter på mere end 30 millioner euro.

Berettigede produktioner er film, serier, dokumentarfilm i alle slags genrer, der retter sig mod både små og mainstream-publikum (den tidligere regerings udkast var kun fokuseret på flere kulturelle produktioner).

En produktion er berettiget, når to ud af følgende fire kriterier er opfyldt:

1. Det originale manuskript er overvejende skrevet på hollandsk eller frisisk
2. Hovedpersonerne udtrykker sig i et overvejende hollandsk eller frisisk sprog
3. Er baseret på et originalt litterært værk på hollandsk eller frisisk
4. Hovedtemaet er relateret til hollandsk kultur, historie, samfund eller politik.

Investeringer kan foretages i toårige cyklusser (så når tjenester investerer 8 procent af omsætningen i det første år, kan de investere 1 procent i det næste)

Tjenester kan investere i:

1. Produktion og co-produktioner
2. Forhåndskøb
3. Op til fire år gamle licenser

Det første år efter lovens ikrafttræden vil blive brugt som referenceår. Den toårige investeringscyklus starter efter dette referenceår.

Der er mulighed for at investere i en privat fond.

Biografer, offentlige radio- og tv-selskaber og internetudbydere er udelukket, fordi de har andre former for økonomiske forpligtelser, der ligner hinanden. Kommercielle tv-selskaber er udelukket, fordi de allerede investerer nok.

Alle hollandske politiske partier samt hele industrien (producenter, skuespillere, instruktører, forfattere, fagforeninger, streamingtjenester osv. osv.) presser på for at få sænket den foreslåede bundgrænse på 30 mio. euro i årlig omsætning.

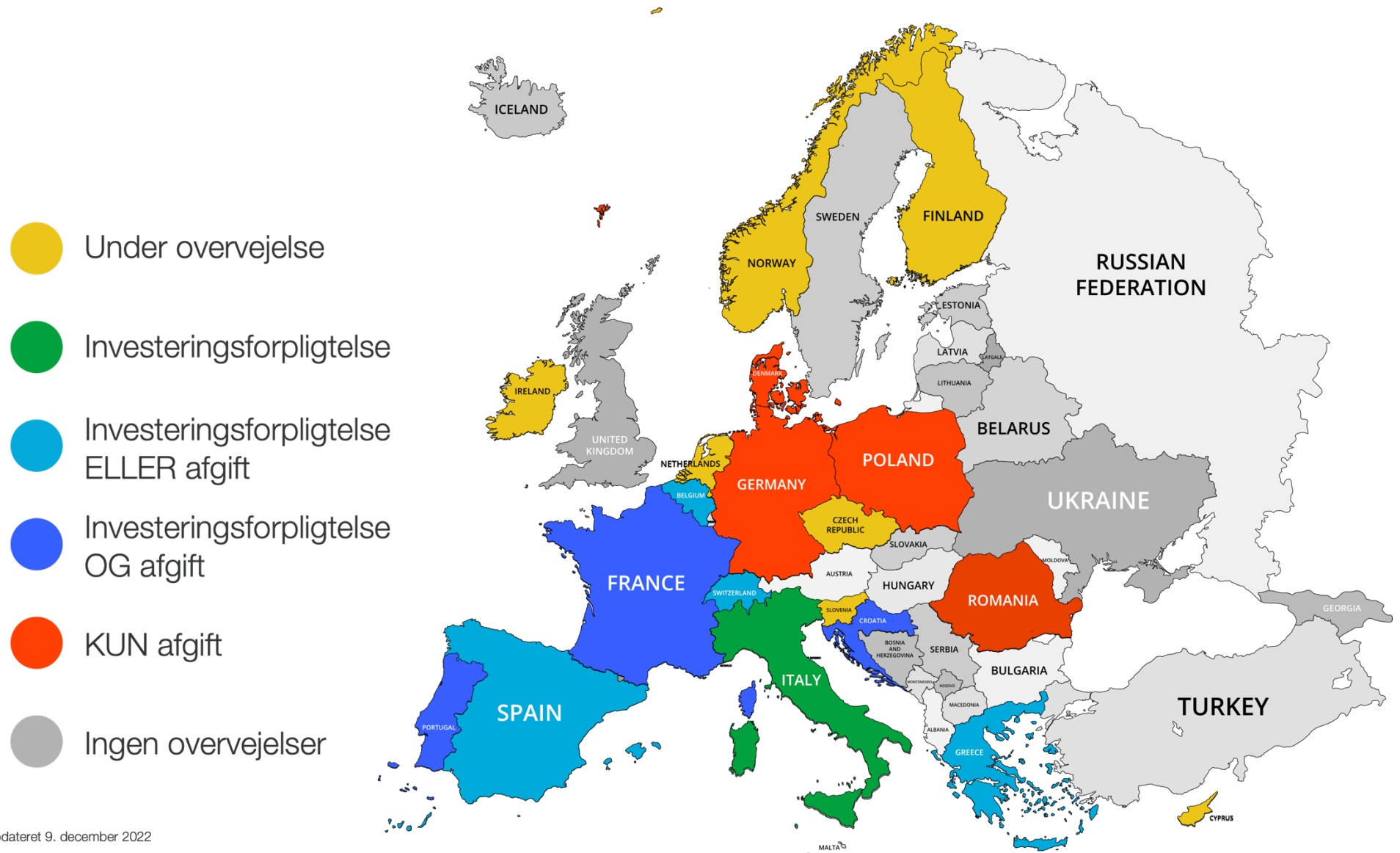
Der er basis for at ændre dette til to mio. euro, hvilket er i overensstemmelse med retningslinjerne fra AVMS-direktivet.

Konklusion om Norge og Holland

Disse to modeller for Norge og Holland indeholder mange sunde elementer, som man kan forvente de globale streamingtjenester kan leve med.

Derfor anbefales det at udvikle en ny dansk model, kraftigt inspireret af den norske og hollandske model – det vil være meget bedre for branchen end blot at opkræve 6 procent af streamingtjenesternes omsætning.

10. Streamingtjenesters forpligtelser til at investere og betale afgift til europæisk indhold – grafisk oversigt

Streamingtjenesters forpligtelser til at investere og betale afgift til europæisk indhold

● Investeringsforpligtelse

ITALIEN

20 % EU produktioner (med en trappemodel)

Heraf skal 50 % være EU produktioner og 50 % skal være italienske produktioner

● Under overvejelse

Opdateret 9. december 2022

● Investeringsforpligtelse ELLER afgift

SPANIEN

5 % EU produktioner
70 % af EU produktioner på et af de officielle sprog i Spanien

eller

1,5 % afgift

BELGIEN

2 % investeringsforpligtelse (køb eller co-produktion)

SCHWEIZ

4 % investeringsforpligtelse eller afgift

GRÆKENLAND

1,5 % investeringsforpligtelse eller afgift

● Investeringsforpligtelse OG afgift

FRANKRIG

20 - 25 % EU produktioner
85 % af EU produktioner skal være franske

og

5,15 % afgift (men det har de altid haft)

PORTUGAL

4 % investeringsforpligtelse

og

1 % afgift

KROATIEN

2 % investeringsforpligtelse

og

2 % afgift

● KUN afgift

TYSKLAND

2,5 % afgift

Kun af spillefilm på streamingtjenester.

Afgiften bliver derfor i praksis meget lavere.

RUMÆNIEN

4 % afgift

Op til 40% kan dog være ved investering i lokal produktion

POLEN

1,5 % afgift

DANMARK

6 % afgift

11. Detaljeret gennemgang af EU landes status for AVMS-implementering

Lande med implementering

- Frankrig
- Italien
- Spanien
- Tyskland
- Belgien (FR)
- Belgien (NL)

Lande med implementering på vej (10)

- Danmark
- Portugal
- Schweiz
- Kroatien
- Rumænien
- Grækenland
- Polen
- Irland
- Holland
- Norge

Lande uden overvejelser p.t. (14)

- Østrig
- Finland
- Sverige
- Slovakiet
- Bulgarien
- Slovenien
- Litauen
- Letland
- Estland
- Ungarn
- Tjekkiet
- Luxembourg
- Cypern
- Malta

I det følgende ses en detaljeret gennemgang, hvor alle de europæiske landes ordninger gennemgås i hovedtræk.

Bemærk i tabellerne hvor forskelligartede modellerne er, og at ingen nærmer dig de danske 6 procent.

Frankrig har godt nok en afgift på 5,5 procent, men det har de altid haft – Frankrig har gennem årtier pålagt kommercielle tv-aktører med udenlandsk indhold at betale 5,5 procent til franske filmfonde.

Bemærk at flere EU landes modeller fortsat er under udvikling og ikke endeligt bekræftet.

Tabellen på de følgende sider opdateres løbende.

Land	Investeringsforpligtelse for nationalt indhold	Invest. eller afgift	Afgift (individue)l	Indført	Noter
Frankrig	20 - 25 % EU-produktioner 85 % af EU-produktioner skal være franske	-	5,15 % (før AVMSD blev indført)	2021	<p>Frankrig har i årevis subsidieret sin egen nationale filmindustri gennem en særlig skat på privatejede tv-selskaber, der er stærkt afhængige af amerikansk indhold.</p> <p>Investeringsforpligtelserne er et gammelt system, som franske medietjenester har været underlagt i årtier. Da udenlandske medietjenester kom til, blev de også underlagt disse forpligtelser.</p> <p>Således har alle kommercielle tv-tjenester i Frankrig, der har haft udenlandsk indhold som trækplaster, i flere årtier blevet afkrævet en afgift på 5,15%. Dermed er størrelsen på det franske kulturbidrag ikke sammenligneligt med andre EU lande, og slet ikke den danske sats på 6%.</p> <p>Europa Kommissionen har udtrykt kritiske bemærkninger om proportionalitet i Frankrig, og man har indført at on-demand-udbydere kan indgå en dialog med den nationale tilsynsmyndighed, som kan tillade moderering af kravene i dekretet.</p>

Land	Investeringsforpligtelse for nationalt indhold	Invest. eller afgift	Afgift (individuel)	Indført	Noter
Italien	20 % EU produktioner (med en trappemodel) Heraf skal 50 % være EU produktioner og 50 % skal være italienske produktioner	nej	0	2020	I overensstemmelse med AVMS-direktivet har Frankrig, Italien og Spanien foruden forpligtelser for nationalt indhold også forpligtelser til tilstedeværelse af europæisk indhold (enhver europæisk investering tæller med). Italien har en ny lovgivning, der blev fremlagt i august 2021 og vedtaget i november. Her er indført en trappemodel (stigningsprocent) fra 17 % i 2022 til 18 % i 2023 og 20 % i 2024.
Spanien	5 % EU-produktioner 70 % af EU-produktioner på et af de officielle/medofficielle sprog i Spanien + underkvoter	ja	1,5 %	2023	
Danmark	0	nej	6 %		
Portugal	op til 4 %	nej	1 %		1 % eller 1 million Euro, hvad der er højest
Schweiz	4 %	ja	0		Besluttet ved en folkeafstemning, hvor 56% af befolkningen stemte for.
Kroatien	2 %	nej	2 %		
Rumænien	40 % af afgiften	ja	4 %		

Land	Investeringsforpligtelse for nationalt indhold	Invest. eller afgift	Afgift (individueL)	Indført	Noter
Tyskland	Under overvejelse	-	2,5 %		Indført før AVMSD. Afgiften er reelt betydeligt lavere, fordi den kun beregnes på indtægter fra biograffilm
Belgien (FR)	Op til 2,2 % (under evaluering)	ja	0%	2019	
Belgien (NL)	2 % (under evaluering)	ja	0%	2019	Der kan vælges mellem to overordnede muligheder: 1. Køb af titler til distribution, egenproduktion i landet eller co-produktion med lokalt selskab 2. Eller kontant indbetaling til Flanders Audiovisual Fund (VAF)
Grækenland	1,5%	ja	0%		
Polen	0	-	1,5%	2020	
Irland	0	-	Under overvejelse		Udkast til lovforslag fastsætter kun et mandat til potentielt at indføre en afgift af en ny planlagt tilsynsmyndighed, hvis det er nødvendigt, efter at det er blevet etableret.
Østrig					Under overvejelse
Holland	4,5%	Ja	0%		Under overvejelse - se nedenfor
Finland			5%		Under overvejelse, afventer forestående valg foråret 2023
Norge	- to forslag er fremlagt				Under overvejelse - se nedenfor
Sverige					Ingen kendte aktiviteter

Land	Investeringsforpligtelse for nationalt indhold	Invest. eller afgift	Afgift (individuel)	Indført	Noter
Slovakiet					Opdateres
Bulgarien					Ingen kendte aktiviteter
Slovenien					Opdateres
Litauen					Ingen kendte aktiviteter
Letland					Ingen kendte aktiviteter
Estland					Ingen kendte aktiviteter
Ungarn					Ingen kendte aktiviteter
Tjekkiet					Ingen kendte aktiviteter
Luxembourg					Ingen kendte aktiviteter
Cypern					Ingen kendte aktiviteter
Malta					Ingen kendte aktiviteter

Note: Mere info om kritik af fransk fremgangsmåde: <https://www.csa.fr/Reguler/Creation-et-regulation-d-une-chaine-televisee/Les-SMAD>

12. Erfaringer fra de første lande siden 2018

Det følgende er kendte erfaringer fra lande, der har været tidligt ude med implementering af AVMS-direktivet, og også har haft ordninger rettet mod udenlandske aktører før AVMS-direktivet.

Frankrig

- Biografer, tv-stationer og streamingtjenester bidrager med årlige afgifter og investeringer til CNC (Centre National du Cinéma) - Indbragte i 2018 **638 mio €**
 - Franske biografer betaler 10,72% af en biografbillet til CNC - og 16,08% hvis filmen er forbudt for børn
 - Distributører af DVD etc. betaler 2% af deres omsætning til CNC
 - TV-stationer og udbydere betaler 5,65% til CNC
- Streamingtjenester har siden 2018 skullet betale 2% af deres årlige omsætning til CNC (10% hvis indholdet er vold eller porno)*

Tyskland

- Tradition for en aktiv kombination af kommerciel og kulturel tankegang
- Penge til filmbranchen kommer fra både regionale og nationale filmfonde, og EU støtteordninger
- Der betales afgifter til FFA (German Federal Film Board) fra biografindustrien, tv-stationerne og videoindustrien (DVD etc.).
- Siden 2014 er udenlandske streamingtjenester blevet pålagt en afgift på 1,8%, der i dag er sat op til 2,5%. Gælder kun spillefilm!
- For udenlandske streamingtjenester med en årlig omsætning på over 20 mio. € i landet

Italien

- Italiens investering i film og tv-serier er traditionelt primært kommet fra et kommercielt og dynamisk tv-marked
- Hovedfokus fra streamingskat: Incitamentet til lokal produktion
- Afgift variabel mellem 15,5% og 20% af årsomsætningen i landet
- Afgiften er maksimal, hvis producenten ingen rettigheder får til distribution
- Åbner man kontor i landet, falder afgiften til 12,5%
- Afgiften går direkte til produktion af film og tv-serier
- Halvdelen af investeringsforpligtelsen øremærkes til små uafhængige produktionsselskaber

Belgien (Flandern)

- Modsat de større lande, er Flandern som Danmark et lille filmland, afhængig af støtteordninger og med begrænsede eksportmuligheder.
- Flanders Audiovisual Fund (VAF) opererer lidt som Det Danske Filminstitut (DFI) - et mix mellem statslig støtte og kommercielle aktører.

- Produktionsmiljøet er med mange lokale produktioner ganske aktivt, omend skrøbeligt.
- Den lokale public service broadcaster, VRT (Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie) får lægger for 60 mio. € årligt i produktionsmiljøet.
- Udenlandske streamingtjenester pålægges en afgift på 2% af deres årlige omsætning
- Der kan vælges mellem to overordnede muligheder:
 1. Køb af titler til distribution, egenproduktion i landet eller co-produktion med lokalt selskab
 2. Eller kontant indbetaling til VAF
- Ved investering i flamsk film skal streamingtjenesten garantere en “prominent placering” af værket på tjenesten i mindst et år.
- Telenet (svarer til YouSee) bidrager via afgifter også til VAF, og har siden 2016 også valgt at investere i co-produktioner af film og tv-serier.
- Udenlandske streamingtjenester anses med afgiften på de 2% at indgå på mere lige vilkår på markedet.

Apple Distribution International Limited's consultation response regarding the draft bill on certain streaming providers' contribution to promoting Danish-language content

1. Initial remarks

Apple Distribution International Limited, as an audiovisual media service (AVMS) operating the Apple TV app, would like to thank the Danish Ministry of Culture for the opportunity to contribute a consultation response regarding the updated draft bill on certain streaming providers' contribution to promoting Danish-language content (hereinafter "**the Bill**").

2. Levy rate

2.1 Introduction

The government of Denmark insists on its proposal to opt for a simple levy-based approach to collecting contributions from streaming providers to promote Danish-language content. As stated in our contributions to the former draft bill, while such a levy-based approach impacts profitability, it is an effective approach to support the aim of promoting Danish-language content, offering sufficient flexibility to allow AVMS providers to continue providing services to consumers in Denmark.

Although the initiative to promote Danish-language content continues to be positive on the whole and has improved as compared to the former draft bill, we would still like to flag some reservations regarding the rate of the levy that is currently proposed, particularly relative to the levy rates that have been, or are being, set in other nearby jurisdictions.

2.2 Levy rates in other European countries

As we operate services in many European Union member states, we are familiar with similar initiatives in other countries. When comparing the currently proposed levy rate for Denmark with proposals for levy rates in other comparable member states as well as levy rates already in force in other member states, the currently proposed levy rate for Denmark still seems to be fixed at a substantially higher level.

In our contributions to the former draft bill, we listed several member states where rates had been set significantly lower than the levy rate previously proposed for Denmark. The currently proposed levy rate for Denmark (up to 5% of the streaming provider's turnover in Denmark) can still be over two or three times the rate of those other member states.

We welcome the reduction in the currently proposed levy rate by one percentage point as compared to that proposed in the former draft bill, as well as the opportunity to further reduce it by three additional percentage points for streaming providers investing at least 5% of their local revenues in Danish-language content. However, there should be room for greater reductions for streaming providers with a limited level of local revenues.

2.3 Remarks on levy rates

While the motives for the adoption of a levy rate are certainly positive for the benefit of the Danish-

language movie production industry, imposing a levy rate substantially higher and more rigid than the rates in other member states may ultimately be more to the detriment of the Danish consumer rather than to the benefit of the Danish-language movie production industry.

Streaming providers and the platforms they offer to Danish consumers operate on very tight margins and with very high costs in a very competitive market. Reaching profitability in this sector is incredibly challenging. It is therefore important that any levy rate needs to be finely calibrated so as not to undermine the economic viability of a service. By fixing the levy rate substantially higher than in other member states, the streaming providers might be forced to raise their prices towards Danish consumers, limit the available content or terminate the platform offering in Denmark as a whole (if the levy rate is viewed as prohibitively high such that the provider cannot offer the service to consumers in Denmark on a profitable basis). Likewise, by setting a fixed investment threshold to benefit from a reduction in the levy rate, the streaming providers (especially the smaller and newer ones) are discouraged to undertake investments in a progressive and well-planned manner, which is essential for the continuity of investments over time and the development of a high quality local production strategy.

To overcome these potentially negative consequences, other member states that have implemented levy- or investment-based schemes for the promotion of content in local languages have staggered the amount or complexity of the obligations applicable to media service providers based on their local revenues, with a view to make compliance more proportionate. A similar approach would be possible in Denmark.

In this vein, one alternative could be to stagger the maximum levy rate according to the local revenues of the streaming providers (for instance, provide for intermediate levy rates where local revenues do not reach DKK 30 million or DKK 45 million). Another alternative, compatible with the preceding one, could be to stagger the increase in the levy rate for streaming providers investing less than 5% of their local revenues in Danish-language content, so that their investments, although insufficient to completely escape the 3 percentage point increase in their applicable levy rate, are rewarded with a proportional reduction in the levy rate.

This type of measures would foster the launch and consolidation of new services in Denmark, as well as investments in local content, especially for smaller services without financial leeway to make significant investments.

3. The distinction between TVOD and SVOD services

3.1 Introduction

The government of Denmark has proposed that the Bill applies equally to subscription video on demand (hereinafter “**SVOD**”) and transactional video on demand (hereinafter “**TVOD**”) services, without differentiating between these two styles of video on demand services.

However, TVOD and SVOD services operate based on fundamentally different business models, with different underlying economics, cost structures, and market incentives. Therefore, the basis of turnover needs to be calculated very differently for TVOD and SVOD services. In particular:

- TVOD income is generated periodically on a transactional basis when customers rent/buy specific titles and income may fluctuate based on the volume of content purchased by customers and the timing and volume of new releases into the market; whereas
- SVOD income is based on a pre-determined flat subscription fee depending on the overall

number of paying subscribers, which fluctuates over time with the end of user's trial periods, new customer acquisition, and customers that cancel their subscription.

The turnover for each type of offering may also be generated via third-party partners, for instance the service provider may collect a wholesale price from a third-party reseller that resell the service. Such third-party offerings are often set up in different ways depending on the type of offering (TVOD or SVOD). In particular for services that follow a hybrid model (TVOD + SVOD), the different types of offerings may be at very different stages of maturity and development. For example, a TVOD service might have already existed for a significant period before an SVOD feature was added.

3.2 Remarks on the distinction between TVOD and SVOD services

Applying different levy rates for TVOD and SVOD services would be a positive measure that reflects the current market developments for the two types of services and recognizes the differences in business models summarized above. In particular, it should be considered that the levy rates for TVOD services should be lower than those for SVOD services. The Government needs to be sensitive to the fact that TVOD is a declining business model compared to SVOD, yet remains an important form of distribution for the content industry, in particular for local independent film producers as the catalogue tend to be less curated than SVOD. Therefore setting the rate too high could more easily compromise the viability of TVOD services on a declining business model which already operates on particularly slim margins and subject to greater fluctuations in periodic income). It may also be appropriate to consider whether to implement different thresholds to be obligated to pay the levy under the Bill for TVOD and SVOD services, taking into account the differences between the business models underlying each type of service.

4. Thresholds and ramp-up periods

4.1 Introduction

As mentioned, streaming services often operate on low margins and it also requires enormous investment to launch a new service. A service's profitability is largely dependent on its ability to attract and retain a large active customer base. This requires significant upfront investments (acquisition of content, marketing, promotions, IT infrastructure, etc.).

4.2 Remarks on thresholds and ramp-up periods

The Bill currently includes a turnover threshold, which is an important mechanism to support the entrance of new and growing services in the Danish market. The current proposal is that the levy will only apply if a streaming service provider's annual turnover exceeds DKK 15M (approx. EUR 2M). This is a helpful starting point. However, the Bill should clarify that only turnover generated in Denmark is relevant for this threshold. The Bill makes no such precision, and this seems to imply that turnover generated in other territories will also be considered for these purposes. This would be inconsistent not only with the turnover base that is relevant for the application of the levy (which the Bill expressly restricts to turnover generated in Denmark), but also with the approach followed by other member states, where the low turnover exemption is being implemented on the sole basis of the turnover generated in the respective territories. By way of reminder, the European Commission expressly encouraged this approach in its guidelines on the definition of low audience and low turnover. This clarification is, therefore, urgent and essential to preserve the competitiveness of the Danish audiovisual market.

Additionally, it should be considered that higher turnover thresholds for exemptions to contribute to the levy in Denmark would better reflect the realities of the sector and give new service providers

the ability not only to grow in their home market to the benefit of the local production industry in the long run, but also to expand into other EU markets and contribute to a vibrant content production ecosystem across the region. In this vein, staggering the levy rate according to the different level of local revenues of the streaming providers, as suggested above, would be a particularly positive alternative.

A transition or ramp-up period for new services should also be considered to compensate for the enormous upfront investments associated with launch of a new service to avoid overburdening new entrants and to allow for fair access to the market. Thus, it would be suitable to either introduce ramp-up periods or further threshold exemptions in the Bill for services that are new to the market, or which have low audiences.

Multiple countries in Europe have introduced such exemptions that allow some streaming providers to further develop and establish their platforms and audiences before becoming subject to the laws, in turn allowing them to contribute more to the local production industry in years to come.

This model has proven to show good results and will help new entrants in Denmark to achieve profitability in the local market which will lead to longer sustainable contributions to the local content production industry once the services reach scale.

Kulturministeriet
Att.: Pernille Berglund Gunge
Nybrogade 2
1203 København K

Den 11. september 2023

Høringssvar - lov om kulturbidrag

Dansk Erhverv takker for muligheden for at afgive høringssvar til lovforslag om indførelse af kulturbidrag.

Med den indgåede medieaftale bakkedes forliget op af et bredt flertal i Folketinget, hvilket Dansk Erhverv overordnet mener er godt, fordi det sikrer en forudsigelighed og stabilitet i forhold rammevilkår og støtteordninger for mediebranchen i bred forstand på et tidspunkt, hvor forandringerne til tider synes at vokse eksponentielt.

Dansk Erhverv vil også gerne anerkende den proces, der er gået forud for medieaftalen i almindelighed, og dette lovforslag i særdeleshed. Sidste års aftale om et kulturbidrag på seks procent skabte meget stor diskussion i mediebranchen, men det afstedkom også et ønske om, at der i den ny medieaftale skulle laves et kulturbidrag, der også ansporer de enkelte streamingtjenester til at investere direkte i dansk indhold til film og tv.

Det mener vi er sket med dette forslag. Dansk Erhverv er udmærket klar over, at der også ses på dette lovforslag med forskelligt blik, men samlet set rammer denne lov om kulturbidrag tættere på, hvad store dele af branchen har efterspurgt.

Det er grundlæggende vigtigt for Dansk Erhverv, at virksomheder oplever en "level playing field", og det princip forfølger vi, når vi ser på de enkelte områder i dette lovforslag.

Målrettet et dansk publikum

Lovforslagets bemærkninger vedrørende, om en tjeneste er målrettet et dansk publikum, lægger vægt på indikatorer som

- Reklame eller anden promovning, der retter sig specifikt mod kunder i Danmark
- Tjenestens hovedsprog
- Indhold eller kommerciel kommunikation, der er målrettet publikum i Danmark

Denne definition kan omgås, for eksempel ved at ændre tjenestens hovedsprog fra dansk til et andet sprog (mest oplagt: Engelsk) og anvende kommerciel kommunikation og promovning, der er bredt rettet mod flere landes publikum.

For at modvirke en eventuel omgåelse, foreslår Dansk Erhverv, at kriterierne suppleres med et opsamlingskriterium, der kan baseres på størrelsen af tjenestens samlede indtægter i Danmark, eller på antallet af abonnenter i Danmark.

Herved kan det sikres, at tjenester, der har reel aktivitet i Danmark, bliver omfattet af kulturbidragets pligt – uanset om de opfylder de allerede i lovforslaget nævnte kriterier.

Catch-up og lignende services

Det lineære tv-indhold er ifølge lovforslaget og bemærkningerne undtaget fra bidragspligt. Men on demand-adgang til lineært tv kan, som forslaget er udformet, godt blive pålagt bidragspligt. Det er dog usikkert, om on demand-adgang til lineært tv utilsigtet vil blive pålagt bidragspligt som lovforslaget er udformet i det foreliggende udkast. Det vil ifølge lovforslaget komme an på en ”konkret vurdering” med udgangspunkt i, om indholdet er tilgængeligt i ”nær tilknytning” til udsendelsestidspunktet.

En lignende problemstilling rejser sig i relation til brugen af arkivtjenester. Også her opfordrer Dansk Erhverv ministeriet til at sikre, at muligheden for at anvende arkivtjenester – der er en integreret del af moderne tv-distribution – ikke utilsigtet bliver forringet som følge af lovforslaget. Distributørerne tilbyder i praksis kunderne en on demand-tilgang til indhold i de lineære tv-pakker i op til syv dage efter udsendelsestidspunktet. Det samme tidsrum anvendes, når seertal for live-tv skal måles, fx til Nielsen Research. Dette bør være udgangspunktet for vurderingen af, hvornår catch-up-tjenester og lignende kan betragtes som bidragspligtigt.

Dansk Erhverv anbefaler, at det gøres tydeligt, at distributørernes tv-pakker ikke er omfattet af bidragspligt, jf. ovenstående.

Bidragspligtig omsætning

Formålet med at skabe kulturbidraget er, at der skal være en direkte sammenhæng mellem de genrer, der pålægges kulturbidrag, og de genrer, der kan ansøges om støtte til via de puljer, kulturbidraget indbetales til; det vil sige filmstøtteordningerne og public service-puljen.

I forslaget defineres den bidragspligtige omsætning, og det fremgår, at det er omsætning, der ”hidrører fra den on demand-audiovisuelle medietjenestes tilgængeliggørelse af film, serier og dokumentarprogrammer”. Men det er en for løs eller for bred definition.

Dansk Erhverv mener, at det er en for løs eller bred definition. I lovforslaget fra 2022 var den samme definition beskrevet som ”tilgængeliggørelse af film, fiktionsserier og dokumentarprogrammer”, og her er sammenhængen meget mere tydelig.

Det kan ikke – og må heller ikke være – hensigten, at al seriel programvirksomhed pålægges kulturbidragspligt. ”Serier” er ikke en konkret definition, men dækker over vidt forskellige genrer, herunder også nogle, der ikke vil kunne søges støtte til via de puljer, kulturbidraget indbetales til; det vil sige filmstøtteordningerne og Public Service puljen.

Det er derfor Dansk Erhvervs klare opfordring, at definitionen af, hvad der er er bidragspligtig omsætning, tilbageføres til lovforslagets tekst fra 2022.

Alternativt bør termen ”serier” defineres nærmere, så det klart fremgår, at definitionen ikke er til tænkt at omfatte al programvirksomhed, der er tilrettelagt som en programrække.

Såfremt det nuværende lovforslags udvidelse fra ”fiktionsserier” til ”serier” er baseret på et ønske om at styrke et bredere udsnit af dansk indholdsproduktion end film, fiktionsserier og dokumentarprogrammer, kan dette gøres ved at anvende en bredere definition, for så vidt angår hvilke investeringer, der kan medregnes som investeringer i nyt dansk indhold – uden at man samtidig udvider omfanget af indhold, der pålægges kulturbidragspligt.

Derved kan man brede ordningens investeringsincitament ud på et breder udsnit af dansk indhold, samtidig med at der ikke ændres ved den direkte sammenhæng mellem de genrer, der pålægges kulturbidrag, og de genrer, der kan ansøges om støtte til medfinansiering af via filmstøtteordningerne og Public Service puljen.

OECD-aftalen

Dansk Erhverv er enig i, at aftalen ikke må stride imod OECD-aftalen fra 2021, hvor Danmark og de andre lande har forpligtet sig til ikke at lave en national beskatning på det digitale område. Det er Dansk Erhvervs opfordring, at der foretages en grundig analyse af, hvordan forslaget forholder sig i forhold til forbuddet mod at indføre digital beskatning.

Distributører skal ikke omfattes

Som lovforslaget er formuleret, vil distributører kunne blive pålagt at betale kulturbidrag og/eller blive forpligtet til at investere i dansk indhold. Det har formentlig ikke været hensigten med lovforslaget, men der åbnes for, at distributørerne bliver bidragspligtige

Det går imod intentionen med forslaget, som er at pålægge internationale tjenester en forpligtelse til at bidrage til produktion af dansk indhold, da man herved også vil ramme danske udbydere.

Som udgangspunkt er danske distributører ikke involveret i finansiering af dansk indholdsproduktion, og de er derfor afskåret fra at få del i produktionsstøtte fra Public Service- eller filmpuljerne, medmindre deres forretningsmodel tilsiger dette. Dermed vil kravet være i strid med det bagvedliggende AVMS-direktiv.

Dansk Erhverv anbefaler derfor, at formuleringen tydeliggøres, så distributører ikke bliver forpligtet til at betale bidrag.

Digitalt køb og leje af film og serier

Medietjenesteudbydere, der alene udbyder film og serier til salg og leje – den opdaterede udgave af fortidens ”Blockbuster”-butikker, hvor man kunne leje dvd- og vhs-film – bør undtages, ligesom den tilsvarende del af omsætningen hos medietjenesteudbydere, der også driver en abonnementstjeneste, bør undtages.

Det skyldes, at det digitale marked for køb og leje af film har stor betydning for især den danske filmbranche. Her har man oplevet en stor forandring i forretningsmodellen, fordi salget af dvd-film stort set er gået tabt og er blevet erstattet af digital leje – hvis denne leje eller salg pålægges en kulturbidragspligt, vil det få alvorlige konsekvenser for finansieringen af danske film i fremtiden.

Endelig producerer disse udbydere ikke selv dansk indhold, og de er derfor akkurat som distributørerne afskåret fra at få del i produktionsstøtten. Kravet er dermed i strid med AVMS-direktivet.

Omfatter alene EU-lande

Dansk Erhverv noterer, at loven sigter mod at gælde streamingtjenester, der opererer i Danmark og har sigte mod et dansk publikum. Udgangspunktet for streamingtjenesten kan dog godt være, at man opererer ind i Danmark fra udlandet. Men dette lovforslag omfatter alene tjenester med adresse i EU-lande.

Men det er u hensigtsmæssigt, hvis en tjeneste kan undgå betaling af kulturbidrag ved at flytte til for eksempel Storbritannien, der ikke længere er medlem af EU. Derfor er det Dansk Erhvervs anbefaling, at loven ændres, så den også omfatter ikke EU-lande.

Reklameomsætning

Der er en særlig problematik vedrørende inklusion af reklameomsætning i udregning af den omsætning, der ligger til grund for tjenesternes kulturbidrag. Nogle af de tjenester, der fylder aller mest i danskernes forbrug af tv og streaming, er ikke omfattet af denne kulturbidragslov, og det er

vores forventning, at kulturbidragsloven dermed medfører skævvridning på det digitale annoncemarked.

Aktører som Facebook, Google, YouTube og LinkedIn tager vedvarende stadig større markedsandele, og et kulturbidrag, der ikke omfatter tech-giganterne, betyder således en unødvendig styrkelse af deres konkurrencevilkår – hvilket er i modstrid med de politiske ambitioner og ønsker, som danske regeringer, partier og parlamentarikere løbende har givet til kende de senere år. Det giver forskellige rammevilkår for dem, der omfattes af kulturbidragsloven, overfor firmaer som de nævnte, og det er derfor Dansk Erhvervs opfordring, at reklameomsætning undtages fra kulturbidragspligt.

Dansk Erhverv står naturligvis til disposition for yderligere afklaring og eventuelle opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen,

Lars Werge
Mediepolitisk chef

Astrid Højbo Bjørn
ahb@kum.dk

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

DI takker for muligheden for at afgive bemærkninger til høringen.

Overordnede bemærkninger

For at sikre, at den nye ordning bedst muligt kommer til at understøtte formålet om at styrke produktionen af danske serier, dokumentarprogrammer og film, finder DI, at der i arbejdet med at implementere ordningen bør være fokus på,

- at forpligtelserne generelt er i overensstemmelse med AVMS-direktivets proportionalitetsprincipper og principper om, at forpligtelserne ikke må være diskriminerende
- at sikre fleksibilitet for de berørte aktører f.eks. ved, at streamingtjenester i opfyldelsen af investeringskravet får mulighed for at have udsving i de enkelte år, så længe kravet samlet set opfyldes set over et givent antal år. Det er generelt væsentligt, at aftalefriheden mellem medietjenesteudbydere og produktionsselskaber mv. respekteres.
- at der indføres forholdsmæssige og passende foranstaltninger, der kan sikre, at reglerne i Kulturbidragsloven overholdes.

DI har herudover bemærkninger til administrationen af ordningen, til ordningens rækkevidde, til bidragende tjenesters adgang til at søge om midler og til ordningen i forhold til internationale forpligtelser på skatteområdet.

Administration af ordningen

Af bemærkningerne i udkastet til lovforslag fremgår det, at kun dele af omfattede medietjenesteudbydere bruttoindtægt vil være bidragspligtig. Det vil i praksis medføre, at hver omfattet virksomhed skal vurdere, om indtægter fra hver enkelt aktivitet er bidragspligtig. Omfanget af vurderingerne forventes at være ressourcerkrevende. Det er vigtigt for DI, at der i selve udformningen af kulturbidraget fokuseres på, at ordningen ikke medfører unødige administrative byrder for de omfattede medietjenesteudbydere.

Det foreslås i bemærkningerne i udkastet til lovforslag, at der indføres en pligt for de omfattede medietjenesteudbydere til at registrere sig hos Slots- og Kulturstyrelsen og indbetale årlige opgørelser over deres bidragspligtige omsætning i Danmark til styrelsen. DI bemærker i den forbindelse, at registreringsprocessen skal være i overensstemmelse med oprindelseslandsprincippet i AVMS-direktivet og udformes på en måde, så det tydeliggøres, hvilke medietjenesteudbydere, der er bidragspligtige for på den måde at reducere den administrative byrde ved registreringen både for omfattede og ikke-omfattede virksomheder. DI bemærker også, at fortrolighed ift. rapportering af forretningsfølsomme data skal sikres.

Omfattede aktører

Det fremgår af lovforslaget, at loven ikke finder anvendelse på medietjenesteudbydere, der ikke er etableret i en EU-medlemsstat. DI finder, at loven også bør omfatte tjenester fra tredjelande, idet de efter DIs opfattelse bør have samme betingelser, som danske tjenester og tjenester fra andre EU-lande.

Endvidere bør TVOD- og EST-services undtages fra ordningen. Der er tale om medietjenesteudbydere, der alene udbyder film og serier til digitalt leje eller køb, og som derfor alene distribuerer tredjemandsprodukter, uden selv at investere i originale produktioner. For udbydere, der både har en abonnementstjeneste samt salg og leje af film, bør sidstnævnte undtages fra den bidragspligtige omsætning. Den konkrete udformning af undtagelsen forudsætter dog, at der kan findes klare afgrænsninger, og at AVMS-direktivets principper om, at ordningen ikke må være diskriminerende, kan overholdes.

Adgang til støttemidler

Det bør sikres, at omfattede medietjenesteudbydere efter klare og entydige kriterier har lige adgang til at ansøge om støtte til produktion af nyt dansksproget audiovisuelt indhold fra de puljer, som medfinansieres af ordningen, og at ansøgnings- og tildelingsprocessen er smidig og effektiv.

Det er i den forbindelse vigtigt, at aktører, der bidrager til ordningen, også har fair mulighed for at få del i støttemidlerne, jf. AVMS-direktivet, hvoraf det fremgår, at tjenester, der er forpligtet til at bidrage til ordningen på ikke-diskriminerende vis skal kunne drage fordel af den støtte, der er tilgængelig under ordningen.

Det bør være en forudsætning for at opnå støtte fra de puljer, som medfinansieres af ordningen, at ansøgeren overholder forpligtelserne i Kulturbidragsloven.

Støtten bør styrke mangfoldigheden af dansk produceret indhold og stimulere adgangen til alle genrer, formater og danske historier. Den nærmere fastsættelse af regler for adgang til støttemidler bør udarbejdes parallelt med lovgivningen for at skabe klarhed for medietjenesteudbyderne.

Endelig kan DI konstatere, at støttemidler fra DFI til projekter realistisk set tidligst vil kunne anvendes til projekter i 2026, hvis medietjenesteudbydernes omsætning i 2024 vil danne afsæt for den første afregning af kulturbidraget i 2025. Det efterlader i hul i perioden 2024-2025, hvor dansk indholdsproduktion vil være under pres for at opretholde et

bæredygtigt produktionsmiljø. DI opfordrer derfor til, at aftalepartierne adresserer denne udfordring i forbindelse med forhandling af den kommende filmaftale.

Internationale forpligtelser og beskatning

Det fremgår af bemærkningerne i udkastet til lovforslag, at aftalepartierne bag medieaftalen er enige om, at det foreslåede kulturbidrag skal følge OECD-aftalen om beskatning af den digitale økonomi af 8. oktober 2021 og forpligtelsens præcise ordlyd i den multilaterale konvention under udarbejdelse, og at det foreslåede kulturbidrag skal tilpasses i lyset heraf, såfremt der måtte vise sig at være behov herfor. For DI er det afgørende, at Danmark overholder de internationale forpligtelser.

DI bemærker, at skatteministeren i svar af 20. juni 2022 til Folketingets Skatteudvalg udtaler, at ”Det er Skatteministeriets umiddelbare vurdering, at kulturbidraget kan udgøre en form for skat/afgift og dermed forøge skattetrykket.” Af bemærkningerne i udkastet til lovforslag fremgår det, at det er opfattelsen, at kulturbidraget i henhold til statsskattelovens § 6 vil være fradragsberettiget som en driftsomkostning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for de omfattede streamingtjenester, der er fuldt eller begrænset skattepligtige til Danmark. Det er vigtigt for DI, at kulturbidraget ikke vil medføre dobbeltbeskatning i det omfang de omfattede streamingtjenester måtte blive omfattet af andre former for digital omsætningskat eller lignende tiltag.

Danmark og 137 andre lande har tiltrådt en fælles erklæring af 11. juli 2023 om under visse betingelser at forlænge den tidligere OECD-aftale om ikke at vedtage nye digitale skatter eller lignende tiltag:

“... members of the Inclusive Framework agree to refrain from imposing newly enacted DSTs [Digital Service Taxes] or relevant similar measures, as defined in the MLC [Multilateral Convention], on any company between 1 January 2024 and the earlier of 31 December 2024, or the entry into force of the MLC. Assuming sufficient progress has been made by that date towards the entry into force of the MLC, members of the Inclusive Framework may agree to extend this commitment to the earlier of 31 December 2025, or the entry into force of the MLC.”

DI står naturligvis til rådighed for en uddybning af de ovenstående kommentarer, hvis der er behov.

Med venlig hilsen

Bo Wiberg, chefkonsulent
DI Digital

Danske Biografers hørings svar – lov om kulturbidrag

Først og fremmest tak for indgåelsen af bred politisk medieaftale, som forhåbentlig kan udgøre et godt stabilt fundament for produktion af gode danske spillefilm og derved sikre den stolte danske filmtradition i mange år fremover.

Danske Biografer, som aftager af danske spillefilm, havde naturligvis gerne set endnu flere midler kanaliseret i retningen af dansk spillefilmsproduktion via medieaftalen, men erkender også behovet for en balanceret aftale. Vi vil dog ikke afholde os fra at udtrykke skepsis for om provenuet sikrer de nødvendige midler til produktion af +25 spillefilm baseret på en sund økonomi.

Danske Biografer mener dog, at aftalen er et nødvendigt og afgørende bidrag. Forligspartierne opfordres til at følge implementeringen tæt med politisk vilje til at kompensere, såfremt beløbet ikke når de anslåede godt 100 mio. kr. Danske Biografer er enig i fordelingen med 20 procent til støtte til public service-formål (dokumentarer og serier) og 80 procent til spillefilm.

Danmark er et lille sprogområde hvor de globale streamingtjenester og markant ændret forbrugeradfærd har udfordret finansieringen af dansk indholdsproduktion radikalt. Samtidigt har en uheldig kombination af rettighedskonflikt, inflation, og det at vi i Danmark som det eneste land i Europa ikke har incitamentsordninger gjort det uattraktivt at investere i Danmark med store, skadelige konsekvenser for produktion af dansk indhold.

Film- og tv-branchen har akut brug for flere midler for at opretholde et bæredygtigt produktionsmiljø i Danmark på anslået 100-150 mio. kr., som påpeget i forhandlingerne om en nye medieaftale. Danske Biografer vil derfor kraftigt opfordre til, at man i de kommende forhandlinger om en ny filmaftale ser på yderligere muligheder for at styrke det skrøbelige danske økosystem samt afsætter beløbet i en overgangsfase for 2024 og 2025 indtil kulturbidraget reelt bliver indfaset og kommer dansk indhold til gode.

Danske spillefilm der vises i de danske biograf lander over udgør en særlig kulturel og samfundsmæssig rolle idet danske film udgør en større markedsandel af antal solgte biografbilletter i provinsen, som dermed indirekte er med til at bevare den lille lokale biograf som samfundsbærende kulturinstitution i tyndt befolkede områder. Man må ikke undervurdere biografens samfundsmæssige betydning på linje med indkøbsfaciliteter, skoler og idrætstilbud som værende nødvendig infrastruktur for at kunne fastholde og tiltrække beboer i disse områder af Danmark man i andre politikprogrammer forsøger at fremme. Derfor er de, i sammenligning med andre politiske initiativer, forholdsvis begrænsede økonomiske midler til dansk spillefilmsproduktion af stor betydning for et Danmark i balance, som rækker langt ud over filmens kulturelle funktion.

Uddybende bemærkninger:

1. Omfattede medietjenesteudbydere:

Danske Biografer mener, at medietjenesteudbydere, der alene udbyder film og serier til digitalt leje eller køb – såkaldte TVOD- og EST-services – bør undtages fra ordningen.

Det skyldes følgende:

Disse tjenester er digitale butikker svarende til de gamle fysiske Blockbuster-butikker. I disse butikker sælges og udlejes alene tredjemandsprodukter.

Disse butikker har således ikke eget indhold, og det ligger udenfor sådanne butikkers forretningsmodel selv at licensere indhold og investere i originale produktioner.

Det digitale marked for køb og leje af film er enormt betydningsfuldt for den danske filmbranche. Der er behov for, at disse digitale butikker har incitament til at satse på det danske marked, så mest muligt at den tabte fysiske DVD-omsætning kan erstattes af digitalt køb og leje-omsætning.

En bidragspligt på fem procent for disse butikker vil reelt fjerne så stor en del af disse butikkers indtjening fra salg og leje af film, at det ikke vil være attraktivt for butikkerne at satse på dette marked, hvilket vil have store negative konsekvenser for den danske filmbranche. Alternativt vil bidragspligten blot blive lagt over på den danske filmbranche i form af dårligere aftaler.

For medietjenesteudbydere, som både udbyder film til salg og leje og samtidig driver en abonnements-tjeneste, bør den del af omsætningen, som hidrører fra salg og leje af film undtages fra den bidragspligtige omsætning.

2. Investeringer i dansk indhold:

Dokumentarprogrammer

Formålet med kulturbidraget er at styrke produktionen af nyt dansk indhold.

Danske Biografer anerkender, at nye danske dokumentarprogrammer skal omfattes af kvalificerende investeringer i dansk indhold, ligesom vi er enige i, at definitionen af dokumentarprogrammer skal være bred.

Dog er det Danske Biografer opfattelse, at dokumentarprogrammer alene baseret på udenlandske formater ikke bør kvalificere som investeringer i nyt dansk indhold, da denne type programmer baseres på en formatbibel, som skal følges til punkt og prikke, og dermed falder denne type programmer efter Danske Biografers opfattelse udenfor formålet med kulturbidraget.

Udvikling

Dansk fiktionsindhold (spillefilm og serier) er ressourcetungt at udvikle. Det tager tid og koster penge. Dermed er udviklingsomkostningerne betydelige særligt på denne type projekter.

Det er væsentligt, at medietjenesteudbyderne har incitament til at investere også i udviklingen af dansk fiktionsindhold.

På den baggrund mener Danske Biografer, at investeringer i udvikling af nyt dansk indhold også skal karakteriseres som "fradragsberettigede" investeringer.

Dette går godt i tråd med, at DFIs mange støtteordninger også inkluderer støtte til udvikling af nyt dansk indhold.

Køb af rettigheder

Danske Biografer er enig i, at køb af rettigheder til relevante produktioner skal kvalificere som investeringer i nyt dansk indhold.

Danske Biografer anser det dog for nødvendigt at præcisere, at medietjenesteudbyderens køb af rettigheder til nyt dansk indhold ikke nødvendigvis skal ske direkte fra den udførende producent, men også kan ske f.eks. gennem en distributør, så længe kravet om, at der købes rettigheder til nyt dansk indhold, i øvrigt opfyldes.

3. Implementering/timing:

Medietjenesteudbydernes omsætning for 2024 vil danne grundlag for den første afregning af kulturbidrag i 2025 til DFI.

Dette vil realistisk medføre, at kulturbidraget først vil kunne anvendes til relevante projekter gennem støtte fra DFI i 2026.

Film- og tv-branchen har akut brug for flere midler for at opretholde et bæredygtigt produktionsmiljø i Danmark.

Derfor vil Danske Biografer gerne opfordre til, at regeringen i forbindelse med forhandling af ny filmaftale afsætter ekstra midler i nødvendigt omfang i 2024 og 2025, hvor kulturbidraget endnu ikke er indfaset.

Danske Dramatikere
Linnésgade 25, 2.
1361 København K
Tlf. 33454035

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

11. september 2023

Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

Danske Dramatikere takker for muligheden for at afgive høringssvar til lovforslag om indførelse af kulturbidrag, som forbundet bakker op om. For manuskriptforfatterne er det vigtigt med en bred og omfattende ordning, der indebærer flest mulige midler til produktion af nye danske fiktionsserier, spillefilm og dokumentarfilm.

Kulturbidragsloven bør affattes i overensstemmelse med denne målsætning. På følgende centrale punkter lever det foreliggende lovudkast ikke op til målsætningen:

- Der bør være effektive sanktioner for det tilfælde, at nogle tjenester måtte undslå sig fra betaling af kulturbidraget. Bødestraf er godt, men ikke nok. Det ville fx være utilfredsstillende, hvis en streamingtjeneste, der er i restance med kulturbidrag, søger og opnår støtte fra fx Public Service-puljen. Det bør derfor fastsættes klar hjemmel til, at tjenester, der er i restance, ikke kan opnå offentlig støtte til audiovisuelle produktioner i Danmark. Folketingets Kulturudvalg bør årligt modtage en redegørelse om tjenesternes betalingsvilje. Viser der sig at være større problemer med at få udenlandske medietjenesteudbydere til at indberette og til at betale kulturbidraget, bør det overvejes at tage yderligere håndhævels tiltag.
- På basis af udtrykket "alle" tjenester i pkt. 1 i medieaftalens kulturbidragstekst bør ikke alene udenlandske tjenester etableret i andre EU-lande, men også udenlandske tjenester etableret i tredjelande – som ikke omfattes af AVMS-direktivet, herunder direktivets bestemmelser

om regulering i oprindelseslandet, som art. 13(2) er en undtagelse fra – omfattes af ordningen. Ellers er der risiko for omgåelse.

- Det bør præciseres i lovforslagets lovtekst eller bemærkninger eller i den kommende bekendtgørelse, at også i tilfælde, hvor en tjeneste ikke frivilligt indsender en opgørelse, kan styrelsen udregne et skønnet kulturbidrag.
- Fradragsberettigede investeringer: Det er positivt med en klar afgrænsning af, at der skal være tale om *nyt* indhold og de oplyste anvendelser. Der bør ikke kunne opnås fradrag for så vidt angår omkostninger til drift eller stabsfunktioner. Der lægges op til, at det blot er en *mulighed* at gøre det for en 3-årig periode, men uanset om man i et år ligger over eller under, må tjenesterne formodes at have en interesse i at kunne sprede det, og alle må formodes at vælge en 3-årig periode. Der er også en kulturpolitisk vinkel på dette: Det foreslåede gør, at én enkelt kæmpeproduktion hvert tredje år kan opfylde investeringsforpligtelsen, mens en rent årlig ordning vil fordre et bredere og mere stabilt engagement i det danske produktionsmiljø. Det er Danske Dramatikeres henstilling, at investeringerne opgøres årligt på samme måde. Ingen andre EU-lande ses at opgøre investeringer over 3 år.
- Opgørelse af relevant omsætning: Det ville være en forbedring at fastslå, at udgangspunktet for opgørelse er hele tjenestens omsætning, og at tjenesten skal kunne redegøre for de relevante fradrag. Fx omfatter den franske ordning tjenestens omsætning generelt. Der lægges flere steder op til, at der er metodefrihed ift. hvordan omsætning allokeres, og at det blot skal følge, hvordan man normalt gør det i regnskabet. Der foretages dog næppe en omsætningsallokering baseret på genrer eller individuelt indhold p.t., så det er svært at se logikken eller hensynet til dette. Det gør ordningen ikke-transparent og administrativ tung – med risiko for et lavere kulturbidrag. Problemet indtræder på grund af modellen og kan undgås ved at vælge ”al omsætning med fradrag for dokumenterbare omkostninger til sport og nyheder”. Hvis ikke man regulerer det, må den klare formodning være, at tjenester vælger den opgørelsesmetode, der vil allokere den mindst mulige andel til omfattet indhold, hvilket ikke kan være hensigten med kulturbidragsordningen.

En mulighed er helt at undlade at undtage indtægter fra live-sportsprogrammer i streamingtjenesterne fra beregningen af den bidragspligtige omsætning. Undtagelsen risikerer som nævnt at skabe så store afgrænsningsvanskeligheder, at det vil kunne underminere ordningen. Hertil kommer, at sportsindhold ser ud til at fylde mere og mere hos visse streamingtjenester, hvilket kun vil gøre dette problem større og større.

Såfremt fokus skal være på omsætning – fremfor fradrag for omkostninger til udvalgte områder – så er de to mest nærliggende muligheder:

- Den bidragspligtige omsætning beregnes som den højeste af følgende opgørelser: antal afspilning, antal sete minutter og antal titler.
- Den bidragspligtige omsætning beregnes som gennemsnittet af følgende: antal afspilninger, antal sete minutter og antal titler. I den tyske ordning fremgår det fx specifikt, at man skal se på andelen af sete minutter.

På side 53 fremgår, at der ingen pligt er til at indberette den samlede omsætning. Tanken er, at det ikke er nødvendigt, fordi en revisor skal godkende opgørelse af den omfattede omsætning. Dette vil dog reelt fjerne enhver gennemsigtighed ift. tjenesterne.

Kulturministeriet eller Slot- og Kulturstyrelsen har efter en række bestemmelser bemyndigelse til at udstede bekendtgørelser. I det tilfælde, at man ikke kan opnå en strammere regulering – fx ift. opgørelsen af relevant omsætning, fordi man i første omgang har ønsket at give ”metodefrihed” – bør dette kun være udgangspunktet, således at man klart angiver, at den udstedende myndighed kan stramme op i bekendtgørelsesform, hvis det ikke fungerer med ”metodefrihed”.

Bidraget skal jf. § 4 betales årligt. Dette bør være hyppigere. Andre lande gør det kvartalsvis eller månedsvis, fx i Tyskland hvor bidraget opgøres pr. måned, og Polen, hvor det opgøres kvartalsvist. Der er flere mulige mellemløsninger, herunder at det faste 2%-bidrag jf. § 4, stk. 1, betales løbende (månedlig eller kvartalsmæssigt), mens det supplerende bidrag jf. § 4, stk. 2, opgøres ved årets udgang, hvor man også kender årets investeringer. Den mulige periode på 3 år gør, at de allerede er opdelt, så det kan ikke være et problem, at det faste bidrag er hyppigere.

Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for fordelingen mellem Public Service-puljen og støtte til dansk film.

Danske Dramatikeres grundholdning er, at fordelingen burde være 50/50 til hhv. fiktionsserier og spillefilmsordningerne, således som der også tidligere har været forslag om. Dette ville sikre udbuddet af dansk indhold i bred forstand samt sikre volumen af produktion af danske fiktionsserier, der er nødvendig for at understøtte en professionel branche.

Forbundet anerkender naturligvis medieforliget, hvorefter udgangspunktet er 20/80.

På nuværende tidspunkt er spillefilm underfinansieret med 100 mio. Indtægter fra kulturbidraget, der overstiger dette beløb bør i højere grad gå til finansiering af danske fiktionsserier.

Med henvisning til medieaftalens sidste punkt om kulturbidraget bør det præciseres, at det ikke er hensigten med kulturbidraget, at det skal sænke størrelsen af betaling af vederlag til rettighedshavere. Det vil derfor være i strid med forudsætningerne for kulturbidraget, hvis medietjenesteudbydere fratrækker kulturbidraget, når vederlag til bl.a. manuskriptforfattere beregnes.

Med venlig hilsen
Danske Dramatikere

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Att. Astrid Højbo Bjørn og Pernille Berglund Gunge
ahb@kum.dk
pbg@kum.dk

København, d. 11. september 2023

Tak for invitationen til at deltage i høringsprocessen vedrørende kulturbidragsloven.

Danske Mediedistributører (DMD) har gennemgået lovforslaget og må konstatere, at forslaget desværre skaber betydelig – og formentlig utilsigtet - usikkerhed om virkninger og konsekvenser for tv-distributørerne og dermed også for det hjemlige tv-markedets økosystem.

Vi håber, at det kommende arbejde med lovforslaget i Kulturministeriet inden fremsættelse i Folketinget vil adressere de problemstillinger, vi rejser i dette høringssvar.

Vores kommentarer til høringsnotatet omfatter følgende temaer.

1. Generelle kommentarer
2. Digitale tjenester, herunder "start-forfra", "catch-up" og NPVR
3. Videre distribution af andre tjenester
4. Afgift på TVOD-omsætning
5. Omsætning fra gensalg via tv-distributører

1) Generelle kommentarer

I den politiske debat forud for dette lovforslags tilblivelse har fokus været på de internationale aktører på det danske streamingmarked. Disse tjenesters (manglende) engagement i produktionen af dansk indhold er fra meningsdannere og ordførere blevet set som en trussel mod dansk kulturel sammenhængskraft, og hensigten har således været at få internationale aktører på det danske marked til at bidrage til finansieringen af dansk indholdsproduktion på samme måde, som danske aktører – og navnlig tv-distributører - allerede gør i dag.

Vi kan principielt støtte, at der gælder lige betingelser for alle aktører på det danske tv-marked. I det økosystem, som vi er en del af, bidrager vi med mere end

4,5 mia. kr. årligt til dansk indholdsproduktion i form af betaling til danske broadcastere og rettighedshavere. Ingen andre aktører er i nærheden af dette bidragsniveau.

Som vi læser udlægningen af medieaftalen, der ligger til grund for nærværende lovforslag, har det aldrig været hensigten, at tv-distributørerne skulle pålægges nye forpligtelser i tillæg til de anseelige bidrag, som de i forvejen yder.

Imidlertid må vi konstatere, at distributørerne med det foreliggende utilsigtede risikerer at blive ramt af nye og på sigt muligvis ganske betydelige forpligtelser til finansiering af dansk indhold.

Lovforslaget giver indtryk af en beklagelig mangel på forståelse for den produkt- og markedsudvikling, som tv-distributørerne gennem de seneste ti år har gennemført for at møde konkurrencen fra internationale og nye aktører. Det giver ikke længere mening at skelne mellem tv-pakker og streamingtjenester som to væsensforskellige markeds kategorier, idet tv-pakker i dag rummer de samme tjenester og funktionaliteter som fx en traditionel amerikanskejet streamingtjeneste men med den meget væsentlige forskel, at distributørernes tv-pakker er det finansielle livsgrundlag for dansk tv i dag.

DMD opfordrer derfor Kulturministeriet til at præcisere lovforslaget på en række punkter for at fjerne enhver tvivl om, at distributørerne ikke vil blive pålagt nye forpligtelser og afgifter i medfør af denne lov.

I de tilfælde hvor tv-distributørerne tilbyder adgang til egentlige filmtjenester som del af eller som tilvalg til en tv-pakke, antager vi, at tv-distributørernes omsætning herfra vil være undtaget for bidragspligt, fordi det vil have karakter af ren videredistribution, jf. afsnit to på side 19, og fordi tv-distributørerne ikke har "det redaktionelle ansvar for valget af audiovisuelt indhold", jf. lovforslagets §3, stk. 3.

2) Digitale tjenester, herunder start-forfra, catch-up og NPVR

Vi finder det positivt, at streamingtjenester baseret på traditionelt tv-indhold og tjenester med sport og nyheder som udgangspunkt er undtaget. Vi antager, at denne kategorisering som udgangspunkt også omfatter de on demand-tjenester, som tv-distributørerne viderefremidler som del af en tv-pakke.

Tv-distributørerne tilbyder alle i dag tv-pakker med on demand-adgang til digitale tjenester som 'start-forfra' eller 'catch-up' baseret på lineært tv-indhold. Det er en konsekvens af den udvikling, der er sket på tv-markedet over de seneste mange år, hvor digitaliseringen har skabt nye muligheder, og hvor forbrugsmønstrene har

ændret sig væk fra lineært tv i traditionel forstand. Sådanne funktioner er helt uundværlige for at kunne tilbyde en moderne og attraktiv tv-distribution i dag.

Abonnementerne af tv-pakker har således via tv-boks, apps eller web-tv adgang til at se tidligere sendte programmer på et selvvalgt tidspunkt. I nogle tilfælde kan brugerne ved hjælp af en såkaldt NPVR (network personal video recorder), arkivere udsendelser til visning på et senere, individuelt valgt tidspunkt.

Imidlertid er der formuleringer i lovforslaget, som skaber unødigt tvivl om, hvorvidt tv-distributørernes on demand-udbud *baseret på traditionelt tv-indhold* helt utilsigtet *kan* blive omfattet af bidragspligt.

Ifølge lovforslaget, side 18 nederst og side 19 øverst, vil det således bero på en 'konkret vurdering', om 'start-forfra'- og 'catch-up'-tjenester de facto udgør on demand-audiovisuelle medietjenester:

"Det vurderes umiddelbart, at indtægt hidrørende fra en catch up- eller start forfra-service, hvor brugeren alene kan starte programmet forfra inden for programmets sendetid eller i nær sammenhæng med programmets placering i tv-sendepladen, ikke vil være omfattet af den bidragspligtige omsætning, idet servicen reelt ikke giver mulighed for at se programmet på et brugervalgt tidspunkt, jf. den foreslåede definition i § 3, nr. 2."

Det er uklart, hvad der menes med 'i nær sammenhæng'. Hvis der menes sening inden for samme døgn, som en udsendelse har været vist på en tv-kanal, er det en klart mere snæver definition, end der anvendes i målinger af seertal på liniært tv (flow-tv). Branchestandarden har i flere år været +7 dage, hvilket også anvendes ved målinger af seertal, dvs. antal seere på udsendelsestidspunktet, dem der ser inden for samme døgn, samt dem, der ser udsendelsen inden for en uge efter visning.

Faktum er, at de fleste tv-distributører giver adgang til at se indhold, fx nyheder, dokumentarer, reality, drama mv. fra de lineære kanaler i op til syv dage efter sendetidspunktet på flow-tv. Det vil således være naturligt og i overensstemmelse med markedsstandarden, hvis lovforslagets afgrænsning baserer sig på branchestandarden for tv-distribution og måling af seertal, så on demand-tjenester med adgang til lineært tv-indhold i op til syv dage efter visning vil være undtaget for bidragspligt.

DMD opfordrer Kulturministeriet til klart at definere, hvad der forstås ved formuleringen 'nær sammenhæng', og til at tydeliggøre, at gængse digitale

tjenester, der baserer sig på lineær programvirksomhed via tv-distributører, herunder 'start-forfra', 'catch-up' og NPVR, er undtaget fra bidragspligt, når de udspringer af lineær tv-distribution.

DMD vil desuden påpege de særlige forhold, der knytter sig til indhold fra bl.a. DR. Nogle distributører tilbyder adgang til indhold fra DR i op til 30 dage efter visning i overensstemmelse med de muligheder DR har for tilrådighedsstillelse på DRTV. Det er altså indhold, der er sendt som led i public service-aktivitet, men omvendt også indhold, der er tilgængelig ud over, hvad der måtte menes med visning '...i nær sammenhæng med programmets placering i tv-sendefloden' og også ud over branchestandarden på syv dage for tv-distribution og seertalsmåling.

Det vil være meget uhensigtsmæssigt og imod lovens politiske intention, hvis tv-distributører risikerer at skulle betale kulturbidrag af public service-indhold, eftersom udøvelsen af public service-virksomhed er forsøgt eksplicit undtaget i §2, stk. 4.

Ligeledes ønsker DMD at påpege, at lovforslaget skaber unødigt usikkerhed om tv-kundernes adgang til at lagre udsendt indhold vha. NPVR-funktioner med henblik på at se udsendelsen på et selvvalgt senere tidspunkt. NPVR er en funktion, der udbydes af de enkelte tv-distributører, hvor indhold lagres i skyen i en længere periode, og hvor tv-kunderne selv kan vælge visningstidspunktet.

Hvis tv-distributørerne utilsigtet bliver straffet for disse brugerrettede on demand funktioner, herunder også adgangen til public service indhold, vil tv-distributørerne formentlig være nødsaget til at forsøge at fjerne eller indskrænke disse funktioner. Det vil forringe den brugeroplevede værdi af tv-pakker og vil i sidste ende føre til mindre forbrug og mindre efterspørgsel efter dansk public service indhold, som medieforliget og kulturbidragsloven netop har til formål at styrke.

3) Videredistribution af andre tjenester

Vi finder det positivt, at omsætning fra 'ren videredistribution' af andre udbyderes on demand-audiovisuelle medietjenester er undtaget, jf. lovbemærkningerne på side 19

Imidlertid er det ikke tydeligt i lovforslaget, hvad det vil sige at "videredistribuere og give adgang til en on demand-audiovisuel medietjeneste fra udbyderen virksomhed B gennem virksomhed As platform" når der skal være tale om 'ren videredistribution', og når undtagelsen samtidig er tiltænkt "indtjening hidrørende

fra tjenester, som de ikke har redaktionelt ansvar for og derfor ikke er udbydere af i nærværende lovforslags forstand.”, jf. side 19.

Dette skal ses i lyset af tidligere afgørelser fra Radio- og TV-nævnet, som synes at pege i retning af, at tærsklen for, hvornår redaktionelt ansvar foreligger, er meget lav. Disse afgørelser indikerer, at fx. genre- og temaopdeling af indhold, som videredistribueres for at sikre kunderne en brugervenlig navigation, i sig selv statuerer redaktionelt ansvar.

Lovforslaget rejser således usikkerhed om, hvorvidt omsætning fra at tv-distributørerne gør andre streamingtjenesters tjenester tilgængelig igennem sine egne platforme, er bidragspligtig. Det gælder især film- og serietjenester samt arkivtjenester, som i nogle tilfælde gøres tilgængelig på tv-distributørernes egne platforme, fx ved at indholdet er søgbart på tv-distributørens platform, og/eller ved at kunden kan se indholdet igennem tv-distributørens platform.

Hvis en kunde med fx Netflix og TV 2 Play i sin pakke vælger at søge efter film i kategorien 'familiedrama', vil søgeresultatet udløse henvisning til film sendt på flow-tv på lige fod med film i Netflix og TV 2 Play rangeret efter relevans, aktualitet eller anden sortering. Disse digitale funktioner har til formål af skabe nem og brugervenlig adgang til det samlede indholdsudbud i tv-pakker, der indeholder kombinationer af flow-kanaler og selvstændige streamingtjenester.

Samarbejdet mellem tv-distributører og streamingtjenester består således ikke længere kun i at inkludere adgang til fx Netflix eller TV 2 Play i en tv-pakke med indhold fra lineært tv. I mange tilfælde sker der en dybere dataintegration mellem tv-distributører og streamingtjenester, så tv-kunderne har adgang til at søge efter indhold i tv-pakkens *samlede* indhold, altså på tværs af flow-kanaler og streamingtjenester. Dette igen for at skabe en tidssvarende brugeroplevelse for tv-kunderne, der afspejler digitaliseringens muligheder og de ændrede forbrugsmønstre i retning af mere on demand tv-forbrug..

Lovforslaget afspejler således ikke i tilstrækkelig høj grad den udvikling, der er sket på tv-markedet over de sidste mange år, hvor digitaliseringen har skabt nye muligheder, som er helt uundværlige for at have en moderne og attraktiv tv-distribution i dag.

DMD opfordrer Kulturministeriet til at præcisere ordlyden i lovforslaget, så tv-distributører ikke utilsigtet pålægges bidragspligt som følge af en for udvidet – og i DMD's optik forkert – fortolkning af begrebet 'redaktionelt ansvar', der straffer tv-

distributørerne for at skabe en god kundeoplevelse til trods for, at der i bund og grund er tale om ren videredistribution af indhold, som andre aktører har udvalgt.

DMD opfordrer samtidig til, at det præciseres, at undtagelsen af omsætning fra videredistribution også omfatter tilgængeliggørelse på tv-distributørernes egne platforme, ved at indholdet er søgbart på tv-distributørens platform og/eller ved at kunden kan se indholdet igennem tv-distributørens platform, uanset om dette måtte statuere redaktionelt ansvar.

Hvis det modsatte skulle være tilfældet, vil det uvægerligt medføre dyrere tv-pakker og heraf følgende færre tv-kunder og i sidste ende mindre efterspørgsel efter dansk produceret public service-indhold, som medieforliget og kulturbidragsloven netop har til formål at styrke.

4) Afgift på TVOD-omsætning

DMD er uforstående over for, at man med lovforslaget vil lægge bidragsforpligtelse på omsætning fra TVOD-tjenester. TVOD er en digital videreførelse af en mere end 40 år gammel forretningsmodel, hvor film og tv-serier på baggrund af veletablerede aftaler mellem distributører, producenter og rettighedshavere udlejes til visning for private. Dette salgsvindue bidrager allerede til finansiering af dansk indholdsproduktion og film.

De danske tv-distributører tilbyder alle leje af film til kunder, der abonnerer på en tv-pakke, og omsætningen herfra vil dermed kunne omfattes af lovforslagets bestemmelse om bidragspligt. AVMS-direktivet fastslår, at tjenester, der pålægges en bidragspligt, på ikke-diskriminerende vilkår skal have mulighed for at søge støtte fra de midler, der hidrører fra kulturbidragsordningen.

DMD anser det ikke som proportionalt, at distributører således skal vælge mellem at betale kulturbidrag eller ændre forretningsmodel og begynde at investere i indholdsproduktion mhp. at søge støtte fra den centrale fond.

5) Omsætning fra gensalg via tv-distributører

Danske Mediedistributører anbefaler, at streamingtjenesters omsætning fra gensalg gennem tv-pakker med public service indhold undtages for bidragspligt. Jf. ministerens svar på spm 84 af 19/6 vil en sådan undtagelse være i overensstemmelse AVMS-direktivet.

Af lovbemærkningerne på side 16 udtrykkes der bekymring for, om det vil føre til, at streamingtjenester skifter forretningsmodel for at undgå bidragsforpligtelse.

DMD anser denne bekymring for misforstået og ensidig af to grunde:

- 1) Ved at undtage salg gennem tv-pakker, kan man fremme markedet for tv-pakker, hvor public service-indhold er helt centralt placeret, eftersom tv-pakker således ikke vil blive ramt af den prisstigning, som følge af overvæltning af kulturbidraget på detailpriserne. En undtagelse af omsætning fra gensalg af streamingtjenester via tv-distributører vil således styrke distribution af public service-indhold.
- 2) Det vil være en direkte fordel for public service-tv, hvis streamingtjenesterne – stik mod deres primære forretningsmodel – skulle vælge alene at tilbyde deres tjenester som del af tv-pakker. I så fald ville kommercielle streamingtjenester kun være tilgængelig i tv-pakker, der netop har distribution af public service-tv som sin grundlæggende platform. Såfremt lovforslagets spådom skulle gå i opfyldelse vil konsekvensen være en klart styrket distribution af public service-indhold, og det er faktisk i overensstemmelse med det overordnede formål med medieaftalen og kulturbidragsloven.

DMD forventer, at kulturbidragsloven vil medføre prisstigninger på både de tjenester, som sælges direkte til forbrugerne, og tv-pakker, der inkluderer streamingtjenester, såfremt den gennemføres som beskrevet i udkastet.

Hvis disse prisstigninger fører til opsigelse fra blot 10.000 tv-kunder (ca. 0,5 pct. af det nuværende antal kunder), forventes tabet for tv-markedet at være af samme størrelsesorden som kulturbidragets provenu (fra tv-markedet). Regneeksemplet viser, hvordan blot få ændringer i tv-markedets dynamik kan få utilsigtede og skadelige konsekvenser for balancen i det kreative økosystem, som nærværende lovforslag forsøger at styrke.

DMD vil i øvrigt henlede opmærksomheden på, at der ved en ændring i ophavsretsloven i juni 21 blev indført en særlig redistributionsafgift for gensalg af streamingtjenester. Afgiften, som går til rettighedsorganisationen Copydan og er enestående i EU, har form af et månedligt gebyr pr. kunde pr. streamingtjeneste, som indgår i en tv-pakke.

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K
Sendt til ahb@kum.dk, pbg@kum.dk og kum@kum.dk

11. september 2023

Høringssvar vedrørende forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansksproget indhold (Kulturbidragsloven)

Danske Medier har med tak modtaget Kulturministeriets forslag til *Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansksproget indhold (Kulturbidragsloven)* og ønsker at fremkomme med enkelte bemærkninger til lovforslaget.

Danske Medier finder principielt, at enhver yderligere beskatning af medievirksomhederne er uønskelig, og at hensynet til de publicistiske mediers udbredelse og demokratiske funktion i samfundet er vigtigere end marginale forøgelser af skatteprovenuet.

Mediebranchen står overfor ekstremt svære tider, hvor en række ydre forhold sammen med techgiganternes uregulerede indhug i annoncemarkedet betyder, at mange medievirksomheder går en økonomisk usikker fremtid i møde.

Behov for præcisering af kulturbidragets virkningsområde

Indledningsvis bemærker Danske Medier, at størstedelen af de tekstbaserede danske medievirksomheder i forskellig grad arbejder med audio-visuelle tiltag, og at sådanne accessoriske add-ons nødvendigvis ikke må føre til at de omfattes af Kulturbidragsloven.

For at præcisere og målrette lovgivningen mere nøjagtigt, er det afgørende at inkludere tydeligere afgrænsninger i loven, der specifikt identificerer streamingtjenester som de omfattede enheder inden for Kulturbidragsloven.

Ligeledes bør det derfor også præciseres, at omsætningsloftet på de foreslåede 15 mio. kr. nødvendigvis kun relateres til tjenester med billedprogrammer som hovedformål og ikke andre typer medier, der i deres produktportefølje inkluderer lyd- og videotjenester.

Kulturbidragssatsens størrelse og fordeling

Danske Medier mener principielt, at skat på medier er skat på den demokratiske samtale, og kan derfor ikke støtte forslaget om at kulturbidraget skal finansieres af medievirksomheders omsætning.

Danske Medier anerkender samtidig intentionen i medieaftalen om at Danmark, som et meget lille sprogområde i en stærkt globaliseret medieverden er nødt til politisk at understøtte det dansksprogede medieindhold, hvis dette også i fremtiden skal bibeholde en fremtrædende plads hos de danske mediebrugere. Derfor må det pointeres at målsætningen kan være god, men at der findes mere oplagte måder til at opnå dette end ved at beskatte medievirksomheders omsætning og dermed hæmme det frie ord.

Danske Medier udtrykker således forståelse for aftalepartierne ambition om at sikre, at streamingplatforme bidrager til den fortsatte produktion af dansksproget indhold på tværs af audiovisuelle platforme. Derfor finder Danske Medier det også positivt, at en del af provenuet fra det foreslåede kulturbidrag skal tilfalde Public Service-puljen. Foreningen opfordrer til at fordelingen løbende tages op til drøftelse.

Danske Medier bemærker, at den foreslåede sats på 2 pct. er rimelig, og støtter forslaget om, at medietjenesteudbydere, der investerer under 5 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark i nyt dansk indhold, i tillæg til bidraget skal betale et årligt tillægsbidrag på 3 pct. af deres bidragspligtige omsætning jf. § 4, stk. 2. Danske Medier støtter hertil forslaget om, at omsætning hidrørende fra traditionelle lineære fjernsynskanaler ikke omfattes af bidragspligten, jf. § 3, da man på denne måde er med til at sikre at lovgivningens effekt målrettes de tiltænkte aktører.

Endelig bemærker Danske Medier, at der med den foreslåede bidragssats i sagens natur vil blive tale om en fluktuerende finansiering af hhv. Public Service-puljen og filmstøtteordninger, hvorfor foreningen opfordrer til, at der i tillæg til kulturbidraget nødvendigvis bør være substantielle og ikke-fluktuerende finansieringskilder til disse støtteordninger, for at sikre at der kontinuerligt er tilstrækkelige midler i de respektive støtteordninger.

Øvrige bemærkninger

Afslutningsvis bemærker Danske Medier, at det foreslåede omsætningsloft på 15 mio. kr., jf. § 2, stk. 3, er passende ud fra en pragmatisk betragtning om udgifter til administration - for både mindre medieplatforme og embedsværk - versus merindtægter til de omtalte støtteordninger. Det skal i forlængelse heraf nævnes, at omsætningsloftet ud fra en betragtning om ligebehandling ikke må sættes højere i den endelige lovtekst, da der principielt hermed er tale om forskellige rammevilkår for konkurrerende aktører i markedet.

Danske Medier stiller sig naturligvis til rådighed for en uddybning ovenstående pointer.

Venlig hilsen

Mads Brandstrup
Administrerende direktør

Danske Medier

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Att.: Fuldmægtig Astrid Højbo Bjørn
Pr. e-mail: ahb@kum.dk; pbjg@kum.dk cc: kum@kum.dk

11. september 2023

Høring over forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven)

Tak for muligheden for at kommentere denne høring.

Det fremgår af § 7, stk. 4, og § 8, stk. 5, at indberettede opgørelser skal ledsages af en erklæring afgivet af en uafhængig revisor.

Det vil være relevant at specificere i lovtæksten, hvilken grad af sikkerhed revisor skal erklære sig med (høj grad af sikkerhed, begrænset sikkerhed eller ingen sikkerhed).

Hvis vores bemærkninger giver anledning til spørgsmål eller uddybning, står vi naturligvis gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

Kasper Frølich Kristensen
Chefkonsulent, statsaut. revisor

FSR – danske revisorer
Slotsholmsgade 1, 4. sal
DK - 1216 København K

Telefon +45 7225 5703
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

NOTAT

Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

Filminstituttet modtog 15. august 2023 "Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)."

Kulturministeriet har anmodet om eventuelle bemærkninger til lovudkastet senest mandag den 11. september 2023. Filminstituttets generelle og specifikke bemærkninger følger nedenfor.

Generelle bemærkninger

Her følger Filminstituttets generelle bemærkninger til "Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)."

Administrationsbidrag til Filminstituttet

Bemærkninger vedr. administrationsbidrag er tidligere efter forespørgsel fremsendt til økonomikontoret i Kulturministeriets departement som delsvar. Bemærkninger er uændrede ift. allerede fremsendte delsvar.

Det fremgår af Mediaaftalen for 2023-2026, at der indføres et kulturbidrag fra streamingtjenesterne. Det anføres, at administrative omkostninger afholdes af kulturbidraget, idet dette ikke specificeres nærmere.

Filminstituttet skal administrere kulturbidraget på ca. 100 mio. kr., som skal styrke Public Service-Puljen og støtteordninger til dansk film. For Public Service-Puljen gælder for nuværende en administrationsprocent på 3 pct., jf. særlig bevillingsbestemmelse på *Finansloven*. Tilsvarende bør der være 3 pct. administrationsbidrag til styrkelsen af de øvrige filmstøtteordninger, idet der er tale om en væsentlig stigning i støtteomfang.

Filminstituttets administration af filmstøtteordninger har gennemgået en ekstern budgetanalyse i 2021 udarbejdet af Økonomistyrelsen i samarbejde med Kulturministeriet og Filminstituttet. Heraf fremgår, at Filminstituttets administrationsprocent for Filmstøtteområdet var 4,5 pct. i 2019 (24,7 mio./524,9 mio. kr.). Økonomistyrelsen uddyber dette således:

"DFI yder mere individuel, faglig sparring end SLKS i forbindelse med tildeling af støttemidler. DFI varetager i den forbindelse i højere grad en rolle som sparringspartner for branchen end SLKS gør. Konsulentordningen samt, at DFI skal udøve talentudvikling,

er nævnt i DFI's opdrag. Sagsbehandlings-processerne skal derudover ses i forhold til tilsaghenes størrelse og den dertilhørende risiko og behov for kontrol."

Når puljerne øges kan Filminstituttets administrationsprocent være lavere end 4,5 pct., idet det administrative grund-set-up allerede er til stede. Men det kræver flere sagsbehandlere til at vurdere ansøgninger, yde sparring, foretage udbetalinger, godkende regnskaber mv. Det vurderes, at den ofte anvendte administrationsprocent i staten på 3 pct. kan være tilstrækkeligt.

Filminstituttet har i 2023 et samlet tilskudsbudget på ca. 420 mio. kr. Dette forventes forøget med ca. 100 mio. kr. Dette svarer til en stigning på ca. 20-25 pct. Det nuværende tilskudsbudget administreres af 34 ÅV (jf. driftsøkonomisk analyse fra Økonomistyrelsen) og en proportional forøgelse ville altså være på ca. 8 ÅV. Der er dog ikke et 1:1 forhold mellem udvidelse i tilskudsbudget og behov for ekstra arbejdskraft. Men den i lovforslagets bemærkninger foreslåede forøgelse af ressourcer på 1 ÅV er samtidig langt fra tilstrækkelig.

Med forøgelsen i tilskudsbudgettet skal der forløses store ambitioner om at styrke dansk indholdsproduktion, bl.a.:

- Der forventes flere ansøgninger, hvilket skal bidrage til at øge det årlige antal spillefilm til +25 og øge det årlige antal dokumentarfilm til +35.
- Der kommer mere kompleksitet i ansøgningerne, når streamingtjenesterne i højere grad er en del af projekterne.
- Der skal ydes øget støtte til lancering og arbejdes med publikumsudvikling på flere og større film i et marked med skarp konkurrence om danskernes opmærksomhed, hvilket fordrer styrket sagsbehandling og sparring.
- Finansiering af film til børn- og unge skal forbedres, så disse er attraktive for producenterne at lave, hvilket fordrer selvstændiggørelse af støtten og målgrupper.
- Kunstnerisk ambitiøse film og højbudget filmene skal styrkes, hvilket fordrer højere støtte og bedre sparring.
- Branchens arbejde med mangfoldighed, bæredygtighed og forretningsudvikling skal styrkes, hvilket Filminstituttet skal facilitere.

Disse indsatser kræver alt i alt en forøgelse i administrationsomkostninger.

Indfasning af Kulturbidraget

Af lovforslagets §12 fremgår:

" § 12. Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Stk. 2. Kulturbidraget, jf. § 4, stk. 1 og 2, forfalder første gang til betaling i 2025 på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over den bidragspligtige omsætning i Danmark i 2024."

Kulturbidraget har dermed en længere indfasningshorisont. Således vil der først kunne opkræves og udbetales støtte sfa. bidraget i 2025. For at imødekomme de finansieringsudfordringer branchen står over for allerede nu, foreslår Filminstituttet, at der på Finansloven for 2024 laves en midlertidig mellemfinansiering på det beløb ordningen antages at indbringe senere hen.

Opretholdelse af eksisterende puljer og ordninger

Det er Filminstituttets opfattelse, at intentionen i lovforslaget er, at midler fra Kulturbidraget skal indgå i eksisterende filmstøtteordninger etableret i medfør af Filmloven samt i den eksisterende Public Service-pulje.

Filminstituttet hilser denne intention velkommen, og ønsker at midlerne vil blive fordelt til allerede eksisterende puljer og filmstøtteordninger. Heraf følger, at Filminstituttet mener, at der generelt i lovforslaget bør henvises til gældende vilkår og definitioner, eller at disse skal være i tråd med gældende vilkår og definitioner.

Kriterier for medregnede investeringer

Det fremgår af lovforslaget pkt. 3.1.2, at:

”Det foreslås derfor, at det udgør dansk indhold, når den producerede film, serie eller dokumentar er 75 pct. på dansk sprog og derudover opfylder mindst én ud af tre nedenstående kriterier:

- *Mere end halvdelen af produktionens budget er forbrugt i Danmark*
- *Optagelserne finder fysisk sted i Danmark*
- *Produktionen er udført af et produktionsselskab, der er etableret i Danmark, eller de centrale kreative eller tekniske roller udføres af personer, der er etablerede eller bosatte i Danmark.”*

Filminstituttet forstår, som nævnt, at Kulturbidraget er påtænkt til at blive uddelt via eksisterende støtteordninger samt Public Service Puljen. Af disse fremgår allerede en definition af, hvilket dansk indhold, der kan støttes. Denne definition bør appliceres generelt. Dvs. både for indhold, der kan støttes, og indhold der kan tælles med som direkte investeringer.

Kriteriet vedr. produktionsselskaber bør således også afspejle de nuværende støttevilkår. Dvs. at det er et dansk uafhængigt produktionsselskab, der søger. M.a.o. kan udenlandske selskaber med danske medarbejdere ikke søge, som det allerede følger af gældende støttevilkår.

Det fremgår endvidere af lovforslaget pkt. 3.1.2 at:

”Dansk indhold skal i lovforslagets forstand forstås som et bredt begreb, der dækker indhold inden for film-, serie- og dokumentargenren, uanset hvilken underkategori indholdet i øvrigt kan sortere under, herunder f.eks. reality, komedie og drama. Omfattet af

begrebet "dansk indhold" er således ikke investeringer i f.eks. sports- og nyhedsprogrammer."

Definitionen af dansk indhold bør ikke medtage "reality". Indhold i reality-genren falder uden for de intentioner forligspartierne (jf. bemærkninger til lovforslaget pkt. 1) har om, at der skal fremmes investeringer i dansk produceret kvalitetsindhold.

Her skal det endvidere præciseres, at i tillæg til afgrænsning fra køb af bagkatalog bør versionering af udenlandske formater ikke være tilladt at medtælle. Denne afgrænsning findes allerede i dag i den EU-notificerede bekendtgørelse for Public Service-puljen.

Filmstriben

Det er Filminstitutets forståelse, at Filmstriben, Bibliotekernes digitale filmtilbud, med det foreliggende lovforslag ikke kan undtages fra at bidrage, jf. lovforslagets §2, stk. 3 og 4. Filminstitutet opfatter Filmstribens virke som public service-lignende virksomhed. De film, der gennem tjenesten stilles til rådighed, gøres dette til en fordelagtig pris betalt af kommunerne, der ikke kan sammenlignes med en kommerciel tjenestes prissætning og formål. Filminstitutet henstiller derfor til, at lovforslaget justeret, så Filmstribens public service-lignende virksomhed kan undtages.

Ansøgningsadgang

Det fremgår bl.a. af bemærkninger til lovforslaget i pkt. 2:

"Det vil være muligt for de medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale et kulturbidrag at søge om støtte til produktionen af nyt dansk audiovisuelt indhold under de støtteordninger, der finansieres af provenuet fra kulturbidragsordningen."

Det fremgår endvidere af bemærkninger til lovforslaget pkt. 3.1.2:

"De nærmere krav og betingelser for modtagelse af støtte til produktionen af nye danske film, serier og dokumentarprogrammer er fastlagt i støttebetingelserne for hhv. Public Service-puljen og filmstøtteordningerne, der administreres af Det Danske Filminstitut."

Filminstitutet ønsker at understrege, at det er helt afgørende, at de nuværende betingelser for ansøgning af Public Service-puljen og filmstøtteordningerne fastholdes, for så vidt angår den mulige ansøgerkreds.

Dette medfører i praksis, at internationale streamingtjenester kan ansøge om støtte sammen med en uafhængig dansk producent, når nationalitetstilknytningskravene er opfyldt af begge parter.

Denne praksis er allerede gældende for Public Service-puljen, hvor streamingtjenester har mulighed for at ansøge puljen om støtte sammen med en uafhængig dansk producent.

For så vidt angår filmstøtten i Danmark – og i resten af Europa – er denne bygget op på grundprincippet om at støtte ansøges af og ydes til uafhængige producenter, som ejer de støttede film og rettighederne til dem.

Dette princip er grundfæstet i Filmlovens § 17, stk. 1, første punktum, hvoraf fremgår, at der ved en dansk film forstås film, der har en dansk producent.

Filmlovens definition i § 17, stk. 2 af, hvornår der er tale om en dansk producent, er sammen med gældende EU-regler videreført i Filminstitutets almindelige vilkår pkt. 1:

1.1.1 Filmproduktion

For at opnå støtte fra Filminstitutet skal følgende forudsætninger være opfyldt:

- *Ansøger skal være en producent, der på ansøgningstidspunktet, i henhold til gældende lovgivning, er hjemmehørende i Danmark, i en medlemsstat af EU, EEA eller i Schweiz, og skal have dokumenteret erfaring med filmproduktion og have filmproduktion som hovedbeskæftigelse.*
- *Ansøger skal være en uafhængig producent. Ved en uafhængig producent forstås en producent, der ikke majoritetskontrolleres af en tv-station eller en VOD-tjeneste, hverken med hensyn til ejerskab eller i forretningsmæssig henseende, (...)*
- *Den ansøgende producent skal, på tidspunktet for Filminstitutets bevilling af støtte, drive forretning gennem Danmark ved etablering af fast forretningssted eller tilsvarende i Danmark i henhold til gældende lovgivning.*

I Filminstitutets almindelige vilkår er det desuden en forudsætning for støtte, at rettighederne til den støttede film tilhører producenten:

21.13 (første afsnit)

Det er et vilkår for at opnå støtte i henhold til støttevilkårene, at støttemodtager og de underliggende rettighedshavere har adgang til at forbeholde sig deres rettigheder omfattet af aftalelicensbestemmelserne i ophavsretsloven og lignende ordninger, som er aftalt mellem kunstnerorganisationer og producentorganisationer.

Og

22. Støttemodtagers rettigheder

22.1

Støttemodtager er i forhold til Filminstitutet indehaver af alle rettigheder til produktionen, som ikke i henhold til nærværende vilkår er overdraget til Filminstitutet, herunder

rettighederne til udnyttelsen af fortælleunivers, handling, personer, figurer med baggrund i produktionen ved merchandising eller anden kommerciel udnyttelse.

Det bemærkes hertil, at de distributions- og festivalrettigheder til produktionen og filmmaterialet, som Filminstituttet erhverver til produktionerne med henblik på varetagelsen af Filminstituttets formål og opgaver i henhold til Filmloven og Vedtægten er ikke-eksklusive og udøves med respekt af den kommercielle udnyttelse:

21.13 (andet afsnit)

Filminstituttets rettighedserhvervelse i henhold til nærværende vilkår er ikke-eksklusiv, og Filminstituttets rettighedserhvervelse er derfor ikke til hinder for støttemodtagers og de underliggende rettighedshaveres udnyttelse af de samme rettigheder i overensstemmelse med de aftaler, de måtte have indgået herom.

Det er en afgørende forudsætning for at sikre ordnede forhold i filmbranchen, herunder også opretholdelsen af stærk tradition for at kunne etablere sig som uafhængig producent, at den danske rettighedsmodel respekteres. Det betyder i praksis, at streamingtjenesterne skal leve op til de samme krav som danske producenter og distributører, hvis de drager fordel af dansk filmstøtte.

Ovenstående udgør grundlaget for Filminstituttets støtte til filmproduktion i henhold til Filmloven, Vedtægten og EU Kommissionens godkendelse af vilkårene for den danske filmstøtte i SA.8506 (ex N 917/1996) i henhold til Filmmeddelelse 2013/C 332/01.

Denne lovfæstede definition af mulig ansøgerkreds bidrager i praksis til at opretholde et dansk produktionsmiljø og bidrager til at sikre kreativ kontrol på danske hænder. Der kan samarbejdes med internationale streamingtjenester i det omfang og i den grad, det giver mening i det enkelte projekt. De internationale streamingtjenester har i øvrigt heller ikke direkte søgeadgang i andre EU-lande, der har implementeret et kulturbidrag.

Definition af fradrag for lineært programindhold

Det fremgår af lovforslagets §3, nr. 4 (fremhævning tilføjet):

*” Bidragspligtig omsætning: Den del af en medietjenesteudbyders bruttoindtægter i Danmark, som hidrører fra den on demand-audiovisuelle medietjenestes tilgængeliggørelse af film, serier og dokumentarprogrammer, herunder også abonnementsindtægter, transaktions- eller lejeindtægter, annonceindtægter og indtægter ved gensalg af den on demand-audiovisuelle medietjeneste i andre virksomheders abonnementsbaserede produkter, **men ikke indtægter hidrørende fra lineær programvirksomhed der er gjort tilgængeligt via den on demand-audiovisuelle medietjeneste eller fra videredistribution af andre medietjenesteudbyders on demand-audiovisuelle medietjenester.**”*

Der er således forsøgt afgrænset, hvad beregningsgrundlaget for den bidragspligtige omsætning omfatter. Filminstituttet ønsker at påpege, at det ikke fremstår klart, hvordan denne beregning i praksis vil foregå, herunder hvordan der konkret kan udskilles den andel af en abonnementsbetaling, der angår hhv. indbefattede og afgrænsede dele af den bidragspligtige omsætning.

Køber en kunde eksempelvis et abonnement indeholdende både flow, sport, catch-up, fiktion mv., er det uklart, hvordan det afgøres, hvilken del af betalingen, der er bidragspligtig omsætning i henhold til Kulturbidraget.

Filminstituttet henstiller til, at denne definition tydeliggøres, så der er klarhed omkring, hvordan den bidragspligtige omsætning opgøres og angives.

Specifikke bemærkninger

Her følger Filminstituttets specifikke bemærkninger til "*Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)*."

Præcisering af sprog

Der veksles i lovforslaget og i bemærkningerne mellem, om der henvises til, at medietjenester har direkte søgeadgang, eller at der skal søges i tråd med gældende støttevilkår i Public Service-puljen og i filmstøtteordningerne.

Filminstituttet henstiller til, at sproget præciseres, så der ikke hersker tvivl om, at søgeadgangen reguleres gennem vilkår i de eksisterende ordninger, hvilket bl.a. betyder, at det er en uafhængig dansk producent, der søger og tildes støtte.

NOTAT

Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansksproget indhold (Kulturbidragsloven) – delsvare vedr. Filminstituttets administrationsomkostninger

Filminstituttet modtog 15. august 2023 "Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansksproget indhold (Kulturbidragsloven)."

Nedenfor følger pba. mundtlig dialog med Kulturministeriets økonomikontor delsvare vedrørende kommende administrationsomkostninger. Svaret er i tråd med bemærkninger fremsat til høring af forrige udkast til Kulturbidragsloven, fremsendt 8. september 2022.

Bemærkninger vedr. Filminstituttets administrationsomkostninger

Det fremgår af Mediaaftalen for 2023-2026, at der indføres et kulturbidrag fra streamingtjenesterne. Det anføres, at administrative omkostninger afholdes af kulturbidraget, idet dette ikke specificeres nærmere.

Filminstituttet skal administrere kulturbidraget på ca. 100 mio. kr., som skal styrke Public Service-Puljen og støtteordninger til dansk film. For Public Service-Puljen gælder for nuværende en administrationsprocent på 3 pct., *jf. særlig bevillingsbestemmelse på Finansloven*. Tilsvarende bør der være 3 pct. administrationsbidrag til styrkelsen af de øvrige filmstøtteordninger, idet der er tale om en væsentlig stigning i støtteomfang.

Filminstituttets administration af filmstøtteordninger har gennemgået en ekstern budgetanalyse i 2021 udarbejdet af Økonomistyrelsen i samarbejde med Kulturministeriet og Filminstituttet. Heraf fremgår, at Filminstituttets administrationsprocent for Filmstøtteområdet var 4,5 pct. i 2019 (24,7 mio./524,9 mio. kr.). Økonomistyrelsen uddyber dette således:

"DFI yder mere individuel, faglig sparring end SLKS i forbindelse med tildeling af støttemidler. DFI varetager i den forbindelse i højere grad en rolle som sparringspartner for branchen end SLKS gør. Konsulentordningen samt, at DFI skal udøve talentudvikling, er nævnt i DFI's opdrag. Sagsbehandlings-processerne skal derudover ses i forhold til tilsagernes størrelse og den dertilhørende risiko og behov for kontrol."

Når puljerne øges kan Filminstituttets administrationsprocent være lavere end 4,5 pct., idet det administrative grund-set-up allerede er til stede. Men det kræver flere sagsbehandlere til at vurdere ansøgninger, yde sparring, foretage udbetalinger, godkende regnskaber mv. Det vurderes, at den ofte anvendte administrationsprocent i staten på 3 pct. kan være tilstrækkeligt.

Filminstituttet har i 2023 et samlet tilskudsbudget på ca. 420 mio. kr. Dette forventes forøget med ca. 100 mio. kr. Dette svarer til en stigning på ca. 20-25 pct. Det nuværende tilskudsbudget administreres af 34 ÅV (jf. driftsøkonomisk analyse fra Økonomistyrelsen) og en proportional forøgelse ville altså være på ca. 8 ÅV. Der er dog ikke et 1:1 forhold mellem udvidelse i tilskudsbudget og behov for ekstra arbejdskraft. Men den i lovforslagets bemærkninger foreslåede forøgelse af ressourcer på 1 ÅV er samtidig langt fra tilstrækkelig.

Med forøgelsen i tilskudsbudgettet skal der forløses store ambitioner om at styrke dansk indholdsproduktion, bl.a.:

- Der forventes flere ansøgninger, hvilket skal bidrage til at øge det årlige antal spillefilm til +25 og øge det årlige antal dokumentarfilm til +35.
- Der kommer mere kompleksitet i ansøgningerne, når streamingtjenesterne i højere grad er en del af projekterne.
- Der skal ydes øget støtte til lancering og arbejdes med publikumsudvikling på flere og større film i et marked med skarp konkurrence om danskernes opmærksomhed, hvilket fordrer styrket sagsbehandling og sparring.
- Finansiering af film til børn- og unge skal forbedres, så disse er attraktive for producenterne at lave, hvilket fordrer retænkning af støtten og målgrupper.
- Kunstnerisk ambitiøse film og højbudget filmene skal styrkes, hvilket fordrer højere støtte og bedre sparring.
- Branchens arbejde med mangfoldighed, bæredygtighed og forretningsudvikling skal styrkes, hvilket Filminstituttet skal facilitere.

Disse indsatser kræver alt i alt en forøgelse i administrationsomkostninger.

Fra: [Sabrina Nadia Amtrup Jørgensen](#)
Til: [Astrid Højbo Bjørn](#); [Pernille Berglund Gunge](#)
Cc: [Kulturministeriet](#)
Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)
Dato: 18. august 2023 10:40:37
Vedhæftede filer: [image002.png](#)

Til Kulturministeriet

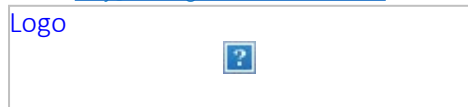
Forbrugerombudsmanden har modtaget Kulturministeriets høringsbrev af 15. august 2023 med anmodning om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven).

Forbrugerombudsmanden har ikke bemærkninger.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Sabrina Amtrup

Fuldmægtig, cand.jur.
Direkte tlf.: 4171 5338
E-mail: snaj@forbrugerombudsmanden.dk

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Tlf. +45 4171 5151

Se vores privatlivspolitik på forbrugerombudsmanden.dk

Fra: Astrid Højbo Bjørn <ahb@kum.dk>
Sendt: 15. august 2023 12:08
Cc: [Pernille Berglund Gunge <pbg@kum.dk>](mailto:pbg@kum.dk); [Andreas Grønnegaard Møller <agm@kum.dk>](mailto:agm@kum.dk)
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

Til adressaterne på vedlagte høringsliste

Se venligst vedlagte høringsbrev samt udkast til lovforslag.

Med venlig hilsen

Astrid Højbo Bjørn

Fuldmægtig
Kulturministeriet | Nybrogade 2 | 1203 København K
+45 21 47 24 82 | ahb@kum.dk | www.kum.dk

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Att. Astrid Højbo Bjørn

Sendt via mail til ahb@kum.dk, pbjg@kum.dk og cc. kum@kum.dk

Højby den 11. september 2023.

Hørings svar – Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk-sproget indhold (Kulturbidragsloven)

FDA, Forenede Danske Antenneanlæg takker for det tilsendte forslag, hvortil vi har en række bemærkninger.

Selvom vi grundlæggende støtter intentionerne bag, er vi dog stærkt i tvivl om, hvorvidt det ønskede resultat vil kunne sikres ved at gennemføre forslaget – og ikke mindst er vi bekymrede for, om de aktuelle formuleringer risikerer at få en række utilsigtede (bi)virkninger – herunder i forhold til de brugerejede antenneanlæg.

Særligt er vi bekymrede for om *konsekvensen* af forslaget kan blive, at *dele af* de tjenester, også de brugerejede antenneanlæg tilbyder de tilsluttede husstande, *utilsigtet vil blive omfattet af bidragspligt*.

Her er vi i særlig grad fokuseret på en række af de digitale tjenester, der gennem snart lang tid har været udbudt i tæt tilknytning til ikke mindst de lineære public service tv-kanaler, i form af start-forfra, catch-up og visse arkivfunktioner. For disse ydelser betales der allerede ophavsretlige vederlag via Copydan Verdens TV, og således bidrager disse aktiviteter konkret til at sikre fremtidig dansk indholdsproduktion.

Vores forståelse af intentionerne bag forslaget er, at det ikke er tanken at sådanne tjenester vil skulle ifalde kulturbidragspligt, men ikke desto mindre er det ikke helt klart, hvorvidt de foreslåede bestemmelser klart udelukker at det kan blive tilfældet.

FDA skal derfor opfordre Kulturministeriet til at det klargøres, at sådanne tjenester ikke skal omfattes.

Hensigten med forslaget er, som vi forstår det, at tilsikre at de (internationale) streamingtjenester skal bidrage til at sikre dansk indholdsproduktion, og ikke at dele af det allerede eksisterende danske økosystem skal belastes af yderligere bidragspligter.

Kulturministeriet bør således præcisere lovforslaget, så det utvetydigt klargøres, at de brugerejede antenneanlæg **ikke**, som følge af forslaget, ifalder nogen former for bidragspligt efter loven. Den aktivitet, disse anlæg står for, bidrager allerede med meget betydelige beløb til dansk indholdsproduktion, gennem både direkte abonnementsbetalinger til lineære tv-kanaler, og gennem de ophavsretlige betalinger gennem primært forvaltningsselskabet Copydan Verdens TV.

FDA opfordrer Kulturministeriet til at genoverveje at undtage den i øvrigt bidragspligtige omsætning, som streamingtjenesterne har gennem de brugerejede antenneanlæg og andre tilsvarende distributører, når disse indgår i og afregnes via disse klassiske distributørers tv-pakker, for at undgå at der i realiteten vil kunne komme en de facto dobbeltbetaling for denne omsætning.

Situationen er den, at distributørerne aktuelt mødes med betalingskrav fra forvaltningsorganisationen Copydan Verdens TV, for så vidt angår netop denne type aktivitet.

Det er i sig selv et problem, hvis ikke de indbyrdes konkurrerende tilgangsveje behandles ensartet i forhold til offentligt pålagte vederlag og bidrag.

Men i denne sammenhæng er der det særlige forhold, at hvis netop antenneanlæggene og kabeloperatørerne bredt set svækkes i konkurrencen, vil det kunne øge tabet af kunder til flow-tv-pakkerne, hvorved de meget betydelige indtægter, som hidrører herfra til dansk indholdsproduktion, vil blive svækket. Til skade for hele øko-systemet. Et tab som meget dårligt vil kunne opvejes af det påtænkte kulturbidrag.

Hvis kulturbidraget gennemføres som beskrevet i høringsudkastet, vil det således kunne medføre en reel dobbeltbeskatning af tv-kunder, idet der må forudses, at kulturbidraget overvælttes på forbrugerpriserne, samtidig med, at der stilles samtidige krav om retransmissionsbetaling fra rettighedshaverne.

Kunder med direkte abonnement hos en streamingtjenesten vil til sammenligning alene blive pålagt kulturbidrag.

En sådan forskelsbehandling kan ikke undgå at svække den rettighedsmodel, der ligger til grund for tv-markedets øko-system, til skade for den samlede finansiering af dansk indhold.

I øvrigt så forstår vi den foreslåede model med et grundbidrag på 2 % af den bidragspligtige omsætning og et tillægsbidrag på 3 %, når streamingtjenesten ikke selv investerer mindst 5 % i dansk indholdsproduktion sådan, at en tjeneste, som selv investerer f.eks. 4,9 % af sin omsætning vil få en samlet "betaling til danske indhold" på $2 + 3 + 4,9 = 9,9$ %. Hvis tjenesten øgede sin egen investering til 5,1 %, ville den samlede betaling blive reduceret til $2 + 0 + 5,1 = 7,1$ %. Det kan næppe anses for hensigtsmæssigt med et sådant forløb, og det bør derfor genovervejes.

Vi har i øvrigt bemærket os at Kulturministeriet i sit opsamlende skema på side 34 anfører, at der "Ingen" positive økonomiske virkninger vil være for erhvervslivet. Skal det forstås sådan, at der ikke forventes et **nettobidrag** til investeringer i dansk indholdsproduktion som følge af den foreslåede bidragspligt?

Med venlig hilsen
FDA, Forenede Danske Antenneanlæg

[afsendt elektronisk uden signatur]

Søren Birksø Sørensen
Sekretariatschef

Fra: [Lars Ærendal](#)
Til: [Astrid Højbo Bjørn](#); [Pernille Berglund Gunge](#)
Cc: [Kulturministeriet](#)
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)
Dato: 16. august 2023 10:13:06
Vedhæftede filer: [image002.png](#)

Til Kulturministeriet,

Gramex takker for inddragelsen i høringen over nedennævnte udkast til forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven).

Lovforslaget falder uden for Gramex' virksomhed, og vi har ingen kommentarer hertil.

Mvh Lars Ærendal

Lars Ærendal

Jura- og markedschef – Head of Legal and Commercial

d +45 33 85 32 12

m +45 21 68 08 91

Fra: Astrid Højbo Bjørn <ahb@kum.dk>

Sendt: 15. august 2023 12:08

Cc: Pernille Berglund Gunge <pbg@kum.dk>; Andreas Grønnegaard Møller <agm@kum.dk>

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

Du får ikke ofte mails fra ahb@kum.dk. [Få mere at vide om, hvorfor dette er vigtigt](#)

Til adressaterne på vedlagte høringsliste

Se venligst vedlagte høringsbrev samt udkast til lovforslag.

Med venlig hilsen

Astrid Højbo Bjørn

Fuldmægtig

Kulturministeriet | Nybrogade 2 | 1203 København K

+45 21 47 24 82 | ahb@kum.dk | www.kum.dk

NOTAT

Dato: 11. september 2023

Sag: MTF-23/06627-4

Sagsbehandler: /NVH/ANKU

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens høringsvar på lovforslag om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur

**KONKURRENCE- OG
FORBRUGERSTYRELSEN**

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Konkurrencerådet udgør en samlet uafhængig konkurrencemyndighed. De følgende bemærkninger afgives udelukkende som uafhængig konkurrencemyndighed:

**KFST – Uafhængig konkurrence-
myndighed**

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker indledningsvist, at det er vigtigt, at ordningen i lovforslaget ikke giver en konkurrenceforvridning mellem de medietjenester, der er omfattet af lovforslaget, og de medietjenester, der ikke er omfattet af lovforslaget. Dette gælder både ift. at skulle betale kulturbidraget og den efterfølgende fordeling af kulturprovenuet. I den forbindelse er det vigtigt at bemærke, at fordelingen af kulturprovenuet bør ske på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår.

Skævvridning af konkurrencen

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer, at der er en generel risiko for forvridning af konkurrencen mellem medietjenesteudbydere, når nogle medietjenesteudbydere er undtaget (helt eller delvist) fra at betale kulturbidrag, mens andre medietjenesteudbydere skal betale kulturbidraget. Denne risiko forøges yderligere, når de undtagne virksomheder har de bedste forudsætninger for at kunne søge Public Service-puljens midler, da der herved vil ske en de facto omfordeling af midler mellem konkurrerende medietjenesteudbydere.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker endvidere, at fordelingen af kulturprovenuet til Public Service-Puljen¹ kan forvride konkurrencen mellem de medietjenesteudbydere, som er kvalificeret til at modtage støtte fra Public Service-Puljen, og dem, som ikke er.

- Det er et grundlæggende krav for at kunne kvalificere sig til Public Service-Puljen, at medietjenesteudbyderen kan sende sit program igennem en tv-kanal, som når mindst 50 pct. af de danske husstande.²

¹ Den endelige fordeling er ikke bestemt, men lovforslaget ligger op til at 20 pct. af provenuet af kulturbidraget skal gå til Public Service-puljen.

² Jf. (BEK nr. 1579 af 27/12/2014) Bekendtgørelsen om tilskud til produktion af dansk public service tv (Public Service-Puljen), § 2, stk. 1. Herefter omtalt som "BEK nr. 1579 af 27/12/2014".

- Der kan ikke ydes støtte til tv-programmer, der alene distribueres via internettet.³
- Medietjenesteudbyderen behøver ikke selv "eje" en sådan kanal (det gælder fx for nogle on demand tjenesteudbydere), men kan opfylde kravet ved at indgå en aftale med en anden medietjenesteudbyder, der opfylder kravet. I dette tilfælde gælder, at det støttede program skal gøres tilgængeligt på en kanal, som opfylder Public Service-Puljens krav, senest 12 måneder efter, at det støttede program gøres tilgængeligt på en on-demand tjeneste.⁴

Selvom alle medietjenesteudbydere dermed i princippet kan søge puljen, kan sådanne krav i praksis afholde medietjenesteudbydere fra at søge puljen, da betingelsen for at kunne søge støtten medfører, at medietjenesteudbyderen gør sit støttede program tilgængeligt igennem en konkurrents tv-kanal. Dette kan således udvande fordelene ved at kunne udbyde eksklusivt indhold og potentielt styrke konkurrenten og forudsætter herudover, at en konkurrent, som er kvalificeret til at vise Public Service indhold, vil være villig til at samarbejde med medietjenesteudbyderen. Dermed er det uklart, hvorvidt on demand medietjenesteudbydere kan og vil ansøge om denne støtte. Såfremt nogle medietjenesteudbydere ikke kan eller ikke har incitament til at søge støtten, vil en fordeling af kulturprovenuet til Public Service-Puljen føre til en skævvridning af konkurrencen til fordel for de medietjenesteudbydere, som lever op til Public Service-Puljens krav. Dette skal særligt ses i lyset af, at mange af de medietjenesteudbydere, der lever op til Public Service-Puljens krav, ikke skal betale kulturbidraget, og dermed ikke bidrager med finansiering til puljen.

Det bemærkes også, at ordningen også vil give fordele til det medieindhold, der distribueres på andre måder end via internettet. Dermed svækkes konkurrencen, idet internettet er den distributionsform, der har de laveste adgangsbarrierer.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker yderligere, at det er vigtigt at de filmstøttepuljer, som tildeles kulturprovenuet, også kan søges af de medietjenesteudbydere, der er omfattet af loven, for at undgå en skævvridning af konkurrencen.

Tvivlsomt incitament til at investere i dansk indhold

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker, at der er en betydelig risiko for at incitamentet til at investere i dansk indhold ikke øges i særlig grad, såfremt det ikke fremgår åbenlyst for de respektive medietjenesteudbydere, hvor stor en investering de skal foretage årligt for at undgå tillægsbidraget.

³ Jf. §2 stk. 3 i BEK nr. 1579 af 27/12/2014.

⁴ Jf. §2 stk. 2 i BEK nr. 1579 af 27/12/2014.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker at det er uklart, hvad der menes med ”nyt” dansk indhold. Styrelsen anbefaler, at der i loven tages hensyn til, at indhold ikke nødvendigvis finansieres på ét tidspunkt. Såfremt dette hensyn ikke tages, kan loven skabe en forskelsbehandling af opgørelserne af de omfattede medietjenesteudbydernes investeringsniveauer.

Øvrige bemærkninger

Det er uklart, hvorvidt støtte modtaget fra Public Service-Puljen eller filmstøtteordningerne indgår i medietjenesteudbydernes investeringsniveau. Såfremt disse støtter medregnes i investeringsniveauet, vil dette også i sig selv give en betydelig skævvridning af konkurrencen. Modtagere af støtten vil derved skulle investere en mindre del af deres omsætning i nyt dansk indhold for at undgå at blive omfattet af tillægsbidraget, sammenlignet med medietjenesteudbydere, som ikke modtager støtten.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til lovforslaget, at *”indtægt hidrørende fra en catch up- eller start forfra-service, hvor brugeren alene kan starte programmet forfra indenfor programmets sendetid, eller i nær sammenhæng med programmets placering i tv-sendepladen, ikke vil være omfattet den bidragspligtige omsætning.”* (styrelsens understregning). Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker, at det fremgår uklart, hvad der menes med *”nær sammenhæng”*. Styrelsen bekendt definerer Kantar, at et program er vist som lineært tv, hvis det er set op til en uge efter visningen på en tv-kanal. Hvis samme fremgangsmåde anvendes i forbindelse med opgørelsen af bidragspligtig omsætning, kan det betyde, at en relativt stor del af nogle aktørers omsætning undtages fra deres bidragspligtige omsætning, selvom det ikke kan udelukkes, at forbrugerne udelukkende ser indholdet forskudt igennem en streamingtjeneste. Dette kan således medføre en skævvridning af konkurrencen. Derfor anbefaler Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at *”nær sammenhæng”* omfatter en meget kort tidsperiode i forbindelse med visningen på en tv-kanal.

Lovforslaget har til hensigt også at omfatte medietjenesteudbydere, der giver adgang til deres indhold imod at afgive data som modydelse. Det er uklart for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, hvordan *”data som modydelse”* indgår i den bidragspligtige indkomst for en medietjenesteudbyder. Dette kan medføre en skævvridning af konkurrencen mellem udbydere, der får betaling via data, og udbydere, der ikke gør.

Endelig fremgår det af forarbejderne til lovforslaget, at det *”alene er investeringer i produktion og koproduktion af nye danske film, serier og dokumentarer, som kan medregnes i medietjenesteudbydernes opgørelse af deres årlige investeringsniveau.”* (styrelsens understregning). Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker hertil, at dette kan skabe en forvridning ift. andre typer af produktion og investeringer og innovation

heri, som disse medietjenesteudbydere ellers ville kunne have investeret i, for at bidrage til produktionen af dansk indhold, herunder talkshows.

MOTION PICTURE ASSOCIATION EMEA

Brussels, 11 September 2023

Subject: Act on the contribution of certain media service providers to the promotion of Danish culture (*Kulturbidragstloven*)

Submitted by email to: ahb@kum.dk and pbg@kum.dk with a copy(cc) to kum@kum.dk

Sir/Madam:

Thank you for inviting stakeholders to express their views on the new draft Act on the contribution of certain media service providers to the promotion of Danish culture (*Kulturbidragstloven*).

The Motion Picture Association serves as the global voice and advocate of the international film, television, and streaming industry. Our members are Walt Disney Studios Pictures, Netflix Studios, LLC, Paramount Pictures Corporation, Sony Pictures Entertainment Inc., Universal City Studios LLC, and Warner Bros. Discovery. MPA member companies already significantly produce and invest in the production of Danish audiovisual content, which also find a global audience through their distribution.

We appreciate the effort made to make the proposal more flexible compared to the initially proposed 6% levy. However, we are concerned that the new financial obligation for non-linear services will constitute a new barrier and restriction to the freedom to provide services in Denmark. Hence, we wish to address three main issues:

1. The foreseen financial contribution is administratively burdensome, will become a disincentive and a barrier to entry into the market, and, therefore, does not appear to meet the requirement of proportionality as prescribed by the AVMSD.
2. More safeguards and greater flexibility are required that ensure a positive impact on the audiovisual sector while being in line with the AVMSD.
3. Additional observations.

The foreseen financial contribution is administratively burdensome, will become a disincentive and a barrier to entry into the market, and, therefore, does not appear to meet the requirement of proportionality

Article 13(2) AVMSD clarifies that if a Member State decides to introduce financial contributions for media services, these must respect the principles of proportionality and non-discrimination.

MOTION PICTURE ASSOCIATION EMEA

Avenue des Arts 46, 1000 Brussels, Belgium • +32 2 7782711 • www.mpaeurope.org

We understand that the draft law puts forth a baseline financial requirement of 2% as contribution to support Danish audiovisual content that applies uniformly to all providers, irrespective of their level of investment. In addition, if a VOD service invests less than 5% of their Danish revenue in Danish content, they will have to pay a further 3% of revenues as a contribution support for Danish audiovisual content.

Proportionality and impact of financial obligations approach

The level of obligation brought forward by the proposal is not proportional, as it does not appear necessary to achieve the policy objective of promoting Danish audiovisual content. In this regard, we note that the financial obligation is neither 2% or 5% as stated in the draft bill but rather 5% (minimum), and taken to the extreme, can find media service providers paying a 5% levy and investing up to 4.99% which is not taken into account for the financial obligation. These levels of 5% - 9.99% fall outside of the principle of proportionality. To illustrate this, if a VOD service already invests 5% or more of their revenues in Danish content, it will still have to contribute the 2% fixed financial floor contribution, resulting in a 7% in total. Now, if an on-demand audiovisual service invests, for instance, 3 or 4.99% it will still be required to allocate 5% of their revenue to as a contribution support for Danish audiovisual content, resulting in a financial obligation between 8 and 10%. The possibility that the financial obligation could increase to such levels is clearly disproportionate and would be significantly higher than territories of similar size (see below).

This situation is not only counterintuitive but also seems paradoxical as the law will be more onerous for VOD services that already invest in Danish content without any obligation, but do not meet the 5% threshold. The scale of their investment could be for a wide range of reasons (and may vary from year to year) – for example, it may be a new entrant service or a service that has not generated any profits in a particular year. As such the proposed model could lead to (1) companies choosing to invest less (e.g. zero) in the promotion of Danish audiovisual content, to have a lower total obligation than those exceeding 5% and (2) constitute a new barrier and restriction to the freedom to provide services in Denmark, in particular for new services. It also fails to recognize that direct investments imply a higher entrepreneurial effort than a levy since the financial involvement and risk is greater, as recognized in the EU Commission’s guidelines¹ – no other EU country attributes different values to investments and levies. Introducing this ‘factor’ will likely demotivate companies from investing directly in content, and thereby fail to meet the ambition of the Danish industry today, which aspires to welcome new investors.

Furthermore, the requirement for a baseline fee and additional fees based on investment percentages would disproportionately affect smaller VOD services. This would likely discourage innovation and competition, cause stagnation in market development and diversity of services, ultimately limiting consumer choices. The 5% investment threshold (which removes the obligation to pay an additional 3% of revenue) may lead to inefficient spending, where VOD services invest just enough to avoid the additional fee, rather than investing in projects that genuinely enhance the local film industry. This possible “tick-box” approach could result in content lacking full entrepreneurial support.

¹ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0707\(03\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0707(03)&from=EN)

Regarding the justification as to why the specific rates have been chosen, the draft law specifically points to the level of financial obligation established in France and Spain, setting them as a benchmark. However, the narrative presented in the text seems not to accurately reflect these regulatory or market realities – their market sizes make them inappropriate for comparison. In addition, France is a clear outlier that is significantly skewing upwards the European average of the financial obligation rates.

When taking into account the obligations introduced in similar-sized territories, which are lower or non-existent², the proposed rates in Denmark fall outside of the principle of proportionality. And in fact, the presence of higher financial obligations on media service providers does not necessarily guarantee superior outcomes in terms of content investment³. Countries like Germany⁴, Sweden, and the UK⁵, which have minimal or no additional requirements, also demonstrate robust levels of investment in the content industry⁶.

If the objective is to promote Danish audiovisual content then this can be attained by other less intrusive and inefficient means, such as production incentives, which would not restrict the freedom to provide services but lead to more sustainable long-term investment and growth. It is well documented that production incentives, if well-designed, typically increase investment in the sector and benefit the wider economy⁷. Rather than carrying out any regulatory intervention within a context where MPA companies already contribute to the AV ecosystem in Denmark through the production and global distribution of AV content, MPA would respectfully recommend that Denmark chooses a regulatory framework providing incentives for the sustainable growth of the AV sector. Undue regulatory constraints may disincentivize or skew inward investment in a manner that is not conducive to the organic growth of the market and deters new AV services from entering the market. Hence, we believe this bill would be in contradiction with the objective of the government of generating more investments in Danish audiovisual content.

Additionally, the draft bill does not seem to consider the likely inflationary effect or the legal uncertainty that may arise by a possible legislative change, which can jeopardize the attractiveness of Denmark to carry out new productions. In fact, a recently published study conducted by the International Center for Law & Economics, entitled “Cultural Levies and the EU

² Greece (1.5% investment obligation); Sweden, Ireland, Slovakia, Lithuania, Latvia, Estonia, Luxembourg, Cyprus, Malta, Hungary (0% financial obligation) - but also larger countries such as Germany (1,8% - 2.5% levy on revenues from theatrically released films only) and Poland (1.5% levy) are not much higher.

³ [O&O study](#) “Market Forces are creating a balanced European AV Ecosystem – and it is booming”, page 22.

⁴ 1.8 – 2.5% levy.

⁵ Sweden and the UK have not introduced any financial requirements on media service providers.

⁶ [O&O study](#) page 25.

⁷ The production incentive program in Sweden (permanent support from 2022) includes a total of SEK 100 million per year along with a discount on production costs of 25%. After the programme launched, 37 applications for a total sum of over 300 million SEK were [received](#). Finland has in place a 25% cash rebate [program](#), which successfully helped the AV production during the pandemic. Other examples are Spain, where the Government through the “Hub” plan which aims to mobilize public resources to boost audiovisual production by 30% between 2021 and 2025, [increased](#) incentives to international productions from 10M euro in 2016 to 60M in 2022 (page 83-84). In France, the introduction of the international tax credit [scheme](#) for international production (C2I) over the 2017-2021 period “has helped locate €1.1 billion in additional spending in France at a cost of €347 million” (page 42).

Audiovisual Market”, which explores the risk of serious unintended consequences of Member States imposing new financial obligations on audiovisual media service providers to invest in the production of European works, concludes that “[a]t a certain point, the gains from trying to increase local content production will be swamped by these inflationary pressures”⁸. It also mentions the European Media Industry Outlook⁹, published by the Commission, as it identifies that “[i]ncreasing costs across the board, and in particular for costs on technical crew and creative talent’ as principal risk factors for European audiovisual producers”¹⁰. Thus, we believe that an independent economic impact assessment evaluating these key aspects, which is also recommended in the aforementioned study, should be carried out before an official draft is put forth.

Complexity and administrative burden

VOD services would need to allocate significant resources to track and report their Danish investments accurately, which could divert their focus from content creation and user experience to regulatory compliance. To prevent overcomplexity and administrative costs for both the government and the VOD services, we suggest a reporting practice in line with standards and best practices across the EU. Overall, the extent of the reporting obligations is exceeding what is absolutely necessary to calculate the amount of the due contribution by the Danish authorities in the sense of Art. 13(3) of the AVMSD, thus being outside the scope of the exemption to the Country-of-Origin principle as foreseen in Article 13(2) of the AVMSD. A 3-year reporting cycle including an independently audited revenue report and a provider’s declaration should be sufficient to assess whether VOD-services are compliant with their financial obligations.

More safeguards and greater flexibility are required that ensure a positive impact on the audiovisual sector while being in line with the AVMSD

Additionally, we consider that there are additional and essential measures to be taken into account in order to make the financial contribution obligation more proportionate and non-discriminatory.

Thematic exemption

We welcome the exemption for on-demand audiovisual service with low turnover and low audience, which is mandated by AVMSD. Article 13(6) of the AVMSD explicitly foresees the possibility to waive the obligations or requirements where they would be impracticable or unjustified by reason of the nature or theme of the audiovisual media services. These kinds of services could fall within the scope of the draft law but we believe should be exempted from the obligation on the basis that there is no logical role for Danish content in such thematic content offerings. Therefore, the draft law should include such an exemption in order to ensure that the

⁸ ICLE: [“Cultural Levies and the EU Audiovisual Market”](#), 2023, page 8.

⁹ The [European Media Industry Outlook](#) explores the demand and supply trends in the audiovisual, video games and news media sectors.

¹⁰ The European Media Industry Outlook, page 48 cited in ICLE: [“Cultural Levies and the EU Audiovisual Market”](#), page 8.

promotion of European works does not undermine the market development, diversity of services and allow for the entry of new players into the market.

Flexibility of any direct investment obligation

Moreover, in addition to allowing services to invest in different manners to comply with direct investment obligations such as all forms of co-productions, content commissioning or licensing/acquisition among others, other types of investment such as marketing, theatrical distribution and investments in training, infrastructure development and localization costs should be included in the law. This greater flexibility will allow for a more organic growth, more alignment with the business models and practices of individual media service providers, which may have legitimate business reasons for engaging in investments in one category over another.

We welcome the recognition that not all content types are relevant in determining the applicable revenues to be taken into account for the investment obligation. Nevertheless, we would like to point out that the amount of financial contribution should be based on the net revenues reflecting that such services also have costs and may not be profit-making from year to year.

Additional observations

Definition of "new" Danish films, series and documentaries

The draft bill sets out that investments must be in *new* Danish films, series and documentaries. However, the text does not provide a definition of "new" or the time interval that would fall within this definition. Therefore, we kindly request the Ministry to clarify what exactly "new" means in this context. We would recommend that the definition also includes, if not all already produced works, recent works produced up to 5 years prior to enable greater circulation of Danish works by allowing investments within the first full exploitation circle. This further allows providers to choose content best fitted for their service.

Application to the Public Service Pool

As the draft bill explains, domestic and non-domestic media service providers that will be subject to the financial obligation will be able to apply "for support for the production of new Danish audiovisual content from the Public Service Pool and the film support schemes". However, we noticed that there is an inconsistency: on page 50, the text states that media providers can apply "**directly or** in collaboration with an independent producer"¹¹, while on page 15, it points out that media providers can (only) apply for support "in collaboration with an independent producer"¹².

¹¹ Page 50: "Både støttebetingelserne for Public Service-Puljen såvel som støttebetingelserne for instituttets filmstøtteordninger understøtter, at de omfattede medietjenesteudbydere, uanset om de er etablerede i Danmark eller en anden EU-medlemsstat, har mulighed for at drage fordel af puljerne enten ved at kunne søge om støtte til produktionen af nyt dansk audiovisuelt indhold direkte eller i samarbejde med en uafhængig producent".

¹² Page 15 "De medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale et kulturbidrag, har adgang til at ansøge om støtte til produktionen af nyt dansk audiovisuelt indhold fra Public Service-Puljen og filmstøtteordningerne i samarbejde med en uafhængig producent".

Therefore, we kindly request the Ministry to confirm that, indeed, the application can be made “directly or in collaboration with an independent producer”, in line with Recital 36 AVMSD¹³.

Definition of Danish works

The draft bill includes the obligation to meet one of the following criteria, outside of the work being predominantly in Danish: more than half of the production budget is spent in Denmark; filming takes place physically in Denmark; or the production is carried out by a production company established in Denmark. We believe this is contrary to EU law, specifically with regard to the internal market rules in particular to the freedom of establishment and freedom to provide services. This requirement may put production companies that operate in the Danish language or are of Danish origin, most likely based in Denmark, at an advantage over foreign companies established in other territories.

Average investment vs film fund contributions

The draft law proposes that investments could be distributed over a span of three years. We welcome this measure as it allows for companies to plan ahead in relation to their production investments. As stated earlier, we believe that the levels of financial obligations are disproportionate and not necessary to achieve the desired policy objectives of the Danish government. Nevertheless, we believe that if the government is to impose such financial obligations with this structure, the additional (3% of Danish revenues) contribution is phased in, and does not apply in the first three years after the law comes into effect, in order for investment made in those years to be able to adequately taken into account in the following period. This approach would give the government the opportunity to phase in obligations in a way that provides a smoother transition for the market.

Against this backdrop, we are at your disposal to discuss all points in greater detail. We also wish to help you in data gathering and fact-finding, which is key to understanding the diverse business models and service offerings made available to consumers.

Yours sincerely,

Stanford McCoy

PRESIDENT & MANAGING DIRECTOR MPA EMEA

O +32 2 778 27 16

M +32 471 51 56 57

E stan_mccoy@motionpictures.org

¹³ [Audiovisual Media Services Directive, 2018](#)

Netflix thanks the Ministry of Culture for the opportunity to provide input on the legislative proposal on certain media service providers' contributions to the promotion of Danish-language content (Kulturbidragsloven).

Overview

A strong local audiovisual sector is important for producing high-quality content. The funding base for Danish audiovisual content production has historically been high, and the quality of Danish productions have been internationally acclaimed. A report¹ from the Danish Producers Association presents that companies within film, television, commercials, games and interactive works had a turnover of DKK 8.5 billion DKK in 2021. Production companies, which have historically exported around 140-150 millions DKK, exported in 2021 a record worth more than 200 millions DKK. However, due to an insecure Danish investment landscape the industry faced a steep decline in production in 2022. The Danish industry faces challenges today as well and fiction production is expected to decrease by 30% in 2023.² In light of this, **it is crucial to create a fair, predictable and healthy Danish production environment** to support the continued recovery of the sector by attracting sustainable investment. Through this lens, we have assessed the proposed draft legislation and we unfortunately foresee that the **current draft regulation is not yet meeting the ambition** to create a sustainable and healthy production environment.

Netflix in Denmark

As Netflix, we are partnering with many great Danish talents, producers, crew and broadcasters. We value giving producers and creators the **creative freedom** to tell the stories they want to tell and ensuring continuous development of **high quality** Danish film and series. We have invested **hundreds of millions DKK** in Danish stories so far, in all kinds of genres. We invest in Danish series and films in a number of ways at many stages of the production lifecycle. During the last few years, we commissioned series such as *Sygeplejersken*³, *Kastanjemanden*⁴, *Skruk*⁵, *Equinox*⁶, *The Rain*⁷, *Chosen*⁸, *Nisser*⁹, *Copenhagen Cowboy*¹⁰; Netflix commissioned films such as *A Beautiful life*¹¹, *Kærlighed For Voksne*¹²,

¹ Danske Indholdsproducenter 2023 - June 2023

pro-f.dk/analyse/rekordhoej-eksport-af-danske-spil-film-og-tv-produktioner-i-2021

² Politiken, *Nu er det hele ramlet, og guldalderen i dansk film er forduftet*, 26th of August

<https://politiken.dk/kultur/art9486061/Nu-er-det-hele-ramlet-og-guldalderen-i-dansk-film-er-forduftet>

³ Based on the award-winning book by Kristian Corfixen about the true story about a nurse accused of killing her patients at Nykøbing Falster hospital

⁴ Danish Award Winning crime show watched by approximately two thirds of our Danish members during its first four week.

⁵ in which the young talent Josephine Park was given a leading role, recently renewed for second season

⁶ The first Danish podcast turned into a TV series, giving opportunities to the young Super16 writer/director Tea Lindeburg as a showrunner

⁷ Our first Netflix Original Series and the most watched science fiction series in Denmark

⁸ Teenage drama from the Danish region Falster

⁹ We gave a young cast the opportunity in this horror Christmas film, invested in special effects and created a Baby Elf

¹⁰ An artistic and experimental series in which we bring back the award-winning international Danish director Nicolas Winding Refn (*Pusher*, *Drive*) to Denmark after more than 15 years abroad

¹¹ Directed by Medhi Avaz and starring singer Christopher in his first lead role

¹² Among the ten most watched non-English films on Netflix service globally - <https://www.netflix.com/tudum/top10/most-popular/films-non-english>

*Against the Ice*¹³ and upcoming *Ehrengard - Forførelsens kunst*¹⁴; and co-financed titles like *Borgen - Riget, Magten og Æren*¹⁵, *Toscana*¹⁶ and *Skyggen i mit øje*¹⁷. In addition, Netflix has licensed an even greater number of Danish titles, among them *Smuk, Pagten* and *Klovn*.

As a globally operating company, we are proud to bring these Danish stories to all our members and contribute to **connecting cultures** across the world and **creating empathy and understanding through the stories we tell**. Netflix's strategy supports the incentive to invest, without the necessity of a legal obligation to do so.

We believe more people deserve to see their lives on screen, and are committed to **creating opportunities in front of and behind the camera for people from all backgrounds and cultures**. Therefore we invest in new talent by creating and supporting talent development programs, such as "Serieskolen", in partnership with the regional Film Workshops and Fonden Filmtalent.

Draft bill

We appreciate the efforts of the government to improve the regulatory framework in comparison with the previous draft bill¹⁸. However, Netflix foresees that the current draft regulation **is still not meeting the ambitions of the government and the creative sector** with regards to a healthy audiovisual industry, a fair and proportional framework and more investments in Danish storytelling. We lack an analysis of why the instrument is needed, its effectiveness and impact. We also consider it is not compliant with provisions and objectives in, among other, the **Audiovisual Media Services Directive** ("AVMSD"), the **Treaty on the Functioning of the European Union** ("TFEU") and the **OECD agreement**.

In our submission, we recommend to:

- **establish a less distortive measure** for the audiovisual industry and ensure compliance with Danish Tax Law and the OECD agreement, by adopting a **proportionate obligation to invest in local content**, with a levy only as an alternative obligation in case of insufficient investments;
- **equal the value of direct investments** into Danish productions **and paying into a fund**;
- **maintain that all direct investments are eligible**, e.g. production, co-production and acquisition of rights, in both films, series and documentary, regardless of subcategory, and **maintain the possibility to spread investments over 3 years**;
- support new productions and circulation of older Danish work by **making all investments eligible** or at least extend the definition of new / recent works;
- **limit the definition of 'Danish content' to Danish language**;
- **use 'media service providers'**, which is in line with the AVMSD¹⁹ and common practice in Europe to ensure non-discrimination;

¹³ Baked on a novel, and of which Queen Margrethe suggested the idea for the film to director Peter Flinth and actor Nikolaj Coster-Waldau.

¹⁴ Directed by Bille August, with set design and costumes by Queen Margrethe II, starring Sidse Babett Knudsen and Mikkel Boe Følsgaard

¹⁵ By which *Borgen* could be brought back to the Danish audience and the rest of the world.

¹⁶ Gave a new voice to upcoming writer/director Mehdi Avaz.

¹⁷ The untold story of the Danish civilian consequences of the bombing of Copenhagen in WWII.

¹⁸ Forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansksproget indhold, 2022

¹⁹ Article 13.2 of the AVMS Directive: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018L1808&from=EN>

-
- ensure that **funds are accessible in a non-discriminatory way** and support a diversity of Danish content, through a system based on predictable and clear criteria;
 - **limit administrative burden**, as the current draft seems to be an unnecessarily disproportionate burden for media services.

In providing our feedback to the proposal, we hope to make a constructive contribution to the proper design of the Kulturbidrag and thus to the development of the audiovisual ecosystem in Denmark.

Analysis & recommendations

1. Market impact and legal compliance of a tax

1A. Recommendation: In order to establish a **less distortive measure for the audiovisual industry and ensure compliance with Danish Tax Law and the OECD agreement**, adopt a **proportionate obligation to invest in local content** and, with a levy only as an alternative obligation in case of insufficient investments. (Chapter 2, § 4)

- The Danish government aims to ensure that all streaming services contribute to “a reasonable extent” to the production of Danish content²⁰. It is therefore proposed that a levy of 5% will be introduced. If a company invests at least 5 % of relevant turnover, the levy will be 2%.
- We question whether the proposed approach would effectively support the policy objective of a thriving Danish production ecosystem.
- We anticipate a **reduction in appetite from on-demand services to invest** in content production in Denmark if they are obliged to divert content spend to a film fund. Research conducted by the Dutch Government (who has proposed to introduce an investment obligation rather than a levy) conclude that although levies provide the local audiovisual sector a “financial boost” and can serve to augment production budgets, the consequential reduction in content distributors’ revenues (attributable to the levies) means that **the additional revenues for the audiovisual funds will ultimately be reduced**.²¹
- The same research found that levies are less optimal since they have a **highly distorting effect on the market**, for example due to being regarded as cost-increasing taxes and can lead to price increases for consumers, disadvantaging lower income groups.
- Film funds also entails additional administration, essentially adding **another layer of bureaucracy** to the financing of content since more production funds will go through the support schemes of the film institute rather than companies commissioning content directly in the country.
- The distortive effects will be greater due to the high rate proposed. A **levy of 5% is the second highest levy rate in Europe**. Even if a company invests and the levy is offset to 2%, only two other EU countries have a higher levy.²² Given that the levy is calculated based on revenues, it eats **a very significant portion of the usually achievable profit margin** of a media service

²⁰ Kulturbidragsoven, p.8

²¹ Sven Maltha et al, Onderzoeksrapport “Verheffing of verstoring?” Effecten stimuleringsmaatregelen audiovisuele productie in Nederland (19 December 2019) *Tweede Kamer der Staten-Generaal*.

²² Romania 4%, France 5.15%. In Germany the levy is 1.8-2,5%, but is calculated on the revenues of theatrically released films only, which in effect makes it significantly lower

provider without any return, and it becomes even more burdensome, if a business cannot achieve a positive margin at such level or if it even makes losses, as it would still be obliged to pay the levy. The proposal offers **no substantiation for the high obligation**, the argumentation for its proportionality is lacking and it is not clear if less infringing options to achieve the objective have been explored, as required by the AVMSD and the TFEU.²³

- **An investment obligation is a less infringing option** and will lead to **more opportunities and partnerships for Danish creatives** and **support choice** for audiences. In addition, it will **support visibility of Danish content** on streaming services in Denmark and in the rest of the world, which benefits both the creative industry and the wider national economy.
- We **question whether the contemplated levy is compliant with international tax obligations**. The levy of 5% should be characterized as a **Digital Service Tax (DST)** as 1) the levy should be considered a tax²⁴, 2) it is levied on gross revenues from on-demand services provided to Danish customers, and 3) the main payers of the tax are expected to be large digital service providers. More precisely, the cultural contribution would most likely fall into the category of so-called **earmarked taxes**, as the revenue will be used to fund a specific public service within the overall fiscal system.
- The Statement on a Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy, agreed by 137 OECD member countries on 8 October 2021²⁵, requires that Denmark **does not enact a DST or any other relevant similar measures** at least until Pillar One enters into force. Moreover, if a Multilateral Convention implementing OECD Pillar 1 is agreed on, Denmark cannot introduce a new DST or a similar measure and Denmark has to remove any DSTs already implemented.
- Another topic not currently addressed in the Danish proposal is the potential **conflict of the cultural contribution with the double tax treaties** entered into by Denmark.

1B. Recommendation: Equal the value of investments and paying into a fund. (Chapter 2, § 4 subpara 2)

- As stated above, an investment obligation would have a less distortive effect on the Danish audiovisual industry. If the proposal of introducing a tax however would be maintained, we recommend to **amend the obligation to lessen its distortive effects**.
- The proposal has the ambition to “introduce a cultural contribution scheme that obliges providers of on-demand streaming services to contribute to Danish content production, and which at the same time benefits the service providers who invest in Danish content.”²⁶ However, according to the proposal, investments equalling to 5% of revenues are required in order to

²³ An obligation under Article 13.2 AVMSD, which in fact constitutes a restriction on the freedom of enterprise (art. 57. TFEU), must be proportional and non-discriminatory. The concrete measures chosen should be appropriate to achieve the objective, and no less infringing options should be available.

²⁴ Answers on Parliamentary Question J.nr. 2022-4549, June 2022.

²⁵ “The Multilateral Convention (MLC) will require all parties to remove all Digital Services Taxes and other relevant similar measures with respect to all companies, and to commit not to introduce such measures in the future. No newly enacted Digital Services Taxes or other relevant similar measures will be imposed on any company from 8 October 2021 and until the earlier of 31 December 2023 or the coming into force of the MLC. The modality for the removal of existing Digital Services Taxes and other relevant similar measures will be appropriately coordinated. The IF notes reports from some members that transitional arrangements are being discussed expeditiously.”

²⁶ Kulturbidragssloven, p 9

avoid an additional 3% levy, which means that **an investment is valued lower than a levy**. This means that companies that are investing into Danish content will need to be spending at least 7% of annual revenues into Danish content and support thereof, while companies that are *not* investing anything at all are limiting expenditures to 5% of annual revenue. It has the risk that investments in Danish content **are less attractive and further reduced**, since it will be **easier for companies to pay a levy than investing**.

- **In no other European country are investments of less worth than a levy under a financial obligation regulation.** The European Commission considers in the guidelines of AVMSD 13(2)²⁷ that **"The direct investment (e.g. production, co-production, acquisition of rights in works) generally implies a higher entrepreneurial effort and a higher potential burden for the businesses than the payment of a levy, due to a different degree of financial involvement and the associated risks."** Direct investments into a production also includes e.g. inhouse production support, dubbing, subtitling, distribution and marketing to reach a global audience. These are all investments that can not be counted under the scheme.

2. Criteria for eligibility of investments

2A. Recommendation: Maintain that direct investments, e.g. production, co-production and acquisition of rights, in both films, series and documentary are eligible. Maintain the possibility to spread investments over 3 years. (Chapter 2, § 4 subpara. 3, Chapter 3, § 8 subpara. 2)

- Netflix **welcomes the proposal that direct investments, e.g. production, co-production and acquisition of rights are eligible.** A range of deal structures exist in the audiovisual industry today. This allows for producers and commissioners to find partnerships in financing and rights-sharing that are mutually rewarding and sustainable, and support creative freedom and excellence. **All ways of collaboration bring value** to the local ecosystem and the **contractual freedom should therefore be protected.**
- We also welcome that investments in film, series and documentary, regardless of subcategory, are eligible.
- We appreciate the **flexibility to balance investments over a three-year period** as it allows for postponements in the production, or bigger investments and reduces the risk of inappropriate consequences in an entertainment landscape that is subject to constant change.

2B. Recommendation: Support new productions and circulation of older Danish work by making all investments eligible. (Chapter 2, § 4 subpara. 3)

- According to the draft bill, only investments in *new* Danish work will count towards compliance with the obligation. "Investments into screening rights to existing content (e.g. by purchasing production companies' so-called back catalogs) are not included, as this falls outside of the purpose of ensuring the production of new quality content."²⁸ However, at least **all investments made in the first full exploitation circle directly ensure the production of new quality content.** Revenues in that first cycle may include for example a theatrical release, linear

²⁷ EU Commission, Guidelines pursuant to Article 13(7) of the Audiovisual Media Services Directive on the calculation of the share of European works in on-demand catalogues and on the definition of low audience and low turnover [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0707\(03\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0707(03)&from=EN)

²⁸ Kulturbidragstloven, p. 14

broadcasting and making available on a VOD service. These titles are not considered as ‘back catalogs’.

- But even beyond this first exploitation cycle of more recent works, **licensing the back catalogs also is of value for the circularity of Danish works**. Licensing of content is usually non-exclusive, but provides productions with a second, third, fourth (etc) life and it allows rights owners (usually producers) to extract further revenue from the risks they took with these earlier works and to reinvest this money in future projects. Therefore it is an **important source of funding for producers to develop new Danish works**. Licensing of content from public service broadcasters helps to promote local content and licensing of content by Netflix brings content to new audiences across the world.
- Allowing for **investments in older content follows common practice in Europe**. It is recognized in for example Italy, France, Portugal, Croatia and proposed in the Netherlands.

2C. Recommendation: Limit the definition of ‘Danish content’ to Danish language. (Chapter 2, § 4)

- The legislative text explains that the **investment opportunity should have a broad scope**, in order to recognize both investments in Danish local content and productions with large budgets and both Danish as well as a foreign elements can contribute to the international dissemination and recognition of Danish quality content²⁹. Therefore, according to the proposal, the work is required to be 75% in Danish and also meet at least one of the three criteria (more than half of the production budget is spent in Denmark; filming takes place physically in Denmark; or the production is carried out by a production company established in Denmark).
- We expect the three latter **criteria to be contrary to the objective of Art. 13(2) of the AVMSD as well as to EU internal market rules**, in particular to the freedom of establishment and freedom to provide services. The three criteria are binding investments in different ways to the territoriality of Denmark. As Denmark is part of the EU internal market of which freedom to provide services and freedom of establishment³⁰ are key, we expect this is not in line with existing laws. This can be solved by **limiting the definition of Danish content to the first requirement: 75% in Danish language**.

3. Non-discrimination between media service providers

Recommendation: Use ‘media service providers’, which is in line with the AVMSD³¹ and common practice in Europe. (Chapter1, § 2)

- The proposal has a **discriminatory scope since the financial obligation** is only targeting on-demand service providers. While we do not oppose contributing to the cultural ecosystem, we believe that the envisaged financial obligation features would **disproportionately discriminate against the VOD sector** if compared with other parts of the entertainment industry, such as linear broadcasting.

²⁹ Kulturbidragsloven, p. 14

³⁰ TFEU, art. 49

³¹ Article 13.2 of the AVMS Directive: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018L1808&from=EN>

- **Any financial obligation should be designed in a way that does not create severe distortions and is non-discriminatory**³². If a Danish cultural contribution is levied, it is crucial that it evenly is applied to relevant competitors and that the market is correctly determined. An artificial distinction based on business models is not only discriminatory, but also **not future-proof**. The past few years have shown how enormously innovative this sector is: time and time again, new forms are developed for delivering content to consumers. Linear, and non-linear will increasingly **converge**. New regulation should be proportionate, non-discriminatory and give room for innovation in business models. If this is not the case, the new levy will actually end up **distorting competition and unfairly disadvantage on-demand services**.
- It is proposed that the calculation basis does not include revenues made from linear programming, even if this is made available through an on demand-service. It is not clear how a service provider would distinguish between revenues made from linear viewing and on demand-viewing within the same platform. This would **discriminate against pure streaming services** in favor of services that are offering both linear and on demand content.
- We **lack the underlying data or market analysis that shows that all of the linear broadcasters**³³ **that are present in Denmark “contribute to a fair extent”**³⁴ in Danish works. Also the European Commission noted that Denmark should have “further reasons justifying the rules relating to the exclusion”, because “**the justifications provided by the Danish authorities for excluding broadcasters from the cultural contribution scheme are not extensive.**” This can be done by providing “more precise data on what is the share of programmes “that the scheme does not aim to promote” out of the total of programmes in linear services that would justify the exclusion of broadcasters, the levels of existing investments in Danish-language content or a comparison of VOD and broadcasters’ revenues and their evolution over time”.³⁵
- If the government would choose to adopt a less distortive instrument such as an investment obligation, it would not be an extra burden on linear broadcasters if they are already contributing above the obligation.

4. Access to funds

Recommendation: Ensure that funds are given in a non-discriminatory way and support a diversity of Danish content, through a system based on automatic, predictable and clear criteria. (Chapter 2, § 5)

- On-demand services should be **guaranteed equal access** to public funds, following criteria that are **clear and predictable**. The fund should strengthen the diversity of Danish content being produced, and stimulate access to **all genres, formats** and Danish stories **without applying overly burdensome requirements onto producers nor favoring certain distributors or private agreements**. We highlight the need for a robust approach with a high level of understanding of

³² Article 13(2) of the AVMS Directive “where Member States require media service providers under their jurisdiction to contribute financially to the production of European works, including via direct investment in content and contribution to national funds, they may also require media service providers targeting audiences in their territories, but established in other Member States, to make such financial contributions, which shall be **proportionate and non-discriminatory**.” (emphasis added)

³³ List of television stations in Denmark: https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_television_stations_in_Denmark

³⁴ Kulturbidragstloven, p. 18

³⁵ Based on the previous draft bill (2022). EC, DG GROW: Communication from the Commission. Notification Number 2022/659/DK

dynamics within the audiovisual industry. **Secondary rules regarding access to funds should be drafted in parallel** with the primary legislation in order to provide clarity for media services.

- To be in compliance with AVMSD (recital 36) media service providers that are required to contribute to film funding schemes **should be able to benefit in a non-discriminatory way from the schemes**. However, if existing schemes are deployed, such as the public service fund and the selective film support schemes of the Danish Film Institute, **media service providers that are obliged to pay into the funds will not be able to access funds**. The distribution requirements of the schemes are not in line with the operations of streaming services regarding distribution and the schemes limit contractual freedom. In 2022, 90% of the public service fund, which aims to support public service series and documentaries on commercial services, went to TV2³⁶. It is stated that media service providers shall be ensured access to apply for funds³⁷, but we ask for a clarification **that a new scheme will be introduced or existing ones amended** to ensure that funds can be accessed in a non-discriminatory way and that a diversity of content will be supported.
- Why is the levy split 80-20 between film and series when the film segment in Denmark has a lower turnover than TV Series? As currently proposed, the government is planning to **reshuffle a substantial amount of money meant for TV series into film**. Has there been any economic impact analyses done on the impact of this reshuffle on Danish series? We believe that **Danish storytelling should be supported, regardless of the format** in which it is being told.

5. Administration

Recommendation: Limit administrative burden, as the current draft seems to be a disproportionate burden for media services. (Chapter 3, §7-8)

- The legislative text reflects the ambition of the government to keep administrative implications for business at a minimum (“The bill entails minor ongoing administrative consequences (...)”³⁸). However, we also see the **reporting obligations exceeding what is absolutely necessary** to calculate the amount of the due contribution by the Danish authorities in the sense of Art. 13(3) of the AVMSD and leading to **high administrative costs**. Following the draft bill, VOD services would need to allocate significant resources to track and report their Danish investments accurately, which could divert their focus from content creation and user experience to regulatory compliance.
- The text clarifies that media services need to register at the Danish Agency for Culture and Palaces. “It should be noted in this connection that no independent legal effect is attached to the registration, as the registration is only for the use of the Danish Agency for Culture and Palaces’ administration of the scheme (...)”³⁹ The requirement seems to be a **barrier to the internal market**, as regulatory authorities are required to exchange information on foreign media service providers according to Art. 30a of the AVMSD already. In addition, they exchange

³⁶ Mediawatch, “TV 2 fik sidste år 57,5 mio. fra Public Service Puljen” 2023-01-09 <https://mediawatch.dk/Medienyt/TV/article14807756.ece>

³⁷ Kulturbidragssloven, p 20

³⁸ Kulturbidragssloven, p. 29

³⁹ Kulturbidragssloven, 51

information under ERGA's Memorandum of Understanding and are constantly cooperating within ERGA and EPRA, while ensuring the Country of Origin-principle applies.

- We suggest a **reporting practice in line with standards and best practices across the EU** and in line with the exemption to the Country of Origin principle as foreseen in Article 13(2) of the AVMSD. A 3-year reporting cycle including an **independently audited revenue report** and a **provider's declaration should be sufficient** to assess whether VOD-services are compliant with their financial obligations.

Nordisk Films høringssvar – lov om kulturbidrag

Nordisk Film vil gerne takke for indgåelsen af "Medieaftale for 2023-2026: Samling om frie medier og stærkt dansk indhold" fra den 14. juni 2023 med bred opbakning i Folketinget, som er en god, faglig forankret og fremsynet aftale, der giver et godt fundament for at sikre dansk indhold.

Med forslaget til "Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)" lægges der op til en balanceret model i tråd med branchens anbefalinger, herunder Nordisk Film, samt andre landes modeller, der både giver incitament til at investere i nyt dansk indhold og samtidig pålægger streamingtjenester at bidrage til dansk indholdsproduktion.

Nordisk Film mener, at forslaget er et nødvendigt og afgørende bidrag. Forligspartierne opfordres derfor til at følge implementeringen og provenuet med henblik på at kompensere, såfremt beløbet ikke når de anslåede godt 100 mio. kr. Nordisk Film er enig i fordelingen med 20 procent til støtte til public service-formål (dokumentarer og serier) og 80 procent til spillefilm.

Danmark er et lille sprogområde, og de globale streamingtjenester og markant ændret forbrugeradfærd har udfordret finansieringen af dansk indholdsproduktion radikalt. Samtidigt har en uheldig kombination af rettighedskonflikt, inflation, og det at vi i Danmark som det eneste land i Europa ikke har incitamentsordninger gjort det uattraktivt at investere i Danmark med store, skadelige konsekvenser for produktion af dansk indhold.

Film- og tv-branchen har akut brug for flere midler for at opretholde et bæredygtigt produktionsmiljø i Danmark på anslået 100-150 mio. kr., som påpeget i forhandlingerne om en nye medieaftale. Nordisk Film vil derfor kraftigt opfordre til, at man i de kommende forhandlinger om en ny filmaftale ser på yderligere muligheder for at styrke det skrøbelige danske økosystem samt afsætter beløbet i en overgangsfase for 2024 og 2025 indtil kulturbidraget reelt bliver indfaset og kommer dansk indhold til gode.

Nordisk Films bemærkninger:

1. Omfattede medietjenesteudbydere:

Nordisk film mener, at medietjenesteudbydere, der alene udbyder film og serier til digitalt leje eller køb – såkaldte TVOD- og EST-services – bør undtages fra ordningen.

Det skyldes følgende:

Disse tjenester er digitale butikker svarende til de gamle fysiske Blockbuster-butikker. I disse butikker sælges og udlejes alene tredjemandsprodukter.

Disse butikker har således ikke eget indhold, og det ligger udenfor sådanne butikkers forretningsmodel selv at licensere indhold og investere i originale produktioner.

Det digitale marked for køb og leje af film er enormt betydningsfuldt for den danske filmbranche. Der er behov for, at disse digitale butikker har incitament til at satse på det danske marked, så mest muligt at den tabte fysiske DVD-omsætning kan erstattes af digitalt køb og leje-omsætning.

En bidragspligt på fem procent for disse butikker vil reelt fjerne så stor en del af disse butikkers indtjening fra salg og leje af film, at det ikke vil være attraktivt for butikkerne at satse på dette marked, hvilket vil have store negative konsekvenser for den danske filmbranche. Alternativt vil bidragspligten blot blive lagt over på den danske filmbranche i form af dårligere aftaler.

For medietjenesteudbydere, som både udbyder film til salg og leje og samtidig driver en abonnementstjeneste, bør den del af omsætningen, som hidrører fra salg og leje af film undtages fra den bidragspligtige omsætning.

2. Investeringer i dansk indhold:

Dokumentarprogrammer

Formålet med kulturbidraget er at styrke produktionen af nyt dansk indhold.

Nordisk Film anerkender, at nye danske dokumentarprogrammer skal omfattes af kvalificerende investeringer i dansk indhold, ligesom vi er enige i, at definitionen af dokumentarprogrammer skal være bred.

Dog er det Nordisk Film opfattelse, at dokumentarprogrammer alene baseret på udenlandske formater ikke bør kvalificere som investeringer i nyt dansk indhold, da denne type programmer baseres på en formatbibel, som skal følges til punkt og prikke, og dermed falder denne type programmer efter Nordisk Films opfattelse udenfor formålet med kulturbidraget.

Udvikling

Dansk fiktionsindhold (spillefilm og serier) er ressourcetungt at udvikle. Det tager tid og koster penge. Dermed er udviklingsomkostningerne betydelige særligt på denne type projekter.

Det er væsentligt, at medietjenesteudbyderne har incitament til at investere også i udviklingen af dansk fiktionsindhold.

På den baggrund mener Nordisk Film, at investeringer i udvikling af nyt dansk indhold også skal karakteriseres som "fradragsberettigede" investeringer.

Dette går godt i tråd med, at DFIs mange støtteordninger også inkluderer støtte til udvikling af nyt dansk indhold.

Køb af rettigheder

Nordisk Film er enig i, at køb af rettigheder til relevante produktioner skal kvalificere som investeringer i nyt dansk indhold.

Nordisk Film anser det dog for nødvendigt at præcisere, at medietjenesteudbyderens køb af rettigheder til nyt dansk indhold ikke nødvendigvis skal ske direkte fra den udførende producent, men også kan ske f.eks. gennem en distributør, så længe kravet om, at der købes rettigheder til nyt dansk indhold, i øvrigt opfyldes.

3. Implementering/timing:

Medietjenesteudbydernes omsætning for 2024 vil danne grundlag for den første afregning af kulturbidrag i 2025 til DFI.

Dette vil realistisk medføre, at kulturbidraget først vil kunne anvendes til relevante projekter gennem støtte fra DFI i 2026.

Film- og tv-branchen har akut brug for flere midler for at opretholde et bæredygtigt produktionsmiljø i Danmark.

Derfor vil Nordisk Film gerne opfordre til, at regeringen i forbindelse med forhandling af ny filmaftale afsætter ekstra midler i nødvendigt omfang i 2024 og 2025, hvor kulturbidraget endnu ikke er indfaset.

Fra: [Rasmus Raabjerg Nielsen](#)
Til: [Astrid Højbo Bjørn](#); [Pernille Berglund Gunge](#)
Cc: [reguleringnuuday](#)
Emne: Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)
Dato: 11. september 2023 10:08:13
Vedhæftede filer: [image001.png](#)

Kære Astrid Højbo Bjørn og Pernille Berglund Gunge

Nuuday takker for muligheden for at kommentere på forslag til Lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven). Lovforslaget er også sendt i høring hos YouSee, der er et brand i Nuuday-familien. Dette høringssvar udgør Nuudays samlede besvarelse.

Nuuday vil i den forbindelse henvise i sin helhed til de synspunkter, der er fremført i høringssvaret fra Danske Mediedistributører (DMD).

Venligst

Rasmus Raabjerg Nielsen

Rasmus Raabjerg Nielsen

Head of Public Affairs
GC (Communications)

M: +45 22501849
rarani@nuuday.dk

Nuuday
Teglholmegade 1
2450 København SV, DK

1 **Dette høringsvar afgives som svar på den offentlige høring om forslaget til Lov om**
2 **visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk sprog og kultur**
3 **(Kulturbidragsloven)**

4 Denne indsendelse gives som svar på den offentlige høring om forslaget til Lov om visse
5 medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk sprogindhold (Kulturbidragsloven). Prime
6 Video byder muligheden velkommen, for at dele vores perspektiv med Kulturministeriet.

7 **Indledning**

8 Prime Video i Danmark er en video on-demand (VOD) -tjeneste, der giver kunderne mulighed
9 for at vælge, hvad de vil se, og hvordan de vil se det. Prime Video blev lanceret i Storbritannien
10 og Tyskland i februar 2014 og på tværs af EU i december 2016. Siden januar 2021 er Tyskland
11 Prime Videos EU-land af oprindelse i henhold til EU's direktiv om audiovisuelle medietjenester
12 (AVMS-D).

13 Vores mission er at give Prime Video-kunder i Danmark det bedste inden for internationalt og
14 europæisk tv- og film, og siden 2021 har danske kunder haft adgang til vores tjeneste på en
15 dansksproget brugergrænseflade. Vores lokale Prime Video-abonnementstjeneste, prissat til
16 45 DKK pr. måned, giver adgang til Amazon Originals med danske undertekster samt tusindvis
17 af andre kvalitetsfilm og tv-serier. Vores kunder kan downloade indhold til forskellige enheder
18 til offline-visning i Prime Video-applikationen, herunder smarte tv'er, mobiltelefoner,
19 spilkonsoller og kompatible set-top-bokse.

20 På grund af vores kunders efterspørgsel efter lokalt og europæisk indhold fortsætter Prime
21 Video med at investere i lokalt indhold i hele Europa, hvilket bidrager til post-Covid19-
22 genopretning og vækst i den kreative sektor. Mens vores tjeneste stadig er ny i Danmark, har
23 Prime Video investeret og vil fortsat investere i Norden, herunder licensering og produktion
24 af lokalt og europæisk indhold samt undertekstning af indhold, hvilket forbedrer den lokale
25 tilgængelighed og giver større synlighed for lokalt og europæisk indhold for internationale
26 målgrupper.

27 Den audiovisuelle industri gennemgår dybtgående og teknologisk forandring - en forandring,
28 der viser sig at være positiv for kunderne, da den giver plads til nye aktører, tilbyder flere
29 valgmuligheder og opmuntrer til innovation. Som en stor investor i Europa støtter Prime Video
30 den mediapluralisme der opstår heraf, og vi anerkender den kulturelle betydning af europæisk
31 indhold, som vi i Prime Video er en betydelig bidragsyder til. Dette afspejles i vores investering
32 i lokale produktioner som LOL, The Bridge, Pranked, Good Luck Guys og Sweathearts, men
33 også vores flerårige aftale med Nordisk Film, der garanterer finansiering til originale danske
34 film, der skal udkomme i biograferne mange år frem. Herunder præsenterer vi vores
35 synspunkter om forslaget til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk
36 sprogindhold (Kulturbidragsloven).

37 **Svar på den foreslåede kulturbidragslov**

38 Formålet med lovgivningen er at indføre en forpligtelse for medietjenesteudbydere til at
39 betale et kulturelt bidrag til at fremme dansk sprogindhold, herunder produktionen af danske
40 sprogfilm, fiktionsserier og dokumentarfilm. Prime Video forstår vigtigheden af lokale
41 produktioner. Vores kunder ønsker at se indhold, de kan identificere sig med; se historier, de
42 kender; se skuespillere og steder, de genkender. Prime Video investerer derfor allerede i
43 lokale produktioner og har planer om at fortsætte med det, især med tanke på den succes, de
44 danske audiovisuelle produktioner har haft, som dokumenteret ved antallet af internationale
45 priser, de har vundet. Desværre har den danske industri været i uro siden 2022 og har haft
46 svært ved at komme ud af det. Som yderligere uddybet nedenfor, ser vi ikke, hvordan det
47 foreslåede lovforslag kan give den meget nødvendige støtte til den danske industri.

48 I stedet vil det foreslåede lovforslag få Danmark til at skille sig ud fra resten af EU - og især
49 Norden - på en uhensigtsmæssig måde.

50 **Timing af dette forslag er ikke optimal**

51 Desværre kom den danske audiovisuelle industri kraftigt bagud i 2022, primært på grund af
52 en konflikt om stigende produktionsomkostninger. Siden da er investeringer i den danske
53 industri faldet og er mere usikre, idet en stærk dansk valuta gør produktion i Danmark relativt
54 dyrere. Faldet i danske produktioner bekræfter behovet for at gøre investeringer attraktive
55 for udenlandske virksomheder. Især på grund af (a) produktionsomkostningerne; (b) den
56 foreslåede indførelse af denne særligt byrdefulde lovgivning; og (c) manglen på
57 produktionsincitament (i modsætning til alle andre EU-lande) skaber en ujævn
58 konkurrencesituation i Norden. Dette gør det mere attraktivt at producere i andre nordiske
59 lande.

60 Prime Video anbefaler derfor den danske regering ikke at fortsætte med denne lovgivning
61 eller i det mindste sætte den i bero, indtil der er mere lighed på spillepladen i Norden. Vi
62 frygter, at indførelse af lovgivning på dette tidspunkt primært vil fremme investeringer i film
63 og tv i andre lande end Danmark. Derfor skal forpligtelser til at yde lokale økonomiske bidrag
64 (enten i form af afgifter eller investeringsforpligtelser) forblive proportionale og ikke-
65 diskriminerende og være fleksible i formen, så man undgår at pålægge virksomheder en
66 uforholdsmæssig administrativ byrde.

67 **2+5% -modellen er uproportional**

68 Vores hovedbekymring med lovgivningen er modellen for kulturbidraget og investeringer. I
69 øjeblikket spænder EUs benchmark for afgifter vedtaget i overensstemmelse med artikel 13,
70 stk. 2, i AVMS-direktivet fra Portugal (1%), Polen (1,5%) og Flandern, Belgien (2%) til Tyskland
71 med 2,5% og Frankrig med 5,15% som den højeste. Den foreslåede model med enten en 5%
72 eller 2% afgift med en valgfri investeringsforpligtelse på 5%, er en betydeligt større byrde
73 end sammenlignelige afgifter i hele Europa. Og Danmark vil som det første land i Norden, der
74 introducerer denne type lovgivning, blive genstand for øget negativ opmærksomhed fra
75 eventuelle investorer, som følge af vilkårene i denne lovgivning. På trods af denne
76 kendsgerning er der ingen økonomisk begrundelse for denne foranstaltning. Især den 2-
77 procents afgift, der skal betales, uanset om en "VOD-tjeneste" foretager en 5% investering i
78 lokalt indhold eller ej. Ved at gøre dette træffer regeringen den tvivlsomme beslutning at
79 beskatte investeringer i dansk indhold. Men det er ikke det eneste bebyrdende aspekt ved
80 modellen; der er også risikoen for, at en VOD-tjeneste kan ende med en 10% skat på sin
81 omsætning, hvis en produktion ikke anses for at tælle som en lokal investering, og der af den
82 grund stadig skal betales den høje afgiftssats. Med alt dette in mente er Prime Video af den
83 opfattelse, at den foreslåede modelafgift kan have en uforholdsmæssig indvirkning på
84 audiovisuelle medietjenesteudbydere, der opererer i Danmark.

85 **Der er behov for mere klarhed om gennemførelsen af lovgivningen**

86 Det er bekymrende, at en produktion skal opfylde visse kriterier for, at en investering kan
87 betragtes som gyldig, når nogle af disse kriterier er vagt defineret i forslaget. For eksempel
88 skal investeringer være i nye danske film, serier og dokumentarer, herunder erhvervelsen af
89 visningsrettigheder til nye produktioner. Det er ikke klart for os, hvad der betragtes som en
90 investering i en ny produktion. Det kan også undre os, at investeringer i visningsrettigheder til
91 allerede eksisterende indhold, såsom bagkataloger, ikke betragtes som reelle, lokale
92 investeringer, når man ved, at disse investeringer er afgørende for den danske filmindustri og
93 livscyklussen for en dansk film? For det andet angiver lovforslaget, at investeringer kan
94 balanceres over tre skatteår, men også at den første afgiftsbetaling vil finde sted i 2025,
95 baseret på 2024 tal.

96 Dette efterlader os med spørgsmål om, hvorvidt der vil blive givet nogen lempelser til
97 virksomheder, da grundlaget for den første betaling vil blive udarbejdet ud fra et
98 produktionsår, der allerede er planlagt, hvilket gør det svært for nogle at nå et tilstrækkeligt
99 investeringsniveau. Endelig er meget stadig uklart omkring indrapporteringen af vores
100 investeringer. Dette er vigtig information, da der altid er en risiko for, at en eller flere
101 investeringer afvises, og at man derfor ikke opnår en stor nok akkumuleret
102 investeringsmængde til at nå 5-procentsmålet, og en afgift på 3% derfor stadig skal betales
103 (samlet afgiftsbyrde på 10%). På hvilket tidspunkt skal denne information gives? Er det i
104 slutningen af året, eller er der flere tidspunkter i løbet af året, så eventuelle afviste
105 investeringer stadig kan erstattes af en anden produktion? Det er også vigtigt for os at vide,
106 hvor kompleks implementeringen af rapporteringsproceduren kommer til at være. Vi ønsker
107 trods alt at sikre, at investeringer i danske produktioner afspejles i indholdet selv i stedet for
108 at ende hos advokatfirmaer og konsulenter.

109 **Manglende gennemsigtighed vedrørende modtagerne af puljemidler kan indikere, at** 110 **afgiften er diskriminerende**

111 Det foreslåede lovforslag giver begrænset indsigt i den tænkte fordeling af puljemidler. I det
112 omfang potentialet for, at medietjenesteudbydere kan drage fordel af fonden, er begrænset
113 på en meningsfuld måde, kan lovgivningen betragtes som diskriminerende og lignende en
114 skat. En fond bør være ikke-diskriminerende og sikre en lige vilkår, hvilket betyder, at alle
115 producenter og operatører kan drage fordel af den for at sikre fortsatte investeringer i alt
116 dansk indhold, hvilket i sidste ende bør være målet. Hvis der er for mange betingelser, der
117 begrænser adgangen til en fond, risikerer afgiften at blive betragtet som en ekstra skat for at
118 drive forretning i Danmark i stedet for at opmuntre virksomheder til at fortsætte deres lokale
119 investeringer, især i denne hurtigt skiftende industri. Omvendt vil en fond, der er åben og ikke-
120 diskriminerende, opmuntre samarbejde mellem forskellige aktører i medieindustrien og føre
121 til højere kvalitetsproduktioner.

122 **Det foreslåede lokale økonomiske bidrag skal være fleksible med hensyn til både form og** 123 **berettiget indhold**

124 Generelt tror vi på løsninger, der drives af kunderne, da kundeefterspørgsel allerede driver
125 øgede investeringer i europæisk og dansk indhold. Vi forstår dog, at den danske regering har
126 til hensigt at fremme produktionen af danske værker gennem lovgivning.

127 For at gavne hele den kreative sektor og fortsat tiltrække nye aktører og forskelligt indhold
128 anbefaler Prime Video at indføre lovgivning, der giver mulighed for fuldt ud at vælge mellem
129 en afgift og en investeringsforpligtelse, hvilket gør det muligt for både nye og etablerede
130 aktører at vælge at bidrage på en måde, der afspejler deres niveau af lokale investeringer og
131 kundebase i Danmark.

132 Denne fleksibilitet vil tillade nye aktører at udvide deres ydelser i Danmark, samtidig med at
133 de overholder lovgivningen, til fordel for mediemangfoldighed og kunders valgmuligheder. På
134 samme måde vil mere etablerede aktører blive opfordret til at investere i erhvervelse og/eller
135 produktion af lokalt indhold på mange forskellige måder, hvilket giver mulighed for, at aktører
136 i branchen kan samarbejde for at skabe varieret og kvalitetsindhold.

137 Hvis den danske regering fortsætter med denne model, bør lovgivningen opmuntre til
138 fleksibilitet og mangfoldighed i indhold. Prime Video bemærker, at formålet med lovgivningen
139 tilsyneladende er begrænset til danske film, fiktionsserier og dokumentarer. Prime Video
140 anbefaler at sikre, at alle typer af lokalt indhold bør være berettigede til at drage fordel af
141 puljemidlerne, især da genrer løbende udvikles og udfordres. Den danske regering bør sikre,
142 at investeringer, erhvervelser og/eller produktioner af alle typer lokalt indhold skal være
143 berettigede til at bidrage til sådanne investeringsforpligtelser.

144 Vi er i en konstant skiftende industri, hvor vi ikke kan forudsige fremtiden, så det er vigtigt, at
145 lovgivningen er fleksibel og ikke begrænser skabelsen af dansk indhold.

146 **Konklusion**

147 Prime Video er taknemmelig for muligheden for at svare på forslaget til lov om visse
148 medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk sprogindhold og er ivrig efter at deltage i
149 eventuelle bredere politiske og regulerende debatter om disse spørgsmål og hjælpe med at
150 støtte en blomstrende, bæredygtig dansk kreativ industri, der sætter standarden for kunderne
151 i Danmark.

152 For at opsummere vores synspunkter om dette lovforslag finder vi, at timingen af dette forslag
153 ikke er optimal, at den foreslåede 2+5%-model er uforholdsmæssig og vil gøre investering i
154 dansk indhold mindre attraktiv. I fremtiden mener vi, at der er behov for mere klarhed om
155 lovgivningen for at minimere de transaktionsomkostninger, som lovgivningen vil pålægge
156 VOD-tjenesterne. Vi frygter, at manglen på gennemsigtighed vedrørende modtagerne af
157 puljemidler kan indikere, at afgiften er diskriminerende, og dette bør derfor uddybes. Endelig
158 vil vi opfordre den danske regering til at sikre, at definitionen af lokale investeringer er
159 fleksibel med hensyn til både form og det omfang af indhold, som der indgår i den foreslåede
160 investeringsmålsætning på 5%.

161 Trods vores forbehold vedrørende dette lovforslag ønsker Prime Video at stå til rådighed for
162 myndigheder, aktører i branchen og andre interessenter i Danmark, for at fremme en god
163 dialog om en proportionel og effektiv lovgivningsramme og tilskynde til samarbejde om global
164 og lokal investering. Vi vil gerne drøfte vores indsendelse mere detaljeret, hvis det skulle være
165 af interesse.

166 Hvis en drøftelse af de ovenstående input ønskes, kan vores Head of Prime Video Public Policy
167 i Norden, Isabel van Enckevort kontaktes på mail (ivanenc@amazon.nl).

168

**Producent
Foreningen**

Bernhard Bangs Allé 25
2000 Frederiksberg

info@pro-f.dk
T. +45 3386 2880
F. +45 3386 2888
www.pro-f.dk

11. september 2023

Høringssvar

Hermed fremsendes Producentforeningens høringssvar til Lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven)

Indledende bemærkninger:

Producentforeningen bakker op om forslaget om kulturbidraget, som det er vedtaget af partierne bag Mediaaftalen 2023-2026.

Kulturbidraget medvirker til at sikre, at borgerne i Danmark også fremover har adgang til et stort og mangfoldigt udbud af dansk programindhold i høj kvalitet. Kulturbidraget følger en stærk politisk tradition for at sikre den nødvendige finansiering af dansk indhold. For Producentforeningen er det samtidig afgørende, at det fortsat er attraktivt for streamingtjenesterne at investere i dansk indhold, og kombinationen af et "bundbidrag" på 2 % og et fradrag for investeringer i nyt dansk indhold medvirker til at sikre fortsatte investeringer.

Her følger Producentforeningens bemærkninger til loven og lovbemærkningerne.

§ 2 stk. 2:

Som lovudkastet foreligger, vil en tjeneste, der er etableret uden for EU eller har været etableret i et EU-land og flytter til f.eks. USA eller Storbritannien, ikke være omfattet af bidragspligten. Dette er i strid med mediaaftalen, hvorefter ordningen skal omfatte "alle on-demand-streamingtjenester".

AVMS-direktivet omfatter ikke streamingtjenester, der er etableret uden for EU/EØS. Direktivet har et generelt afsenderlandsprincip, som betyder, at Danmark er afskåret fra at regulere forhold om tjenester, der er etableret i andre EU/EØS-lande.

Men direktivets art. 13 udgør netop en undtagelse fra dette afsenderlandsprincip, således at Danmark alligevel kan lade tjenester fra andre EU/EØS-lande være omfattet af en dansk kulturbidragsordning. Ydermere opstår denne problemstilling om afsenderlandsprincip slet ikke over for tjenester, der er etableret i lande uden for EU/EØS; her gælder der ikke noget afsenderlandsprincip, men derimod et princip om at anvende lovgivningen i det land, hvor tjenesten modtages.

Derfor er det juridisk muligt, at kulturbidragsloven også omfatter streamingtjenester etableret uden for EU.

Komplicerede selskabskonstruktioner i multinationale foretagender bidrager også til begrundelsen for ikke at undtage visse territorier fra ordningen.

§ 2 stk. 3:

Hvad angår tærskelværdierne i forslaget til § 2, stk. 3, tillægger Producentforeningen det afgørende betydning, at der fastsættes en klar, objektiv beregning af antal brugere. Det er velkendt, at der mangler transparens på streamingområdet, når det gælder antal brugere, visninger osv. Det er et generelt problem. Producentforeningen har i forhold til ophavsretsloven foreslået en særlig datarapporteringsforpligtelse fra streamingtjenesterne over for producenter i tillæg til bestemmelsen i ophavsretslovens § 55 a. Kulturministeriet kunne med fordel samtænke transparenskravene efter ophavsretsloven og kulturbidragsloven.

Det står ikke Producentforeningen klart, om tærskelværdien på 15 mio. kr. relaterer sig til samlet omsætning eller omsætning i Danmark. Dette bør afklares.

§ 3 stk. 4:

Lovforslagets forslag til afgrænsning af streamingtjenesternes bidragspligtige omsætning er efter Producentforeningens opfattelse overordentlig vanskelig at administrere. Det kan få konsekvenser for det politiske ønske om et provenu på ca. 100 mio. kr. årligt. Afgrænsningen på bidragspligtig omsætning er foreslået således:

” – bruttoindtægter i Danmark som hidrører fra den on demand audiovisuelle medietjenestes tilgængeliggørelse af film, serier og dokumentarprogrammer”

Det åbner for væsentlig usikkerhed om, hvor grænsen går modsat f.eks. den udtømmende opgørelse af, hvilke investeringer, der kan fradrages – her er alene investeringer i sport og nyheder undtaget.

I medieaftalen anvendes definitionen ”tjenesternes omsætning”.

Derfor må udgangspunktet være streamingtjenestens fulde omsætning, hvorefter tjenesten så kan foretage de lovbestemte fradrag.

Producentforeningen foreslår denne definition af tjenesternes bidragspligtige omsætning:

En medietjenesteudbyders bruttoindtægter i Danmark, som hidrører fra en on-demand-audiovisuel medietjeneste, der tilgængeliggør film, serier og dokumentarprogrammer, herunder også abonnementsindtægter, transaktions- eller lejeindtægter, annonceindtægter og indtægter ved gensalg af den on-demand-audiovisuelle medietjeneste i andre virksomheders abonnementsbaserede produkter. Dette omfatter ikke indtægter, der direkte relaterer sig til tilgængeliggørelse af sportsindhold eller nyhedsudsendelser, samt indtægter hidrørende fra lineær programvirksomhed, der er gjort tilgængelig via den on-demand-audiovisuelle medietjeneste eller fra videredistribution af andre medietjenesteudbyderes on-demand-audiovisuelle medietjenester.

En lignende definition for streamingtjenesternes omsætning findes i den franske ordning.

§ 4 stk. 3:

Producentforeningen ser med stor tilfredshed på, at streamingtjenesternes investeringer skal ske i nyt dansk indhold for at opnå fradrag og dermed undgå tillægsbidraget på 3%. Det understreges flere steder - bl.a. under pkt. 3.1.2 side 14:

"Investeringerne skal være i nye danske film, serier og dokumentarer. Det betyder, at investeringer f.eks. i form af køb af visningsrettigheder til nye produktioner kan medregnes under ordningen, mens investeringer i visningsrettigheder til allerede eksisterende indhold (f.eks. ved køb af produktionsselskabers såkaldte bagkataloger) ikke kan medtages i opgørelsen, da det falder uden for formålet om at sikre produktion af nyt kvalitetsindhold."

Det er helt afgørende for selve formålet med kulturbidraget, at kun nye produktioner medgår i opgørelsen af tjenesternes fradragsberettigede investeringer.

Producentforeningen støtter, at tjenesternes investeringer godt kan ske ved køb af visninger i nye produktioner, men det kræver en klar definition af, hvornår en produktion er ny. Producentforeningen foreslår derfor følgende definition:

Investeringer f.eks. i form af køb af visningsrettigheder til nye produktioner kan medregnes, når streamingtjenestens investering i visningsretten medgår i finansieringen af produktionen.

Hvad angår definitionen af "investering", er Producentforeningen enig i bemærkningerne s. 47, at det drejer sig om produktion, samproduktion og rettighedserhvervelse. Det bør i forlængelse heraf præciseres, at også streamingtjenesternes investeringer i udviklingsaftaler med de uafhængige producenter kan indgå i de fradragsberettigede investeringer.

Producentforeningen ønsker ligeledes præciseret, at administrations- og distributionsomkostninger i forbindelse med investeringen/rettighedserhvervelsen ikke skal medregnes.

I loven er de fradragsberettigede investeringer defineret som "nye danske film, serier og dokumentarer". I bemærkningerne til loven under pkt. 3.1.2 side 14 anvendes en bredere definition af de genrer, der kan give streamingtjenesterne fradrag for investeringer. Producentforeningen finder det nødvendigt med en mere præcis definition af, hvad der kan anses for at være fradragsberettigede investeringer.

I den forbindelse peger Producentforeningen på, at medieaftalen understreger, at (vores understregning):

"Danskerne skal også fremover have mulighed for at møde originale danske film, serier og dokumentarer af høj kvalitet"

Loven og lovbemærkningerne understreger ligeledes ønsket om øgede investeringer i *"nye danske film, serier og dokumentarprogrammer"*

Producentforeningen mener derfor, at definitionen af hvilke typer af investeringer, der giver streamingtjenesterne investeringsfradrag, bør støtte op om medieaftalens og lovens ønske om investeringer i nyudviklede og originale tv-formater, film og tv-serier.

Konkret foreslås følgende definition:

Dansk indhold skal i lovforslagets forstand forstås som et bredt begreb, der dækker indhold inden for film-, serie- og dokumentargenren, uanset hvilken underkategori indholdet i øvrigt kan sortere under, herunder egenudviklede programformater inden for f.eks. reality, komedie og drama. Omfattet af begrebet "dansk indhold" er således ikke investeringer i f.eks. sports- og nyhedsprogrammer.

§ 4 stk. 4 og 6, § 7, stk. 4, § 8 stk. 5 og § 9 stk. 2:

Dansk indholdsproduktion har et akut behov for at få tilført ny finansiering, og som lovforslaget er formuleret nu, er der stor risiko for, at midlerne fra kulturbidraget reelt først er til rådighed for de eksisterende støtteordninger i 2. halvår 2025.

Lovforslaget lægger op til, at tjenesterne skal indberette deres årlige omsætning i form af en revisorpåtegnet erklæring til Slots- og Kulturstyrelsen

Producentforeningen finder det helt afgørende, at tjenesternes omsætningsopgørelse minimum sker halvårligt. Det vil sikre, at midlerne langt hurtigere kommer ud i støtteordningerne og dermed støtter produktion af nyt dansk indhold. De omfattede streamingtjenester rapporterer i forvejen halvårsresultater og vil derfor være i stand til at levere de krævede oplysninger.

I lande som Tyskland og Polen sker indberetningen af omsætning henholdsvis på månedsbasis og kvartalsvis, så et krav om hyppigere indberetning end årligt vil være muligt inden for direktivets rammer.

Producentforeningen foreslår, at tjenesternes indberetninger sker minimum halvårligt, således at midlerne hurtigst muligt kan komme en økonomisk udfordret branche til gode.

Fastholder loven, at der kun skal ske årlige indberetninger, foreslår Producentforeningen, at der i finansloven for 2024 skabes enighed om en engangsbevilling for 2024 svarende til det beløb, kulturbidraget antages at indbringe fra 2025.

Producentforeningen støtter, at tjenesternes indberetning kan ske som en revisorerklæring om årlig omsætning. Dermed får opgørelserne en central rolle.

Det bør derfor præciseres i lovtæksten til § 7, stk. 4, og § 8, stk. 5, at revisors erklæringer skal omfatte, at opgørelserne er retvisende.

Fristerne for indberetninger bør fremgå af lovtæksten, og såfremt loven vedtages med årlige indberetninger, bør fristerne for indberetningen være senest udgangen af Q1 det efterfølgende år.

Fristerne for supplerende oplysninger, jf. § 9, stk. 2, bør i praksis fastsættes således, at den årlige betalingsfrist, jf. § 4, stk. 6, bliver senest udgangen af Q2 i det efterfølgende år.

Hjemlen i forslaget til § 9, stk. 4 bør inkludere en hjemmel til, at Slots- og Kulturstyrelsen kan opgøre et skønnet grundlag for størrelsen af bidragspligten, hvis styrelsen ikke finder tjenestens oplysninger tilfredsstillende.

§ 5 stk. 1:

Producentforeningen støtter, at kulturbidraget fordeles mellem de eksisterende støtteordninger og afventer den endelige afgørelse om fordelingen, når provenuet fra kulturbidraget er kendt. Men det er uholdbart, at der sideløbende med fremsættelsen af kulturbidragsloven ikke er sket en nødvendig revision af Public Service Puljen og dens støttevilkår.

Mediaaftalen fastslår side 5, at fordelingen af Public Service Puljens støttemidler ændres. Aftalen fastslår endvidere, at puljens støttemidler fremover skal kunne søges af producenter og udbydere af radio og podcast, og at puljens nuværende krav til distribution af det støttede indhold revideres.

Disse ændringer kræver imidlertid en ændring af de eksisterende støttevilkår for at få virkning, og revisionen af puljens organisering og støttevilkår er derfor nødvendig, så ansøgninger til puljen kan ske i overensstemmelse med mediaaftalen.

Producentforeningen foreslår, at Public service-puljen fremover får en selvstændig kunstnerisk leder med reference til DFI's bestyrelse. Lederen har ansvaret for puljens støttetildelinger i samarbejde med 2-3 redaktører/konsulenter, der ansættes i samarbejde med branchen efter samme model, som DFI's markedsordning. For at mindske de administrative omkostninger ved Public Service Puljens drift bør administrationen fortsat ske hos DFI.

Producentforeningen mener, at de eksisterende støtteordninger, Public Service Puljen og DFI's støtteordninger fuldt ud er i stand til at administrere støttemidlerne og ønsker derfor præciseret, at der ikke er tale om at etablere nye støtteordninger.

Producentforeningen foreslår følgende formulering af § 5 stk. 1.:

"Provenuet fra kulturbidraget efter tilbageløb og adfærd og arbejdsudbud fordeles efter fradrag af omkostningerne forbundet med ordningens administration mellem Public Service Puljen og DFI's filmstøtteordninger."

§ 8 stk. 2 og § 8 stk. 4:

Producentforeningen støtter streamingtjenesternes mulighed for at opgøre deres investeringer over en treårig periode. Det modvirker risikoen for, at forsinkelser og udsættelser rammer streamingtjenesternes bidrag på en utilsigtet måde.

Producentforeningen ønsker dog, at kulturbidragsloven definerer, hvornår en investering kan anses for at finde sted.

Forslaget er, at registreringen af en investering sker på 1. optagedag for en produktion.

Det er samtidig afgørende, at såfremt tjenesterne ikke over en treårig periode har opfyldt kravet om investeringer på minimum 5% pr. år, skal de efterbetale, jf. forslaget til § 8, stk. 4.

Lovforslagets bemærkninger:

Støttemodtagere

Producentforeningen bakker op om streamingtjenesternes adgang til at ansøge om støtte til danske produktioner fra henholdsvis Public Service Puljen og filmstøtteordningerne. Men det bør være en klar og utvetydig forudsætning, at ansøger til og støttemodtager fra DFI's filmstøtteordninger er en uafhængig producent, der producerer det ønskede indhold til tjenesten.

Filmstøtten i Danmark og resten af Europa er bygget op om støtte til de uafhængige producenter, således som det er defineret i bl.a. DFI's almindelige vilkår pkt. 1.1.1.

Her fremgår ligeledes, at rettighederne til den støttede produktion tilhører producenten. Streamingtjenesterne skal således leve op til de gældende krav, når deres produktioner modtager filmstøtte. Respekten for det danske rettighedssystem er en af de afgørende forudsætninger for ordnede forhold i branchen.

Partierne bag mediaaftalen understreger ligeledes, at produktion med offentlige midler eller offentlig støtte skal ske i respekt for det danske rettighedssystem.

Derfor foreslår Producentforeningen følgende præcisering af lovbemærkningerne – bl.a. under pkt. 3.1.2 side 15 (vores understregning):

"De medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale et kulturbidrag, har adgang til at ansøge om støtte til produktionen af nyt dansk audiovisuelt indhold fra Public Service Puljen og filmstøtteordningerne, når støttemodtager er en uafhængig producent"

Investeringer i nyt dansk indhold:

I bemærkningerne til lovforslaget pkt. 3.2.1 foreslås en anden definition af dansk indhold (danske film, tv-serier m.v.) end den, der anvendes af DFI og Public Service Puljen som grundlag for støtten til danske film, tv-serier m.v.

Producentforeningen anser det for juridisk uholdbart, at loven anvender begrebet "dansk indhold" forskelligt i lovens to bestemmelser. Konsekvensen af forslaget er, at begrebet danske film m.v. i Kulturbidragslovens § 1 skal forstås anderledes end i lovens § 4, stk. 3. Begrebet bør have samme betydningsindhold.

Producentforeningen forstår intentionerne i lovforslaget således, at midlerne fra kulturbidraget skal fordeles via de eksisterende støtteordninger under DFI. De rummer allerede fuldt dækkende og godkendte definitioner af dansk indhold.

Lovens definitioner bør være ens begge veje, dvs. både i den støttetildeling, der er formålet med kulturbidraget, og de investeringer, der kan indgå i beregningen af, om 5%-kravet er opfyldt (hvilket som bekendt afgør, om der skal betales et supplerende bidrag på 3%). Det er økonomisk urimeligt – og næppe politisk tilsigtet – at en streamingtjeneste kan opnå investeringsfradrag for en audiovisuel produktion, som der ikke kan søges filmstøtte til.

Derfor bør den særlige definition af dansk indhold foreslået i lovbemærkningerne under pkt. 3.1.2 side 14 udgå til fordel for en henvisning til de generelle kriterier i støttere reglerne hos DFI.

Det strider ikke imod EU-regler. Når dansk-definitionen er godkendt i én sammenhæng (filmstøtte) som en definition, der ikke strider mod forbuddet mod diskrimination på grundlag af nationalitet m.v., er der ikke grund til at formode, at den samme definition ikke skulle kunne godkendes i en anden sammenhæng (AVMS).

I forhold til de politiske ønsker med kulturbidragsloven forekommer en begrænsende definition af dansk indhold ligeledes fejlagtig. I lovforslagets bemærkninger under pkt. 3.1.2 side 14 fremgår det politiske ønske, at tjenesternes investeringer skal fremme og understøtte produktionen af nyt dansk kvalitetsindhold.

“Det foreslås, at investeringsmuligheden skal favne bredt, så der både kan anerkendes kendes investeringer i dansk lokalt indhold og produktioner med store budgetter og danske såvel som udenlandske elementer, der kan bidrage til den internationale udbredelse og anerkendelse af dansk kvalitetsindhold”

Producentforeningen deler ambitionen men forstår ikke, og er derfor uforstående overfor, forslaget om nye definitioner for dansk indhold.

Når formålet med loven er at gøre det attraktivt for streamingtjenester at investere i en bred vifte af produktioner, der bl.a. kan bidrage til international anerkendelse af dansk kvalitetsindhold, så vil den begrænsende definition gøre det meget lidt attraktivt for tjenesterne at investere i f.eks. de Oscarnominerede dokumentarfilm “The Act of Killing” og senest “A House Made of Splinters”, i Lars von Triers film og i den internationalt anerkendte danske film “Holy Spider”.

Producentforeningen mener derfor, at definitionen af dansk indhold bør følge de generelle kriterier i støttere reglerne hos DFI.

TVOD-tjenester:

Producentforeningen noterer, at bidragspligten til kulturbidraget skal omfatte de såkaldte EST- og TVOD-tjenester, hvor forbrugeren i en konkret situation køber en film digitalt eller lejer en film i en given periode. Også tjenester som Filmstriben og bibliotekernes digitale filmtilbud skal omfattes.

Denne type tjenester har hverken produceret eller investeret i nyt dansk indhold. De er i dag ligeledes afskåret fra at søge filmstøtte – jf. Det Danske Filminstituts vilkår pkt. 1.1.1., og de har historisk heller ikke været støtteansøgere til Public Service Puljen. Det er samtidig Producentforeningens opfattelse, at disse tjenester ikke i noget væsentligt omfang bidrager til presset på investeringerne i dansk indhold – sådan som det er tilfældet med de internationale streamingtjenester.

I det lys mener Producentforeningen, at EST- og TVOD-tjenester, Filmstriben og bibliotekernes digitale filmtilbud skal undtages fra bidragspligten i de særlige tilfælde, hvor

tjenesten ikke selv producerer eller investerer i nyt indhold, og dermed de facto er afskåret fra at søge støttemidlerne fra kulturbidraget.

Med venlig hilsen

Jørgen Ramskov
Direktør, Producentforeningen

Kulturministeriet
Att.: Astrid Højbo Bjørn

Radio- og tv-nævnet

Hammerrichsgade 14
1611 København V

Telefon 33 95 42 00

rtv@slks.dk

Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

Kulturministeriet har den 15. august 2023 fremsendt høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven).

Det oplyses, at lovforslaget har til hovedformål at gennemføre den del af Mediaaftalen for 2023 – 2026, der vedrører indførelsen af en pligt for visse medietjenesteudbydere til at betale et kulturbidrag til fremme af dansk kultur, herunder til produktion af danske film, serier og dokumentarprogrammer.

Lovforslaget lægger endvidere op til, at Slots- og Kulturstyrelsen bliver tilsynsmyndighed og træffer afgørelser efter loven, og at Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser kan indbringes for Radio- og tv-nævnet som klagemyndighed, jf. lovforslagets § 9.

Lovforslaget giver Radio- og tv-nævnet anledning til følgende bemærkninger:

Dansk indhold

Det fremgår af § 1 i forslaget, at formålet med loven er at indføre en pligt for visse medietjenesteudbydere til at yde et kulturbidrag til fremme af dansk audiovisuelt indhold, herunder til produktion af nye danske film, serier og dokumentarprogrammer. Af de almindelige bemærkninger til forslaget fremgår, at det foreslås, at det udgør dansk indhold, når den producerede film, serie eller dokumentar er 75 pct. på dansk sprog og derudover opfylder mindst én ud af tre kriterier 1) mere end halvdelen af produktionens budget er forbrugt i Danmark, 2) optagelserne finder fysisk sted i Danmark, 3) produktionen er udført af et produktionsselskab, der er etableret i Danmark eller de centrale kreative eller tekniske roller udføres af personer, der er etablerede eller bosatte i Danmark.

Radio- og tv-nævnet finder, at det tredje kriterium kan give anledning til fortolkningsproblemer, idet det er uklart, hvad der ligger i betegnelsen *"de centrale kreative eller tekniske roller udføres af personer, der er etablerede eller bosatte i Danmark"*.

Definitioner

Af § 3 fremgår den begrebsterminologi, der anvendes i lovforslaget. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at bestemmelsens nr. 1 - 3 anvender AVMS-direktivets artikel 1, stk. 1, litra a, litra d og litra g, der er gennemført ved Radio- og fjernsynsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020 om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. § 2, stk. 1, nr. 4 og § 2 stk. 3 og 4. Bestemmelsens nr. 4 hviler ikke på AVMS-direktivets definitioner, men er en særlig dansk definition af begrebet bidragspligtig omsætning.

Radio- og tv-nævnet skal hertil bemærke, at nævnet er enig i, at begrebsterminologien i forslaget bør følge terminologien i AVMS-direktivet og Radio- og fjernsynsloven - men også, at terminologien ikke alene følger de fire nævnte begrebstyper i forslaget men også generelt begrebsterminologien i relevant lovgivning, som forslaget har snitflader til, f.eks. Årsregnskabsloven eller anden mediemæssig lovgivning inden for medieområdet.

Investeringen i nyt dansk indhold

Det fremgår af § 8, stk. 2, i lovforslaget, at medietjenesteudbydere kan fordele investeringerne i nyt dansk indhold over en tre-årig periode som gennemsnit. Af de specielle bemærkninger til bestemmelsen fremgår det, at det vil være muligt for medietjenesteudbydere at meddele Slots- og Kulturstyrelsen, at den vil gøre brug af en tre-årig investeringsperiode. Opgørelsen af det årlige investeringsniveau i nyt dansk indhold vil i denne situation være baseret på et gennemsnit over den tre-årige periode i forhold til afgørelsen om, hvorvidt udbyderen skal opkræves tillægsbidraget på 3 pct. i kulturbidrag for de enkelte år. I sådanne tilfælde vil udbydere kunne investere i nyt dansk indhold med variabelt procentsats i forhold til den bidragspligtige omsætning over tre år og fortsat få den fulde fordel af investeringsmulighedens undtagelse fra tillægsbidraget, såfremt investeringerne gennemsnitlig svarer til 5 pct. af den årlige bidragspligtige omsætning pr. år i de tre år.

Radio- og tv-nævne skal hertil bemærke, at det fremstår uklart, hvornår den tre-årig investeringsperiode og beregning regnes fra herunder, om investeringer i året før ikrafttrædelse af investeringshensigten kan medregnes eller om det alene er investeringer regnet fra

ikrafttrædelsestidspunktet. Nævnet finder, at det bør præciseres for at undgå tvivlstilfælde i forhold til periodeafgrænsningen og beregningen.

Tilsynsforpligtelse m.v.

Det fremgår af § 9, stk. 1, i lovforslaget, at Slots- og Kulturstyrelsen fører tilsyn med overholdelse af denne lov og regler udstedt i medfør heraf og træffer afgørelse efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Videre fremgår det af forslaget § 9, stk. 3, at afgørelser truffet af Slots- og Kulturstyrelsen kan indbringes for Radio- og tv-nævnet.

Af forslaget almindelige bemærkninger under afsnittet "*Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*" fremgår det, at det er Kulturministeriets vurdering, at op til 50 medietjenesteudbydere vil blive omfattet af kulturbidragsordningen.

Radio- og tv-nævnet skal hertil bemærke, at set i lyset af de skitserede opgaver og de anslåede antal medietjenesteudbydere under ordningen samt en overvejende sandsynlighed for, at en vis mængde af Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser vil blive indbragt for Radio- og tv-nævnet, forventer Radio- og tv-nævnet, at de fornødne ressourcer til administrationen og betjeningen af ordningen følger med opgaven.

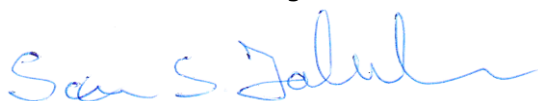
Kulturministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler

Radio- og tv-nævnet noterer sig, at det er givet bemyndigelse til, at kulturministeren i tilknytning til flere af bestemmelserne i lovforslaget kan fastsætte nærmere regler.

Radio- og tv-nævnet skal hertil bemærke, at den nærmere udmøntning af flere af bestemmelserne i lovforslaget er af væsentlig betydning for varetagelse af opgaverne fastsat i medfør af forslaget, hvorfor nævnet imødeser de nærmere præciseringer i en kommende bekendtgørelse.

Radio- og tv-nævnet har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Søren Sandfeld Jakobsen
Formand

Fra: 19kontor@rigsrevisionen.dk
Til: [Astrid Højbo Bjørn](#); [Pernille Berglund Gunge](#)
Cc: [Kulturministeriet](#)
Emne: Høringsvar vedr. udkast til forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)
Dato: 18. august 2023 12:18:37
Vedhæftede filer: [image001.png](#)

Kulturministeriet har den 15. august 2023 sendt forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur i høring.

Ministeriernes forpligtelse til at høre Rigsrevisionen er fastlagt af rigsrevisorloven, §§ 7 og 10 (Lovbekendtgørelse nr. 101 af 19/01/2012) og angår revisions- og/eller regnskabsforhold, der kan have betydning for Rigsrevisionens opgaver.

Vi har gennemgået lovforslaget og kan konstatere, at det ikke umiddelbart omhandler revisions- eller regnskabsforhold i staten eller andre offentlige virksomheder, der revideres af Rigsrevisionen.

Vi har derfor ikke behandlet henvendelsen yderligere.

Med venlig hilsen

Mette E. Matthiassen
Specialkonsulent

Landgreven 4
DK-1301 København K

Tlf. +45 33 92 84 00
Dir. +45 33 92 85 73
mem@rigsrevisionen.dk

www.rigsrevisionen.dk

Læs om Rigsrevisionens behandling af personoplysninger [her](#)

Fra: Astrid Højbo Bjørn <ahb@kum.dk>

Sendt: 15. august 2023 12:08

Cc: Pernille Berglund Gunge <pbg@kum.dk>; Andreas Grønnegaard Møller <agm@kum.dk>

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

Til adressaterne på vedlagte høringsliste

Se venligst vedlagte høringsbrev samt udkast til lovforslag.

Med venlig hilsen

Astrid Højbo Bjørn

Fuldmægtig

Kulturministeriet | Nybrogade 2 | 1203 København K
+45 21 47 24 82 | ahb@kum.dk | www.kum.dk

Læs om Rigsrevisionens behandling af personoplysninger [her](#)

Læs om Rigsrevisionens behandling af personoplysninger [her](#)

Læs om Rigsrevisionens behandling af personoplysninger [her](#)

Submission on behalf of SF Anytime AB in response to the Danish Ministry of Culture's public hearing of 15 August 2023 on proposed legislation on certain media service providers' contribution to the promotion of Danish culture

This submission is provided by SF Anytime AB in response to the Danish Ministry of Culture's public hearing of 15 August 2023 on proposed legislation on certain media service providers' contribution to the promotion of Danish culture (the "Cultural Contribution Act")¹. This submission constitutes SF Anytime AB's second submission in the legislative process, whereas the first submission is dated 12 September 2022.

SF Anytime AB provides two leading transactional (rental and purchase) online streaming services under the SF Anytime and Blockbuster brands (the "Services") in the Danish market. The Services are also available in the other Nordic and Baltic countries where the viewer pays solely for the films/TV series the viewer decides to rent/purchase— in other words, the Services are so-called TVOD/EST services (transactional VOD services). SF Anytime has a strong presence in Denmark, especially after SF Anytime AB's recent acquisition of the streaming service Blockbuster, which SF Anytime AB has been operating since June 2023. The Services are each available through a dedicated digital direct-to-consumer platform as well as through leading TV operators and partners. The Services offer a broad and diverse range of films and TV content produced locally in the Nordics, as well as the latest Hollywood blockbusters, arthouse films, TV series and programming for children. SF Anytime AB is a wholly owned company within the SF Studios Group of companies ("SF Studios"). For more than 100 years, SF Studios has been a leading Nordic film and TV production company having produced some of cinema's most iconic films and worked with some of the greatest talents in the industry. Today SF Studios has operations in all the Nordic countries, including a large production business of Danish language feature films and TV series in Denmark. SF Studios' businesses further include production of feature films and TV series in Sweden and Norway and the distribution of films and TV content in all Nordic countries, to cinemas, through home entertainment physical and digital formats and via the transactional VOD services SF Anytime and Blockbuster.

We thank the Ministry of Culture for the invitation to express our views on the revised proposed Cultural Contribution Act. In the following, we set out our key preoccupations with regard to the revised proposed scheme. Additional reflections may be provided further on in the legislative process as the proposed legislation evolves.

We understand that the proposed Cultural Contribution Act represents the Danish Government's decision to exercise the option granted under Art. 13 of the EU 2010 AVMS Directive as amended by Directive 2018/1808² (the 'AVMS Directive') under which Member States which require media service providers under

¹ <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/67784>

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018L1808&from=EN>

their jurisdiction to contribute financially to the production of European works, including via direct investment in content and/or contribution to national funds, may also require media service providers targeting audiences in their territories, but established in other Member States to make such financial contributions, insofar as such financial contributions are proportionate and non-discriminatory.

We further understand that the draft Cultural Contribution Act proposes that domestic and non-domestic media service providers, which operate transactional video-on-demand (TVOD/EST) services in Denmark and/or which target Denmark, such as SF Anytime, would be required to pay 5 %, or in some cases 2 %, of their turnover generated in Denmark to a Danish cultural fund.

On a group level, SF Studios is in favor of and strongly supports the proposed Cultural Contribution Act and its policy objective to maintain a strong and diverse production and distribution community in Denmark. However, we firmly believe that TVOD/EST services should benefit from an exemption from the media service providers obliged to pay the proposed cultural contribution. In light of the policy objective, we consider that it would be disproportional and counterproductive to impose the proposed cultural contribution on TVOD/EST services. These services already contribute to Danish culture through their existing business model which in itself promotes and remunerates quality content on a case-by-case basis. Furthermore, TVOD/EST services are generally already challenged financially with a low profit margin, and imposing additional fiscal burdens on such entities would disincentivize the development of TVOD/EST services in Denmark, to the detriment of Danish culture and the diversity of different access options for Danish consumers. Please see our elaborated reasoning below.

Transactional online distribution services already contribute to Danish culture

It is our opinion that transactional (TVOD/EST) online distribution services such as SF Anytime and Blockbuster, where a user pays a one-time fee for renting or buying access to a specific film, should be exempt from the media service providers obliged to pay the proposed cultural contribution. Whereas transactional services such as SF Anytime and Blockbuster *do not* pay acquisition fees up front to the licensor for acquiring licensing rights to the content offered to consumers, rights are instead acquired on the basis that rights holders/licensors receive royalties based on the actual number of transactions that have taken place within the services as these arise, i.e. when an actual user pays to rent a film, the licensor of that specific film receives a percentage of the transaction concerned, from the service provider (e.g. SF Anytime AB). Therefore, the more times a film/TV series is purchased or rented through SF Anytime, Blockbuster or other transactional platforms, the more money ends up with the rightsholders to the film or TV series concerned. This may be contrasted to other on demand streaming services provided on a subscription basis (so called "SVOD services"), where the SVOD services acquire licenses to content by paying a fixed one-time lump sum to the licensors. Such content may then be watched by the subscribers for an unlimited number of times on the SVOD services, for an "all you can eat" subscription fee. Typically, additional monies are not paid to the licensors, regardless of how many times their content is viewed on a subscription service.

When considering the above, it is our view that local transactional online distribution services such as SF Anytime and Blockbuster already greatly contribute to Danish culture and the Danish film and audiovisual community as this is inherent in the transactional business model, in connection with the Services' strong presence in Denmark and extensive offer of Danish content along with Danish consumers great demand for Danish content. Among their extensive offer, each of the Services currently include a library of Danish produced content consisting of more than 1000 film titles and more than 50 different TV series. The Services thus contribute significantly to maintaining a strong and diverse production and distribution community in

Denmark where quality content is promoted and remunerated. We believe that the policy objective of the draft Cultural Contribution Act is consequently already achieved by SF Anytime and Blockbuster through the business model. To impose the proposed cultural contribution on transactional services such as SF Anytime and Blockbuster would be incompatible with the principle of proportionality in Art. 13(2) AVMS Directive. Again, we would like to stress that the TVOD/EST business model differentiates itself from other streaming services (e.g. SVOD services) since the TVOD/EST transactional business model ensures that rightsholders are rewarded when their titles are watched and loved by the public – on a case by case basis, not via a lump sum or flat fee payment. The Services thus incentivize and contribute to recoupment and production of new quality content in Denmark.

In addition, traditional TVOD/EST services are not in the business of commissioning or producing own platform exclusive original content, but rather function as a marketing and distribution channel providing content on a non-exclusive basis. Content made available through TVOD/EST is generally simultaneously available on all competing TVOD/EST platforms. Again, this may be contrasted to SVOD services which typically commission or produce their own original content, made available exclusively to consumers through the specific SVOD service. Such SVOD services may therefore more likely subsequently qualify to apply for and receive funding from the Danish cultural funds that would result from the Cultural Contribution Act. This is not the case for TVOD/EST services. Consequently, we believe that it would not be compatible with the principle of proportionality if TVOD/EST were to be obliged to pay cultural contribution on the same terms as e.g. SVOD services, whereas, out of the two services, only SVOD services would be qualified to apply for and receive development and production funding from the Danish cultural funds. This would undeniably result in an unfair distribution of resources.

Lack of proper impact assessment

As stated in our previous submission, another area of concern relates to the assessment of the economic and commercial impact of the proposed Cultural Contribution Act, including on the attractiveness and commercial viability of developing, providing, and maintaining video-on-demand services in the Danish market. In SF Anytime AB's view, regulatory constraints which disincentivize inward investment should be avoided if Denmark wishes its film and audiovisual market to continue to be an attractive place for investment (local and international) in the development of original content and the offering of modern, innovative distribution services, whether hosted in Denmark or in other parts of the EU. In addition, contractual and commercial freedom to design and offer attractive online distribution services without the impediment of taxation such as the 5 % proposed under the Cultural Contribution Act is indispensable and contribute to the promotion of cultural diversity of both content and distribution services offered to the ultimate benefit of the Danish audiences.

Imposing the cultural tax on transactional online distribution services would prevent the development of such services in Denmark

The AVMS Directive Art. 13(2) provides that any financial contributions to the production of European works must be proportionate to the policy objective. As stated above and in our previous submission we fully share the policy objective of maintaining a strong and diverse production and distribution community in Denmark, and we acknowledge that the proposed cultural contribution has been lowered from 6 % to 5 %, as well as that a possibility of a further reduction is proposed when certain conditions are met. We appreciate this proposed revision, but still question why this specific level of contribution is considered to meet the policy objective without going beyond what is necessary to attain it. Further, we maintain our view that the proposed additional cultural contribution is a strong disincentive for TVOD/EST services in general, and SF

Anytime AB in particular, to further to develop and expand our online distribution offer through the Services to Danish audiences.

In this context, we once again wish to emphasize that local players within transactional online distribution services such as SF Anytime AB are generally low margin/high technical investment business models which are already challenged in terms of profitability. In the Danish market, SF Anytime AB, a local player, competes with multi-national companies with significant financial resources. When licensing content from major international film producers, such contract partners are generally in a position to negotiate a large license income from each individual transaction by consumers, leaving a relatively small profit margin for SF Anytime AB. Additional costs of doing business such as proposed under the Cultural Contribution Act would thus only further hamper the development of services such as SF Anytime and Blockbuster, to the detriment of European and Danish industry, as well as Danish audiences who stand to lose out in the broad range of online services offered in Denmark. We would therefore yet again urge the Danish authorities to reconsider the approach proposed under the Cultural Contribution Act as regards the proposed application of cultural contribution obligation on TVOD/EST services.

SF Anytime AB's and SF Studios' (SF Anytime AB's parent company) investment in Danish content qualifies SF Anytime for a reduced cultural contribution of 2 %

Insofar as it is decided contrary to our recommendation above, not to exempt TVOD/EST services from the obligation to contribute to the cultural fund, we respectfully point out that SF Anytime AB's and SF Studios' aggregated investments in Denmark on a *group level* should qualify SF Anytime for the reduced contribution of 2 %. In this context, we submit that the SF Studios group's investments in local Danish productions, co-productions, the commissioning of content from local Danish production companies, and the acquisition of rights of Danish content for local promotion and distribution, etc., should be taken into consideration as these activities already benefit Danish culture and the film and TV sector. In this context, we note that the proposed legislative approach with regard to 'local investments in the form of acquisition of distribution rights' (e.g. p. 14 of the Explanatory Memorandum) for the purposes of benefitting from a reduction of the proposed cultural contribution from 5% to 2% does not appear to take into consideration the specific business model deployed by TVOD/EST services as described above.

SF Anytime AB is a part of the SF Studios group of companies and a wholly owned subsidiary of AB Svensk Filmindustri – the parent company of the SF Studios Group. As a part of the SF Studios Group, SF Anytime AB greatly (in addition to what is set forth above about the contribution inherent in the transactional business model) also contributes not only creating a strong and diverse production and distribution community in Denmark, but in all of the Nordic countries through SF Studios' production and distribution businesses. During the past five years, SF Studios has invested tens of millions Danish kroner on average per year in the distribution and production of new Danish content. This has been achieved mainly in the following three ways. Firstly, by acquiring distribution rights to new Danish productions, and thereby paying a so-called minimum guarantee (a non-refundable advance) for these rights. Such minimum guarantees are used for financing the actual production of the concerned film and without this important contribution from the distributor, the film at issue would not have been produced. Secondly, it has been achieved by SF Studios collaborating with Danish production companies outside of SF Studios Group in the development of films, and thereby contributing with so called development funding, used by the production company to finance the development of specific elements of a film such as synopses, treatments and scripts. Thirdly, it has been achieved through SF Studios' own production business in Denmark, where SF Studios group companies have paid both minimum guarantees to obtain the distribution rights and contributed to the financing by investing

additional money in its specific Danish productions. As a result, SF Studios is one of Denmark's leading distributors and producers of quality content in the Danish language and of Danish IPs. Recent distribution titles include films such as *Skyggen i mit øje*, *Vores mand i Amerika*, *Familien Jul og Nissehotellet* and *Viften*. Recent titles produced by SF Studios in Denmark include *SMUK*, *Elsker dig for tiden*, *Bytte Bytte Baby*, *Pagten*, *Margrete den Første* and tv-series *Rita*, *Norskov*, *The New Nurses* (Sygeplejeskolen) as well as *Seaside Hotel* (*Badehotellet*). It would be unreasonable if the direct investments in local content made on a group level would not qualify as an investment reducing the cultural contribution fee, especially considering that TVOD/EST services as opposed to subscription services do not commission original content exclusively made available on their platforms.

Other elements for reconsideration

The explanatory memorandum indicates that secondary legislation will be drafted – this should be subject to stakeholder consultation as well in order to ensure regulatory transparency and business and legal predictability for affected entities. In this connection, we would encourage the Danish authorities to clarify in accompanying and/or secondary legislation that all services, and related companies within a joint corporate structure such as SF Anytime AB and SF Studios, established in or targeting audiences in Denmark are eligible to apply for funding under the Danish film fund and the Danish public service pool. Such secondary legislation would also provide an opportunity to clarify the specific treatment of TVOD/EST services.

SF Anytime considers itself a strong contributor to Danish culture and an integral part of the Danish film and television sector, through its affiliation with other SF Studios group companies. SF Anytime has deep concerns with regard to the proposed Cultural Contribution Act and the implications for our ability to continue to invest in, maintain and develop our online offer in Denmark. SF Anytime strongly encourages the Danish authorities to re-consider and revisit the proposal with a view towards better protecting existing investments in Danish-language content and distribution and better incentivizing future investment in both content and services. We remain at your disposal for further exchanges and stand ready to provide any additional information which may inform your future work on the proposed Cultural Contribution Act.

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

TV 2 Danmark A/S

Rugaardsvej 25
5000 Odense
+45 65 91 91 91

Sendt med e-mail til ahb@kum.dk og pbg@kum.dk (kopi til kum@kum.dk)

København, 11 september 2023

Tegholm Allé 16
2450 København SV
+45 39 75 75 75

www.tv2.dk

Høringssvar vedrørende forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

Kulturministeriet har ved brev af 15. august 2023 anmodet om eventuelle bemærkninger til forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven).

TV 2 Danmark A/S takker for muligheden for at afgive høringssvar og har følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

Lovforslaget indfører en pligt for medietjenesteudbydere, der udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester rettet mod et dansk publikum, at betale et kulturbidrag. Loven har overordnet til formål at fremme produktionen af dansk indhold.

Kulturbidraget fastsættes efter en model, hvor bidragssatsen differentieres alt efter omfanget af eksisterende investeringer i nyt dansk indhold, og hvor omsætning hidrørende fra lineær programvirksomhed ikke omfattes af kulturbidragspligten. TV 2 finder disse elementer af modellen positive, fordi der herved tages hensyn til, at der er stor forskel på, i hvilket omfang on demand-tjenesterne på det danske marked allerede bidrager til produktionen af dansk indhold ligesom, at denne del af modellen anerkender, at udbydere af lineære audiovisuelle medietjenester (dvs. tv-spretningsforetagender som f.eks. TV 2) allerede i dag bidrager i væsentlig grad til europæisk og dansk indholdsproduktion. Differentieringen af bidragssatsen og undtagelsen af lineær programvirksomhed fra bidragspligt bidrager således efter TV 2's opfattelse til at sikre balance og proportionalitet i ordningen.

Denne balance og proportionalitet forrykkes imidlertid i væsentlig grad ved, at lovforslaget afgrænser den bidragspligtige omsætning til også at omfatte omsætning fra on demand-indhold indenfor genrer, der ikke vil kunne ansøges om støtte til via de puljer, som kulturbidraget skal indbetales til. Det vil sige filmstøtteordningerne og Public Service Puljen.

I modsætning til det lovforslag, der blev fremsat i august 2022, afgrænser det nærværende lovforslag således ikke den bidragspligtige omsætning til at omfatte bruttoomsætning, der "hidrører fra den on demand-audiovisuelle medietjenestes tilgængeliggørelse af film,

fiktionsserier og dokumentarprogrammer” (understregning indsat hér). Definitionen udvides i stedet til at omfatte bruttoomsætning, der *”hidrører fra den on demand-audiovisuelle medietjenestes tilgængeliggørelse af film, serier og dokumentarprogrammer*” (understregning indsat hér).

I modsætning til termen ”fiktionsserier”, dækker termen ”serier” ikke over en bestemt genre, men vil efter sin ordlyd kunne forstås så bredt som omfattende al programvirksomhed, der er tilrettelagt som en programrække. Det ville f.eks. kunne omfatte underholdningsprogrammer, aktualitetsprogrammer, livstilsprogrammer, boligprogrammer og andre lignende programtyper, der primært tilgængeliggøres af broadcastere med en lineær programflade. TV 2 antager, at det ikke har været hensigten at lade så stort et omfang af programmer og programvirksomhed, der ikke kan ansøges om støtte til via filmstøtteordningerne og Public Service Puljen, være underlagt kulturbidragspligt. Det ville stride klart mod grundlæggende proportionalitetsprincipper og være i åbenbar modstrid med AVMS-direktivet, der i præambelens præmis 36 fastslår, at tjenester, der omfattes af en pligt til at bidrage til indholdsfinansieringsordninger på ikke-diskriminerende vis, skal have adgang til at drage fordel af den støtte, der er tilgængelig under den pågældende ordning.

Det er således TV 2’s grundlæggende opfattelse, at det hverken er rimeligt eller EU-retligt holdbart at vedtage en kulturbidragsordning, hvor det ikke sikres, at den omsætning, der indbetales til Public Service-Puljen og filmstøtteordningerne, kommer fra indhold, som medietjenesteudbyderne vil kunne ansøge om støtte til at producere. Der skal være sammenhæng mellem de genrer, der pålægges kulturbidrag, og det indhold, der kan ansøges om støtte til at producere.

TV 2 opfordrer på den baggrund til, at definitionen af, hvilke former for indholdstyper, der pålægges kulturbidragspligt, tilbageføres til definitionen i lovforslaget fra august 2022 således, at den bidragspligtige omsætning omfatter bruttoomsætning, der *”hidrører fra den on demand-audiovisuelle medietjenestes tilgængeliggørelse af film, fiktionsserier og dokumentarprogrammer*” (understregning indsat hér). Alternativt bør termen ”serier” defineres mere præcist i lovforslaget således, at det klart fremgår, at definitionen ikke er tiltænkt at omfatte al programvirksomhed, der er tilrettelagt som en programrække, men nogle nærmere bestemte genrer eller programtyper.

TV 2 bemærker, at et eventuelt hensyn om at styrke et bredere udsnit af dansk indholdsproduktion end film, fiktionsserier og dokumentarprogrammer, vil kunne tilgodeses ved at fastholde en bredere definition, for så vidt angår hvilke investeringer, der kan medregnes som investeringer i nyt dansk indhold, samtidig med, at omfanget af indhold, der pålægges kulturbidragspligt (den bidragspligtige omsætning), ikke udvides. Derved kan man brede ordningens investeringsincitament ud på et bredere udsnit af dansk indhold, samtidig med at der ikke ændres ved den direkte sammenhæng mellem de genrer, der pålægges kulturbidrag, og det indhold, der kan ansøges om støtte til via filmstøtteordningerne og Public Service Puljen.

For så vidt angår lovforslagets enkelte bestemmelser, har TV 2 følgende bemærkninger.

Lovforslagets § 2 – afgrænsning af omfattede medietjenesteudbydere

Det følger af lovforslagets § 2, stk. 1 og 2, at kulturbidragspligten ikke finder anvendelse på medietjenesteudbydere, der er etableret uden for EU's medlemsstater. Udbydere af on-demand audiovisuelle medietjenester målrettet et dansk publikum, vil således kunne undgå kulturbidragspligten, hvis de er etableret i lande, der ikke er medlem af EU, f.eks. Storbritannien. Dette vil kunne føre til ulige konkurrencevilkår. En kulturbidragspligt bør således efter TV 2's opfattelse omfatte alle on-demand-tjenester målrettet Danmark, uanset etableringsland.

I forhold til medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat end Danmark, vil disse være omfattet af kulturbidragsloven, hvis de udbyder en on-demand-audiovisuel medietjeneste, der er målrettet mod publikum i Danmark. Vurderingen af, om en tjeneste er målrettet et dansk publikum skal ifølge lovforslagets bemærkninger lægge vægt på indikatorer såsom, **i)** reklame eller anden promovning, der sigter specifikt mod kunder i Danmark, **ii)** tjenestens hovedsprog, og **iii)** hvorvidt der er tale om indhold eller kommerciel kommunikation, som specifikt er rettet mod et publikum i Danmark.

TV 2 bemærker, at denne definition muligvis vil kunne omgås – f.eks. ved at ændre tjenestens hovedsprog fra dansk til engelsk og anvende kommerciel kommunikation og promovning, der retter sig mere bredt mod et nordisk publikum. For at modvirke denne risiko, kunne de kriterier, der oplystes i lovforslagets bemærkninger, suppleres med et opsamlingskriterium, der f.eks. baseres på størrelsen af tjenestens bruttoindtægter i Danmark eller antallet af abonnenter i Danmark. Det vil sige et kriterium, der sikrer, at medietjenesteudbydere med reel kulturbidragspligtig aktivitet i Danmark omfattes af kulturbidragsloven, uanset hvorvidt de kriterier, der nævnes i nærværende lovforslag, måtte være opfyldt.

Lovforslagets § 3, nr. 4 – definition af bidragspligtig omsætning

Lovforslaget definerer i § 3, nr. 4, bidragspligtig omsætning som *”den del af en medietjenesteudbyders bruttoindtægter i Danmark, som hidrører fra den on-demand-audiovisuelle medietjenestes tilgængeliggørelse af film, serier og dokumentarprogrammer”* (understregt hér). Indtægter fra lineær programvirksomhed omfattes ikke af den bidragspligtige omsætning.

I lovforslagets bemærkninger, s. 18-19, overvejes, hvorvidt catch up- eller start forfra-services skal anses for at være lineær eller on-demand-programvirksomhed. Disse bemærkninger er formuleret således, at de kan skabe uklarhed om, hvorvidt visse af de digitale tjenester, tv-distributørerne udbyder i tilknytning til lineære tv-kanaler (Start Forfra, Sidste Døgn, Sidste Uge etc.), er tiltænkt at skulle anses som on-demand-audiovisuelle medietjenester med den konsekvens, at omsætning hidrørende fra disse tjenester skal anses som bidragspligtig omsætning.

TV 2 antager, at dette ikke er tilfældet, idet de digitale tjenester udbydes af tv-distributørerne og ikke af de medietjenesteudbydere, der udbyder de lineære tv-kanaler, som de digitale tjenester knyttes til. Tv-distributørernes digitale tjenester opfylder dermed ikke lovforslagets definition af en on-demand-audiovisuel medietjeneste (”en audiovisuel

medietjeneste, der udbydes af en medietjenesteudbyder...”), og følgelig bør omsætning hidrørende fra disse tjenester (tv-distributørernes omsætning såvel som de rettighedsbetalinger, medietjenesteudbydere modtager fra tv-distributørerne for deres anvendelse af digitale tjenester på de lineære tv-kanaler) ikke være underlagt kulturbidragspligt. TV 2 opfordrer til, at lovbemærkningerne præciseres på dette punkt. Alternativt kan det præciseres, at tv-distributørernes catch-up services og lignende, der giver on demand-adgang til lineært indhold i op til 7 dage, anses som værende i ”nær tilknytning” til udsendelsestidspunktet.

TV 2 har endelig noteret, at reklameomsætning hidrørende fra on demand-programvirksomhed fortsat er tiltænkt at skulle omfattes af kulturbidragspligten. Dette kan efter TV 2's opfattelse føre til en skævvridning på det digitale annoncemarked. Markedet for digital annoncering er i dag det største segment på det danske annoncemarked og domineres af de store techgiganter, Facebook, Google/YouTube og LinkedIn, der ikke omfattes af kulturbidraget og dermed ikke vil blive underlagt en afgift på deres digitale annonceomsætning.

En beskatning af de audiovisuelle on-demand medietjenesters reklameomsætning, som ikke også rammer digital annoncering på techgiganternes platforme, risikerer at eskalere forskydningen af omsætning på reklamemarkedet væk fra de indholdsproducerende medietjenesteudbydere og over til techgiganterne. En udvikling, der allerede i stor skala er set på den skrevne presses område, og som vil kunne få mærkbare, negative effekter for on-demand medietjenesternes økonomi og konkurrenceevne – især for tjenester som f.eks. TV 2 PLAY, hvor en stor del af tjenestens samlede indtægter hidrører fra annoncering.

TV 2 opfordrer på den baggrund til, at reklameomsætning undtages fra kulturbidragspligt.

Lovforslagets § 7 – opgørelse af bidragspligtig omsætning

Det følger af lovforslagets § 7, at medietjenesteudbydere én gang om året skal indberette en opgørelse over det seneste regnskabsårs bidragspligtige omsætning i Danmark til Slots- og Kulturstyrelsen, og at den bidragspligtige omsætning skal indregnes i opgørelsen således, at det klart kan defineres, at den bidragspligtige omsætning hidrører fra en on-demand audiovisuel medietjeneste.

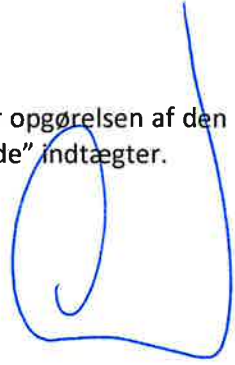
TV 2 bemærker, at TV 2's streamingtjeneste, TV 2 PLAY, udbyder pakker til sine abonnenter, der giver adgang til både bidragspligtigt og ikke-bidragspligtigt indhold. TV 2 formoder, at dette også vil være tilfældet for andre medietjenesteudbydere. Indtægter fra abonnenter med adgang til ”blandet” indhold kan ikke henføres direkte og i sin helhed til enten bidragspligtig eller ikke-bidragspligtig omsætning. Lovforslaget fastsætter ikke en metode til opdeling af denne form for ”blandet” indtægt i en bidragspligtig og en ikke-bidragspligtig del. TV 2 antager, at dette vil blive fastsat ved bekendtgørelse i medfør af den bemyndigelse, der tildeles Kulturministeren i lovforslagets § 7 stk. 6.

TV 2 bemærker, at den metode til opdeling af ”blandede” indtægter, der fastsættes ved den kommende bekendtgørelse, bør gælde ens for og kunne anvendes af alle medietjenesteudbydere på det danske marked. Den nærmere udformning af metoden bør ske på baggrund af en høring af de relevante aktører i branchen, idet der er tale om et forhold af

væsentlig betydning for opgørelsen af den bidragspligtige omsætning hos medietjenesteudbydere med "blandede" indtægter.

Med venlig hilsen

Lisbeth Qvist
Juridisk Chef

Kulturministeriet
Astrid Højbo Bjørn, Fuldmægtig
Nybrogade 2
1302 København K.

ahb@kum.dk
pbg@kum.dk
kum@kum.dk

København, den 11. september 2023

TV, Musik og Film i Danmark sender hermed vores kommentarer til

“Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)”

Vi anbefaler følgende ændringer til lovforslaget:

- **Stort behov for en præcis beskrivelse af den bidragspligtige omsætning**
§3, stk. 4. Det er vigtigt, at der ikke er uklarhed om afgrænsning og definition af streamingtjenesternes bidragspligtige omsætning. Den nuværende tekst risikerer at skabe forskellige fortolkninger om den bidragspligtige omsætning, som kan gøre ordningen svær at administrere. Det kan således også udfordre medieforligets ambitioner for provenu.
- **Behov for, at tjenester udenfor EU også er omfattet. Risiko for at tjenester i UK og USA ikke er omfattet.**
§ 2 stk. 2: Der er risiko for, at tjenester søger mod lande, som ikke er omfattet af ordningen, som UK og USA. Lovforslaget bør derfor ændres så denne risiko inddæmmes. Der er ikke noget juridisk til hinder for at lade ordningen omfatte tredjelande, herunder tjenester etableret i UK eller USA.
- **Behov for hyppigere indberetning. Tyskland og Polen har modeller herfor.**
§ 4 stk. 4 og 6, § 7, stk. 4, § 8 stk. 5 og § 9 stk. 2: I lande som Tyskland og Polen sker indberetningen af omsætning henholdsvis på månedsbasis og kvartalsvis, så en model med hyppigere indberetning end årligt, vil være muligt indenfor direktivets rammer. Det sikrer

løbende investeringer i kulturerhvervet.

- **Behov for ny paragraf: Loven er målrettet streamingtjenesterne og ikke rettighedshaverne.**

I medieforliget blev partierne enige om at afgrænse kulturbidraget til streamingtjenesterne og ikke rettighedshaverne. Denne vigtige præcisering savnes i lovforslaget.

Disse punkter uddybes her:

Behov for en præcis beskrivelse af de bidragspligtige omsætninger

Det nuværende udkast til §3, stk. 4 er upræcis i sin definition og afgrænsning af den bidragspligtige omsætning. Det bliver derfor svært at få en ensartet og klar implementering af paragraffen. På sigt kan det betyde, at kulturbidraget bliver udfordret af diskussioner og uenigheder om konkrete afgrænsninger – og dermed også, hvor stort et provenu kulturbidraget bidrager med.

Vi anbefaler derfor, at loven indrettes, så udgangspunktet bliver streamingtjenestens fulde omsætning, hvorefter tjenesten herefter kan foretage de lovbestemte fradrag.

Vi anbefaler på den baggrund følgende tekst, som indeholder ganske få, men meget afgørende ændringer af det udkast, som er sendt i høring. Ændringer markeret med rødt.

*“ Bidragspligtig omsætning: **En medietjenesteudbyders bruttoindtægter i Danmark**, som hidrører fra en on demand-audiovisuelle medietjeneste, der tilgængeliggør film, serier og dokumentarprogrammer, herunder også abonnementsindtægter, transaktions- eller lejeindtægter, annonceindtægter og indtægter ved gensalg af den on demand-audiovisuelle medietjeneste i andre virksomheders abonnementsbaserede produkter. **Dette omfatter ikke indtægter, der direkte relaterer sig tilgængeliggørelse af sportsindhold eller nyhedsudsendelser**, samt indtægter hidrørende fra lineær programvirksomhed der er gjort tilgængeligt via den on demand-audiovisuelle medietjeneste eller fra videredistribution af andre medietjenesteudbyderes on demand-audiovisuelle medietjenester. “*

Behov for, at tjenester udenfor EU også er omfattet. Risiko for at tjenester i UK og USA ikke er omfattet.

Det nuværende udkast til § 2 stk. 2 afgrænser lovforslaget til kun at gælde EU landene, men det bør ændres til også at gælde tjenester fra 3. land, som oppebærer omsætning ved at målrette tjenester mod et dansk publikum. Dette er juridisk muligt at gøre. Og uden en sådan ændring er der stor risiko for, at tjenester søger mod lande, som ikke er omfattet, eksempelvis UK og USA.

Behov for hyppigere indberetning. Brug Tyskland og Polens modeller

De nuværende forslag til § 4 stk. 4 og 6, § 7, stk. 4, § 8 stk. 5 og § 9 stk. 2 bør ændres så der kommer hyppigere indberetninger.

I lande som Tyskland og Polen sker indberetningen af omsætningen henholdsvis på månedsbasis og kvartalsvis. Et krav om hyppigere indberetning end årligt, vil således være muligt indenfor direktivets rammer.

Såfremt der kommer større hyppighed, vil dette også meget hurtigere give et billede af, om ordningen fungerer og hvilke tilpasninger, der er nødvendige.

Hertil kommer, at dansk indholdsproduktion har et akut behov for at få tilført ny finansiering. Med den nuværende udformning af lovforslaget er der stor risiko for, at midlerne fra Kulturbidraget reelt først er til rådighed for de eksisterende støtteordninger, tidligst i 2. halvår 2025.

Behov for ny paragraf: Loven er målrettet streamingtjenesterne og ikke rettighedshaverne.

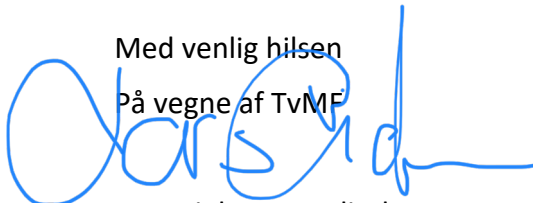
Folketingets partier bag medieforliget blev i forliget fra 14. juni 2023 enige om at afgrænse kulturbidraget til streamingtjenesterne og ikke rettighedshaverne.

Helt konkret står der i medieforliget på side 4: "Forligspartierne understreger, at bidragselementet er målrettet streamingtjenesterne og ikke rettighedshaverne"

Denne vigtige præcisering savnes derfor i lovforslaget og kan efterfølgende medføre uklarhed om, hvorvidt rettighedshaverne er omfattet. Det er derfor vigtigt, at der indføres en paragraf herom i lovforslaget, så denne usikkerhed bliver adresseret.

Med venlig hilsen

På vegne af TVMF

Lars Nielsen, PA-direktør

Hørings svar til forslag til Lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

Kulturministeriet har den 15. august 2023 sendt et udkast til lovforslag ”om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)” i høring.

Viaplay takker for muligheden for at kommentere på lovforslaget og indsender følgende bemærkninger til lovforslaget.

1. Overordnede betragtninger

Viaplay er grundlæggende dybt uforstående over for og uenige i behovet for et kulturbidrag, som er en de facto skat på streamingtjenester rettet mod det danske marked. Skatten vil have en kontraproduktiv virkning og medføre mindre dansk indhold på on-demand streamingtjenester. Dette uddybes nærmere i afsnit 1.1.

Viaplay har følgende væsentlige indsigelser, som vi håber, aftalepartierne og regeringen vil tage til efterretning. De enkelte indsigelser er uddybet i de efterfølgende afsnit.

Lovforslaget omfatter ikke tjenester, der er hjemhørende uden for EU, jf. lovforslagets § 2, stk. 1-2, og derfor er der en risiko for, at udbydere vælger at udbyde deres tjeneste fra tredjelande. Det udgør en væsentlig risiko for konkurrenceforvridning til skade for danske hjemhørende on-demand streamingtjenester, der er omfattet af streamingskatten.

Lovforslaget og skatten er efter vores vurdering i strid med OECD Pillar I-aftalen, da den efter vores opfattelse vil udgøre en digital skat, jf. nærmere i afsnit 2 nedenfor. Danmark risikerer ved en eventuel vedtagelse af lovforslaget at handle i strid med internationale forpligtelser, hvilket i sidste ende kan medføre, at staten skal kompensere streamingtjenesterne, herunder Viaplay, for omkostninger forbundet med skatten med tillæg af renter.

Lovforslaget adresserer kun i meget begrænset omfang, hvorledes Kulturministeriet har sikret, at den danske ordning vil leve op til gældende EU-retlige regler og principper. Lovforslaget er efter vores opfattelse i konflikt med både AVMS-direktivet, det EU-retlige restriktions- og diskriminationsforbud, som udmøntet i flere bestemmer i traktaten (TEUF), samt det EU-retlige proportionalitetsprincip, jf. afsnit 3 nedenfor.

Det følger af lovforslagets § 2, stk. 4, at loven ikke gælder for medietjenester, der udbydes som led i udøvelse af public service-virksomhed, hvilket blandt andet gælder TV2 Danmark A/S. Lovforslaget kan forstås sådan, at den del af TV2 Danmark A/S' omsætning, der angår programmer udbudt som led i udøvelsen af public service-virksomhed, vil være fritaget for at betale kulturbidraget, upåagtet om de indgår i sortimentet på TV2 Play, jf. nærmere i afsnit 3.4 nedenfor.

1.1 Mindre dansk indhold

Viaplay er en af de største private investorer i dansk indhold gennem mere end 30 år. Alene i 2022 investerede vi flere hundrede millioner kroner i dansk indhold og sikrede over 30 danske produktioner.

Vi anerkender nødvendigheden af dansk indhold af høj kvalitet, hvilket understreges af vores engagement i det danske produktionsmiljø og produktioner af højeste kvalitet og relevans til danskerne.

Det, der beskattes, kommer der mindre af. Streamingskatten er en skadelig skat og udgør en øget omkostning for Viaplay og andre streamingtjenester, hvilket alt andet lige reducerer vores investeringsmulighed i Danmark. Det vil i sidste ende påføre en øget omkostning for et i forvejen presset produktionsmiljø, som konkurrerer på internationale vilkår.

Skatten forsøger at fremme investeringer i nyt dansk indhold, men modarbejder netop det formål, da det udelukkende medfører øgede omkostninger for alle led i produktionskæden og potentielt også for vores kunder.

1.2 Public Service-puljen

Provenuet fra kulturbidragsordningen tilfalder Public Service-puljen og filmstøtteordningen jf. lovforslagets § 5, som er delvist finansieret af kulturbidragsordningen. Viaplay er grundlæggende imod det forhold, at danske beslutningstagere skal afgøre, hvilket dansk indhold der skal produceres, herunder hvilket dansk indhold danske udbydere skal udbyde til deres publikum. Den såkaldte omfordeling er provenuet fra streamingskatten fremstår dermed også illusorisk, idet Kulturministeriet gennem public service-puljen er med til at bestemme, hvad midlerne skal gå til, herunder hvilket specifikt indhold der skal produceres i Danmark.

Tildelingen af midler fra public service-puljen er desuden baseret på snævre genrekriterier og en uigennemsigtig proces, som ikke fremmer en bred produktion af nyt dansk indhold, men favoriserer bestemte former for produktion. Hvis målsætningen er at fremme nyt dansk indhold i generelle termer, bør rammerne for public service-puljen udvides.

2. Lovforslaget er i strid med OECD Pillar I-aftalen

Gennem OECD Pillar I-aftalen af 8. oktober 2021 om beskatning af den digitale økonomi samt den opfølgende erklæring af 11. juli 2023, har Danmark forpligtet sig internationalt til ikke at pålægge eller senere indføre digitale skatter eller lignende relevante tiltag.

Lovforslaget vil, hvis det vedtages, stride mod Danmarks forpligtelser i henhold til Pillar I-aftalen:

Det foreslåede kulturbidrag er således en "skat", hvilket bl.a. støttes af, at provenuet tilfalder Public Service-puljen og filmstøtteordningen, der kan søges af andre aktører, end de, som skal betale kulturbidraget og som i øvrige på nuværende tidspunkt finansieres af skattemidler. Skatteministeren er da angiveligt også af den opfattelse, at kulturbidraget kan udgøre en skat, jf. et ministersvar fra 5. juni 2022¹, som blev afgivet af Skatteministeren i forbindelse med det tidligere lovforslag om kulturbidraget.

En digital skat vil stride mod Pillar I-aftalen, når den i praksis primært retter sig mod udenlandsk etablerede virksomheder. Dette vil blive den praktiske virkelighed, hvis lovforslaget vedtages i den foreliggende form, særligt fordi de største danske udbydere af streamingtjenester vil være undtaget fra kulturbidraget. Langt størstedelen af det danske streamingforbrug kan, når der ses bort fra danske public service-udbydere, henføres til udenlandske udbydere.

3. Lovforslagets potentielle konflikt med EU-regulering

3.1 Generelt

Udkastet til forslaget til Kulturbidragsloven adresserer kun i meget begrænset omfang, hvorledes Kulturministeriet har sikret, at den danske ordning vil leve op til gældende EU-retlige regler og principper. Ministeriet ses overvejende at legitimere ordningen med henvisning til, at andre medlemsstater har indført ordninger, der har lighedstræk med den foreslåede.

Kommissionen kritiserede som bekendt den tidligere foreslåede danske ordning, herunder med henvisning til definitionen af dansk indhold og ordningens generelt manglende proportionalitet. Det er vores klare opfattelse, at de bekymringer,

¹ [Svar på spørgsmål nr. 522 af 28. april 2022 \(alm. del\) til Skatteudvalget](#)

Kommissionen dengang udtrykte, ikke er imødekommet ved det foreliggende lovforslag. For det første indebærer den let reviderede definition af dansk indhold ikke nogen reel forskel i forhold til, at det reelt kun vil omfatte rent dansk indhold og udelukke europæiske værker. For det andet er ordningen siden seneste lovforslag tilpasset, så der indgår en variabel beskatning, der i særdeleshed er egnet til at ramme udbydere etableret i andre medlemsstater, og som derfor må anses for at stride med EU-reglerne, jf. nedenfor.

Efter vores opfattelse er lovforslaget således i konflikt med både AVMS, det EU-retlige restriktions- og diskriminationsforbud, som udmøntet i flere bestemmelser i traktaten (TEUF), og det EU-retlige proportionalitetsprincip, hvilket vi redegør nærmere for i det følgende.

3.2 Diskriminationsforbud mv.

3.2.1 AVMS-direktivet

AVMS-direktivets artikel 13 sigter generelt til at promovere produktionen og distributionen af *"europæiske programmer"*.²

Medlemsstaternes mulighed for at pålægge medietjenesteudbydere en bidragspligt i medfør af AVMS-direktivet angår således ifølge direktivets artikel 13, stk. 2, også bidrag *"til fremstilling af europæiske programmer"*.

Bestemmelsen fremhæver samtidig, at finansielle bidrag *"skal være forholdsmæssige og ikke diskriminerende"*, mens det følger af artikel 13, stk. 3, at sådanne bidrag *"skal overholde EU-retten, navnlig reglerne for statsstøtte"*.

AVMS-direktivet bruger gennemgående terminologien *"europæiske programmer"* og indeholder ikke hjemmel til, at *"europæisk"* på nationalt plan indsnævres til at angå bidrag vedrørende rent nationale programmer.³ I den forbindelse bemærkes, at *"europæiske programmer"* er defineret i AVMS-direktivets artikel 1 og naturligvis omfatter navnlig programmer med oprindelse i enhver EU-medlemsstat. Det følger nærmere af AVMS-direktivet, at en eventuel *præcisering* af denne definition skal ske *"under overholdelse af EU-lovgivningen og under hensyntagen til dette direktivs mål"*.⁴ Målet er i denne henseende generelt at fremme produktionen og distributionen af europæisk indhold.

3.2.2 Den foreslåede ordning

Det følger konkret af lovforslagets § 4, stk. 2, at medietjenesteudbydere, *"der investerer under 5 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark i nyt dansk indhold, skal, i tillæg til bidraget efter stk. 1, betale et årligt tillægsbidrag på 3 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark"* [vores understregning].

Udgangspunktet i ordningen kan på den baggrund siges at være, at der indføres en omsætningskat på 5 % for de berørte tjenester, idet dette således gælder, medmindre udbyderen kan godtgøre opfyldelse af *"forpligtelsen"* til at investere i dansk indhold.

² Jf. bl.a. præambelbetragtninger 34 og 35 til EU-direktiv 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold.

³ Den omstændighed, at andre EU-lande også (i potentiel modstrid med EU-reglerne) tager udgangspunkt i rent nationalt indhold, legitimerer i sagens natur ikke i sig selv den foreslåede, danske model.

⁴ Jf. præambelbetragtning 32 til direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester)

Udbydere, der investerer mindst 5 % af den bidragspligtige omsætning i *dansk* (ikke europæisk) indhold, får altså en rabat på 3 % svarende til 60 % af skattebeløbet.

Lovforslaget lægger dermed op til ikke at præcisere, men helt grundlæggende at ændre definitionen af "*europæiske programmer*" fra AVMS-direktivet, og dette på en måde, der må anses for at være i strid med EU-lovgivning og formålet med AVMS-direktivet.

Den foreslåede tillægsskat indebærer herved uundgåeligt en (direkte eller skjult) forskelsbehandling af indhold produceret i andre EU-medlemsstater over for danskproduceret indhold og dermed tillige en forskelsbehandling af medietjenesteudbydere etableret i andre medlemsstater over for dansk etablerede medietjenesteudbydere.

Rent dansk etablerede medietjenesteudbydere investerer i forvejen i vid udstrækning i dansk indhold, herunder ved at tilgængeliggøre indhold fra den lineære programvirksomhed på tjenesten. Danske udbydere har dermed også i forvejen faciliteter og forbindelser, der indebærer, at udbyderne reelt vil kunne fortsætte driften uafhængigt af indførelsen af den foreliggende ordning. Danske udbydere vil altså forventeligt opfylde investeringspligten på 5 %.

Medietjenesteudbydere etableret i andre EU-medlemsstater vil omvendt ikke nødvendigvis have investeringer i netop *dansk* indhold på over 5 % af den bidragspligtige omsætning, heller ikke selv om de udbyder deres tjeneste på det danske marked. Sådanne udbydere bliver i så fald pålagt den fulde skat på 5 %, uanset om udbyderne måtte investere mere end 5 % i *europæiske programmer*, som AVMS-direktivet angår.

For udbydere, der slet ikke på nuværende tidspunkt udbyder deres tjeneste på det danske marked, udgør den påtænkte beskatning i sagens natur en betydelig restriktion i forhold til deres potentielle indtog på markedet.

Den foreslåede ordning forekommer på ovennævnte baggrund uforenelig med både AVMS-direktivet, TEUF art. 56 om tjenesteydernes frie bevægelighed og/eller TEUF art. 110 om forbud mod diskriminerende interne afgifter.

Kommissionen har tidligere vurderet, at en "*streamingskat*" som den, lovforslaget sigter til at indføre, kan være i strid med TEUF art. 110. I en tidligere sag vedrørende den tyske ordning udtalte Kommissionen således følgende:

*"[...] parafiscal charges, like those imposed under the described scheme, may be **contrary to Article 110 of the Treaty when the scheme benefits solely national service providers or does so to a higher extent than it does for competitors in other Member States.** In such a case, in order to be compatible with the Treaty, imported services must not be subject to the tax.*

*[...] Even if, like in the present case, a scheme provides in its rules that foreign suppliers may also benefit from the aid in a non-discriminatory way, this is in itself not sufficient. **It must also be excluded that the conditions structurally favour domestic operators in practice.**"⁵ [vores fremhævninger]*

Disse bemærkninger stemmer overens med præambelbetragtning nr. 36 til AVMS-direktivet, ifølge hvilken tjenester, der er forpligtet til at bidrage til fonde/puljer, på ikkediskriminerende vis bør kunne drage fordel af den støtte, der er tilgængelig under ordningen, jf. også lovforslagets side 10.

Den ovenfor omtalte sag om den tyske ordning omhandlede, hvorvidt det var i strid med TEUF art. 110, at udenlandske udbydere ved en lovændring blev pålagt *samme afgift* som den, de nationale udbydere på det tyske marked allerede betalte.

⁵ Jf. Kommissionens afgørelse i sag SA.384118.

Kommissionen besvarede dette bekræftende under henvisning til, at de udenlandske udbydere ud over at betale samme (og altså ikke en højere) sats faktisk også havde lige så gode muligheder for at opnå støtte fra provenuet.⁶

Dette er i modsætning til den foreslåede danske ordning.

For det første vil den påtænkte anvendelse af provenuet som minimum tilgodese nationale udbydere "to a higher extent than it does for competitors in other Member States [...]".

Provenuet fra den foreslåede ordning vil ifølge medieforliget og lovforslaget gå til Public Service-puljen (forventeligt 20 %) og filmstøtteordningerne (forventeligt 80 %).

De nugældende vilkår for opnåelse af filmstøtte⁷ afskærer imidlertid medietjenesteudbydere fra at ansøge om og opnå støtte. Der stilles således et grundlæggende krav om, at ansøgeren "skal være en uafhængig producent", hvilket bl.a. indebærer, at ansøger ikke må være ejet af en VOD-tjeneste. I tillæg hertil gælder bl.a. krav (1) og (2) nedenfor tillige for en ansøgning om støtte.

De nugældende vilkår for tildeling af støtte fra Public Service-puljen⁸ vil de facto også udelukke mange udenlandske udbydere fra at modtage støtte:

1. Både ansøger og det anvendte produktionsselskab skal drive forretning gennem Danmark ved etablering af fast forretningssted eller tilsvarende i Danmark
2. Der stilles krav om "dansk spend på 100 %", hvilket betyder, at der i Danmark skal forbruges mindst et beløb svarende til DFI's produktionsstøtte til filmen.
3. I det omfang støtten ydes til en VOD-tjeneste, stilles der krav om, at det støttede program efterfølgende skal sendes på en (kommerciel) flow-tv-kanal, der mindst når ud til 50 % af danske husstande.

Den foreslåede ordning vil således de facto tilgodese danske udbydere set i forhold til udenlandske udbydere.

For det andet vil danske udbydere under alle omstændigheder for de flestes vedkommende uden yderligere foranstaltninger kunne "slippe" med en betaling af 2 %. Selv hvis den udenlandske udbyder i praksis var sikret samme muligheder for at opnå støtte som de danske udbydere, så vil dette dermed ikke udligne de nationale udbyderes konkurrencefordel. De > 5 %, som disse udbydere vil have investeret i dansk indhold, vil være modsvaret af et produkt (film eller serie mv.), og udbyderne vil således alene betale 2 % af den bidragspligtige omsætning i skat mod den udenlandske udbyders 5 %.

Ordnningen må på ovennævnte baggrund anses som stridende med EU-retten, herunder TEUF artikel 110.

⁶ Det bemærkes, at Netflix International BV forsøgte at indbringe sagen for EU-Domstolen, men sagen blev afvist af processuelle årsager, jf. T-818/16.

⁷ Jf. for dokumentarfilm <https://www.dfi.dk/files/docs/2019-06/DFI-Dokumentarfilm-vilkaar-g%C3%A6ldende%20fra%20201%20maj%202016.pdf> og for spillefilm https://www.dfi.dk/files/docs/2019-01/Vilk%C3%A5r_SPILLE-FILM_JAN_2019.pdf.

⁸ Jf. https://www.dfi.dk/files/docs/2018-04/Vilk%C3%A5r_PSP_1_maj_2016.pdf.

3.3 Proportionalitet

Det er i EU-Domstolens praksis fastslået, at det EU-retlige proportionalitetsprincip (også) gælder i relation til regelværket; altså samtlige foranstaltninger fastsat af lovgivningsmagten i de medlemsstaterne.⁹

Det EU-retlige princip indebærer i denne sammenhæng, at i) det omhandlede indgreb skal være egnet til at fremkalde den ønskede virkning, hvilket også forudsætter, at de anvendte midler er sammenhængende og systematiske, og ii) at den ønskede virkning ikke kunne nås på en mindre indgribende måde.

Den foreslåede ordning må anses for at stride med proportionalitetsprincippet af to af hinanden uafhængige årsager.

For det første er formålet med AVMS, artikel 13, fremme af *europæiske programmer*. Dette mål kunne i sagens natur nås med mindre indgribende midler end de foreslåede, der specifikt sigter efter fremme af *dansk* indhold. I forhold til det bagvedliggende formål ville det i sagens natur være tilstrækkeligt at stille krav om anvendelse af en vis del af den bidragspligtige omsætning til produktion af, eller om bidrag til fremstilling af, *europæisk*, men ikke nødvendigvis *dansk*, indhold.

Allerede på den baggrund er den foreslåede ordning i strid med proportionalitetsprincippet (og AVMS).

For det andet skal det fremhæves, at en investering i dansk indhold vil være modsvaret af et produkt (film eller serie mv.), som udbyderen vil kunne have ophavsretten til, hvilket er i modsætning til en ren afgiftsbetaling, der ikke modsvares af en modydelse, idet betalingen ikke giver yderen bedre mulighed for opnåelse af støtte end udbydere, der kvalificerer til at undgå tillægssatsen.

For det tredje er den foreslåede tillægsskat på 3 %, der gælder ved manglende opfyldelse af "investeringskravet" på mindst 5 % i dansk indhold, grundlæggende disproportional. En udbyder, der i et givent år (eller 3-årig periode) måtte have anvendt 4,9 % af den bidragspligtige omsætning på dansk indhold, vil således blive pålagt en streamingskat på 5 %, mens en anden udbyder, der akkurat opfylder kravet om 5 %, slipper med 2 %.

I det omfang intentionen om at indføre den omhandlede ordning gennemføres, foreslås det derfor, at fritagelsen for at betale tillægsskatten på 3 % i stedet opgøres forholdsmæssigt på baggrund af differencen mellem det faktisk investerede og den fastlagte tærskel på 5 %.

3.4 Særligt vedrørende TV 2 Play

Det følger af lovforslagets § 2, stk. 4, at loven ikke gælder for medietjenester, der udbydes som led i udøvelse af public service-virksomhed.

I lovbemærkningerne, jf. side 42, er det fremhævet, at dette bl.a. gælder for "TV 2 Danmark A/S, hvis de udbydes som led i udøvelsen af public service-virksomhed [...]".

TV 2 Danmark A/S driver på kommercielle vilkår TV 2 Play, hvor VOD-abonnementer blandt andet giver brugeren (on demand-)adgang til TV 2-programmer, der indgår i TV 2's "udøvelse af public service-virksomhed". TV 2 Play indgår desuden ifølge TV 2 i opfyldelsen af public service-forpligtelserne.¹⁰

⁹ Som et nyligt eksempel på EU-Domstolens underkendelse af en national regel, fordi den fandtes at stride med proportionalitetsprincippet, kan henvises til EU-Domstolens dom af 10. november 2022 i sag C-385/21, Zenith Media Communications SRL v Consiliul Concurentei. I sagen fandtes de nationale rumænske regler for udmåling af bødeniveau for overtrædelser af konkurrencereglerne at være udformet på en måde, der medførte, at der kunne pålægges bøder, som ikke tog udgangspunkt i faktisk realiseret omsætning, og som dermed kunne overstige det nødvendige i forhold til formålet med konkurrencereglerne.

¹⁰ Jf. TV 2 Danmark A/S' Public service-redegørelse 22: <https://omtv2.tv2.dk/media/gqnlm4g/tv-2-public-service-redegoerelse-2022.pdf>.

TV 2 Play konkurrerer i praksis på kommercielle vilkår med øvrige VOD-udbydere, herunder på baggrund af de pågældende programmer fra hovedkanalen (TV 2). TV 2 Danmark A/S' omsætning hidrører i støt stigende omfang fra TV 2 Play, mens omsætningen fra flow-tv er faldende.¹¹

Lovforslaget kan forstås sådan, at den del af TV 2 Danmark A/S' omsætning, der angår programmer udbudt som led i udøvelsen af TV 2's public service-virksomhed, vil være fritaget fra at betale "kulturbidraget" (dvs. også grundsatsen på 2 %), uanset om de også indgår i sortimentet på TV 2 Play.

Kulturministeriet bør på den baggrund præcisere, nøjagtig i hvilken udstrækning TV 2 Play vil være omfattet af forpligtelsen til at betale det foreslåede kulturbidrag, herunder hvorvidt den samlede programflade inden for film og tv-serier mv. vil indgå i TV 2 Danmark A/S' bidragspligtige omsætning.

I det omfang dette ikke er tilfældet, må der anses for at foreligge statsstøtte omfattet af TEUF artikel 107, der ikke kan anses som forenelig med det indre marked.

3.5 Opgørelsesvanskeligheder

Ifølge lovforslaget skal udbyderne betale 2 henholdsvis 5 % skat af den "bidragspligtige omsætning".

Det følger af definitionen af "bidragspligtig omsætning", at denne omfatter tjenestens omsætning fra film og serier mv., hvorimod fx nyhedsudsendelser og sport ikke er omfattet. Lineær programvirksomhed (flow tv) falder tilsvarende uden for definitionen.

For de udsendelser, der er omfattet, skal der også betales skat af omsætning i form af bl.a. abonnementsindtægter og annonceindtægter.

I praksis udbyder medietjenesteudbyderne altovervejende deres sortimenter i "pakkelsninger", herunder undertiden omfattende både on demand- og flow-tv. Afhængigt af den valgte pakke får brugeren adgang til både on demand-programmer (der kan være omfattet) og tv-kanaler (der ikke er omfattet). Inden for førstnævnte får brugeren i vid udstrækning adgang til både film og serier mv. (der er omfattet) og nyheds- og sportsudsendelser mv. (der ikke er omfattet).

Der er således betydelig uklarhed i forhold til, hvordan udbyderne nærmere skal/kan beregne den bidragspligtige omsætning uden risiko for, at den efterfølgende tilsidesættes. Lovforslaget giver således ingen guidance i forhold til, hvorledes udbyderne vil skulle fordele abonnementsindtægter mv. i relation til sådanne pakkelsninger. Det er herunder ikke angivet, om udbyderne fx skal tage udgangspunkt i seertal, udgifter til de enkelte programmer eller andet. Det følger blot af lovforslagets § 7, stk. 4, at indberettede opgørelser skal ledsages af en erklæring afgivet af en uafhængig revisor.

Disse usikkerheder vedrørende udbydernes beregninger og risikoen for, at udbydernes opgørelser kan tilsidesættes, vanskeliggør udbydernes muligheder for at tilrettelægge under hensyntagen til bidragspligten. Hvis en udbyder fx har foretaget investeringer, der efter egne beregninger medfører, at tærsklen på 5 % opfyldes, men opgørelsen tilsidesættes, fx pga. det nærmere snit lagt ift. omfattet henholdsvis ikke omfattet indhold, så risikerer udbyderen ved en tilsidesættelse af opgørelsen akkurat ikke at opfylde kravet og dermed blive pålagt den betydelige tillægsskat på 3 %.

¹¹ Jf. TV 2 Danmark A/S' halvårsrapport for 2023: <https://omtv2.tv2.dk/media/1zfcxewx/tv-2-halvaarsrapport-2023.pdf>.

Denne manglende forudberegnelighed er retssikkerhedsmæssig betænkelig og understreger desuden den manglende proportionalitet i den foreslåede ordning, jf. ovenfor.

Dertil kommer, at der er en risiko for diskrimination mellem udbydere, hvis det ikke sikres, at de følger samme principper for opgørelse. Med andre ord er der risiko for, at de enkelte udbydere kommer til at betale forskellige afgiftsbeløb for tilsvarende indhold/omsætning, fordi de anvendte opgørelsesmetoder fører til vidt forskellige beløb.

Det foreslås på den baggrund, at der sikres en større grad af forudberegnelighed i forhold til opgørelsen af den bidragspligtige omsætning, særligt i relation til abonnementsindtægter.

Opgørelsesprincipperne er af afgørende betydning i forhold til de økonomiske følger af den foreslåede ordning. Derfor bør der gennemføres en særskilt høring vedrørende de eventuelle principper, som måtte blive udstukket fra ministeriets side fx i medfør af en bekendtgørelse.

Med venlig hilsen

Jørgen Lindemann

Administrerende direktør
Viaplay Group

Kulturministeriet
Att.: Pernille Berglund Gunge
Nybrogade 2
1203 København K

12. september 2023

Ang.: Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansksproget indhold (Kulturbidragsloven)

Den 15. august har Kulturministeriet udbedt sig Warner Bros. Discovery Danmarks bemærkninger til et forslag om lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansksproget indhold.

Warner Bros. Discovery Danmark kvitterer for forslaget og muligheden og har følgende bemærkninger:

Kontekst

Warner Bros. Discovery (NASDAQ: WBD) er en førende global medie- og underholdningsvirksomhed, der skaber og distribuerer verdens mest differentierede og komplette portefølje af indhold og brands på tværs af tv, film og streaming. Warner Bros. Discovery er tilgængelig på 50 sprog i mere end 220 lande og territorier og inspirerer, informerer og underholder publikum over hele verden gennem sine ikoniske brands og produkter, herunder: Discovery Channel, discovery+, CNN, DC, Eurosport, HBO, MAX, HGTV, Food Network, OWN, Investigation Discovery, TLC, Magnolia Network, TNT, TBS, truTV, Travel Channel, MotorTrend, Animal Planet, Science Channel, Warner Bros. Film Group, Warner Bros. Television Group, Warner Bros. Games, New Line Cinema, Cartoon Network, Adult Swim, Turner Classic Movies, Discovery en español, Hogar de HGTV og andre. Du kan finde flere oplysninger på www.wbd.com.

Warner Bros. Discovery er også i Norden en af de største medie- og underholdningsvirksomheder.

Vores aktiviteter i Danmark omfatter blandt andet streamingtjenesterne HBO Max og discovery+, produktionsselskabet Warner Bros. og de lineære kanaler Kanal 4, Kanal 5, 6'eren og Kanal 9 samt Eurosport, TLC og Animal Planet m.fl. Vi distribuerer film i verdensklasse til danske biografer og er aktive inden for tv-indholdslicenser (herunder hjemmeunderholdning og betalings-TV) til tredjeparter, videospil og licensering af forbrugerprodukter. Vi har til hensigt at lancere den nye streamingtjeneste MAX i Danmark næste år, som vil samle det bedste indhold fra vores store portefølje af brands.

Kort sagt, WBD er meget mere end en "streamer"; vi er en global medievirksomhed, der distribuerer en række indholdsgenrer på tværs af biografer, streaming, spil og TV. Vores

forretningsmæssige beslutninger om, hvor meget der skal investeres i hvilke genrer, og via hvilke platforme der skal distribueres, er komplekse, flerårige processer, som alt for ofte oversimplificeres i politiske og lovgivningsmæssige debatter. Vi mener derfor generelt set, at Kulturbidragstloven er en overreaktion baseret manglende forståelse for branchens faktiske vilkår.

Vi er desuden medlemmer af Motion Picture Association og har bidraget til deres svar på denne høring.

Indledning: Dansk audiovisuelt indhold

Danmark har i de senere år været en europæisk og global succeshistorie i den audiovisuelle sektor og har spillet en nøglerolle i boomet i nordiske film og serier, hvor dansk indhold efterspørges i og uden for EU på måder, der ville have været umulige at forudse få år tidligere.

Den udfordring, som Danmark står overfor i dag, og som deles af mange andre europæiske territorier, er, hvordan man bibeholder nogle af elementerne i denne succeshistorie i et miljø, hvor budgetterne er strammere, og nogle virksomheder har været tvunget af økonomisk modvind til at reducere eller sætte investeringerne i indhold på pause.

Det er vores erfaring, at aftalefriheden ved hjælp af forskellige finansieringsmodeller og rettighedstildelingsmodeller er nødvendig for at understøtte en konkurrencedygtig sektor - et punkt, der delvis bekræftes af den nylige rapport fra EC Media Outlook.

Sådan sikrer vi en levedygtig branche

Vi konstaterer, at dansk økonomi ser ud til at være ved godt helbred, som Finansminister Nicolai Vammen siger ved præsentationen af den seneste Finanslov: "Kassen er blevet større, og inflationen er blevet mindre, siden vi stod her sidst. Dansk økonomi er med andre ord bomstærk. Det giver os muligheden for igen at løfte blikket lidt op og se på, hvor vi gerne vil lave nogle vigtige investeringer i det danske samfund."

Danmark er tilsyneladende i den fordelagtige situation, at der er råderum til investeringer - også i kultur og lokalt produceret audiovisuelt indhold. Derfor kan det undre, når Kulturminister Jakob Engel-Schmidt præsenterer de 1,1 milliarder kroner, der på Finansloven er øremærket kulturen, at indholdsproduktion ikke er en del deraf.

Risikoen ved investeringsforpligtelser er, at de ikke når målet om at opbygge en bæredygtig vækst i lokal indholdsproduktion. Typisk kan de simpelthen føre til stigende produktionsomkostninger, som vi forklarer nedenfor. Som sådan er det veletableret, at veludformede produktionsincitament er mere effektive med hensyn til at tiltrække investeringer og give et væsentligt investeringsafkast af alle statsmidler. Landene konkurrerer i stigende grad om at tiltrække udefra kommende investeringer, og de betydelige forbedringer af produktionsincitamenterne i modellen "Audiovisual Hub", som Spanien har lanceret, er en god model. Skattelettelse er kun en del af det samlede billede, og uafhængig dokumentation fra

Storbritannien viser, at skattelettelser genererer en betydelig bruttoværditilvækst (mellem 8,30 GBP og 1,72 GBP bruttoværditilvækst pr. 1 pund skattelettelse, afhængigt af indholdets genre)¹.

Det er afgørende, at de danske myndigheder holder sig den internationale kontekst for øje, herunder med de nordiske nabolande, for at sikre, at Danmark bevarer nogle af de fordele, der er opbygget i de senere år. Som markant dansk og i øvrigt nordisk aktør vil vi gerne høre: Hvordan har Danmark tænkt sig at sikre dette?

Som en global virksomhed skal vi fortsat være opmærksomme på, om det er gunstigt at producere i et givet område, eller om det, enten på grund af et mindre indgribende lovgivningsklima eller på grund af mere nyttige skatteincitamenter, giver bedre mening at investere andetsteds i et område, der med succes markedsfører sig selv som et mere favorabelt miljø for internationale produktioner. Danmark skal sikre sig konkurrencedygtighed i dette kapløb. Det er særlig vigtigt i den aktuelle situation, hvor global økonomisk modvind påvirker forbrugerne, så yderligere lovgivningsmæssig usikkerhed vil påvirke privates investeringsbeslutninger.

Problemer med Kulturbidragsloven: mediefrihed, og hvilket problem søger regeringen at løse?

WBD's holdning er, at de professionelle redaktører, der dagligt arbejder med deres medias indhold, platform og specifikke målgruppe er bedst egnede til at træffe beslutninger om, hvornår, hvor og hvor meget der skal investeres i indhold. Det er en holdning, der blandt andet betyder, at vi er meget imod at overdrage penge til en tredjepart via en målrettet afgift på en specifik nichesektor af en branche.

Vi anerkender dog, at danske politikere er optaget af at sikre, at indhold forbliver levedygtigt også på det nationale sprog. Spørgsmålet er derfor, om forslaget rammer den rette balance mellem disse to mål. Efter vores opfattelse gør det ikke dette og opfylder heller ikke kravet i artikel 13, stk. 2, i AVMSD om audiovisuelle medietjenester om, at en medlemsstat, der vælger at indføre finansielle bidrag til medietjenester, skal gøre det under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og ikkeforskelsbehandling.

Formålet med Kulturbidragsloven er "at styrke og øge mængden af danskproduceret indhold", defineret som film, serier og dokumentarfilm. Det første spørgsmål melder sig derfor, om dansk audiovisuel produktion inden for disse genrer har det svært. Som nævnt ovenfor har dansk indhold haft hidtil uset succes i det seneste årti, hvor statslig indgriben er begrænset til finansiering og regulering af offentlige radio- og tv-selskaber på normal vis. At indføre en så målrettet afgift på en specifik del af den audiovisuelle sektor rejser principielle spørgsmål - idéen bag formuleringen "visse medietjenesteudbydere" alene er problematisk for et demokratisk frit marked - og er ikke blevet understøttet af uafhængig og objektiv dokumentation. Vi er bekymrede for, at det foreslåede interventionsniveau vil være så gennemgribende, at

¹ <https://www.bfi.org.uk/news/screen-business-report>

indholdsinvesteringer bliver en afkrydsningsøvelse i overholdelse, langt væk fra den iværksættermæssige og kreative risikovillighed, der kendetegnede nylige danske succeser.

Vi opfordrer derfor endnu en gang lovgiverne til først at fremlægge objektive, afsluttende og konkrete beviser for, at den danske industri står over for problemer, og for det andet klart dokumentere, hvordan regeringen er endt ved dette konkrete løsningsforslag?

Problemer med Kulturbidragsloven: Potentiel konsekvens af afgiften og DFI's rolle

Afgiftsniveauet, der er fastsat til 2 % af den danske omsætning, der skal betales til Det Danske Filminstitut, og yderligere 3 % af omsætningen for de VoD-tjenester, der investerer mindre end 5 % af deres danske omsætning i dansk indhold, kan potentielt føre til, at Den Danske Filminstitut tager 5 % af en VoD-tjenestes lokale omsætning. Det kan have den uheldige effekt, at mindre VoD-tjenester ikke tilskyndes til at begynde at investere i lokalt indhold ligesom større VoD-tjenester helt undlader, fordi Kulturbidragsloven i sin nuværende form gør, at enhver investering under 5 % vil udløse den supplerende betaling til Den Danske Filminstitut. Det ville være blandt de mest indgribende afgifter noget sted i EU, og vi noterer os det punkt, at mange mindre EU-medlemsstater, der mere åbenlyst kan sammenlignes med Danmark, ikke har valgt at indføre en afgift. Selv når en mellemstor medlemsstat overvejer at gøre brug af muligheden i artikel 13, stk. 2, som Nederlandene, foreslår det, at 4,5 % investeres af VoD-tjenesten selv end indbetales til en filmfond på tværs af en lang række genrer. Med denne tilgang overlades meget større manøvrerum til VoD-tjenesten med hensyn til, hvor denne skal investere egne midler.

Desuden bør trappesatsen for lempelse af den bidragspligtige procentsats slutte på 0%. Realiteten ved det nuværende forslag er, at den billigste løsning er at vælge ikke at producere indhold til streaming i Danmark, da den bidragspligtige procentsats da vil være 5%. For at opnå lempelsen til 2% er VoD-udbyderen pålagt at bruge 5% af omsætningen på indhold. Af den årsag vil den reelle tvungne procentsats være 7%. Den formel for bidrag vs. afgift er ikke fordrende for et marked, der skal syne gunstigt for kommercielle aktører. Det er i forvejen en realitet, at en kommerciel aktør som WBD, der ingenting modtager i statsstøtte, må finansiere afgiften med prisstigninger og/eller et indskrænket budget med det resultat, at danskerne kommer til at betale mere for mindre indhold - altså den stik modsatte effekt end tilsigtet. Afledt af regeringens lovmæssige bespænd tvinges vi som global aktør til at overveje, om vores investering er bedre brugt i andet marked end det danske, der formår at gøre forholdene mere fordelagtige.

Hvis der er tegn på mangelfulde eller dårlige vilkår for dansk indholdsproduktion, vil vi foreslå, at dette løses bedre gennem målrettede foranstaltninger, herunder public service-medieforpligtelser og om nødvendigt specifik økonomisk støtte, snarere end en målrettet afgift på alle streaming-udbydere.

I denne sammenhæng finder vi det afgørende, at aftalepartierne vurderer, baseret på branchens faktuelle forhold, om sådanne regler faktisk kan gøre det sværere for mindre eller nyere aktører at etablere sig? Den foreslåede lovgivning favoriserer ikke mindre VoD-tjenester, der er mindre modstandsdygtige over for økonomisk usikkerhed, og skaber derved et marked, der ikke

fremmer den innovation og det iværksætter, der netop har gjort Danmark så succesfuld i den audiovisuelle branche.

Vi konkluderer, at de forpligtelser, der foreslås i lovforslaget, er uforholdsmæssige, navnlig Det Danske Filminstituts rolle som subjektivt mellemlid i processen med fordelingen af puljemidlerne. Målet om at fremme dansk audiovisuelt indhold kan nås med andre mindre indgribende midler, såsom incitament, der ikke begrænser den frie udvikling af tjenester, men fører til mere bæredygtige langsigtede investeringer og vækst.

Problemer med Kulturbidragsloven: Inflationspres

Ved enhver statslig indgriben i indholdsproduktionsprocessen er der risiko for en inflationær indvirkning. Dette er især tilfældet i relativt små områder som Danmark. Så selvom investeringsforpligtelsen kan medføre en forøgelse af mængden af dansk indhold, er den ikke en garanti for indholdets kvalitet eller dens internationale konkurrenceevne. Hvis VoD-tjenesterne, der bestiller indhold i Danmark mener, at dansk indhold ikke giver valuta for pengene, vil det logiske resultat være, at virksomhederne bestiller det absolutte minimum for at overholde forpligtelserne, hvilket resulterer i en afkrydsningsproces, der ikke fordrer indhold af høj kvalitet.

Dette er blevet behandlet i detaljer i en nylig undersøgelse af Stout og Colangelo², som vi anbefaler Kulturministeriet at læse. Vi anerkender, at et enkelt dokument måske ikke i sig selv ændrer mening, men vi vil anbefale, at der gennemføres en tilbundsgående konsekvensanalyse på dette punkt, der modellerer producenternes, redaktørernes og forbrugernes sandsynlige adfærd.

Problemer med Kulturbidragsloven: Indtægtsgrundlag og konkurrenceforvriddning

Vores holdning er, at enhver ekstra beskatning af nogle, men ikke alle, indtægter forvrider konkurrencen. Navnlig i betragtning af den rolle, som tjenester som Facebook, Google og YouTube spiller på det danske digitale annoncemarked, skaber udelukkelsen af disse tjenester fra forpligtelsen til at finansiere dansk indhold øjeblikkeligt en potentiel forvriddning på det digitale annoncemarked til fordel for globale tech-firmaer.

Derudover er det konkurrenceforvridende i mediebranchen isoleret, at f.eks. skrevne mediers annonceaftaler per definition, efter statslig indgriben, er mere værd end audiovisuelle mediers annonceaftaler alene på baggrund af mediet og platformen, hvorpå de udkommer.

Danmark oplever allerede virkningen af denne usikkerhed på annoncemarkedet: TV2 standser al bestilling af nyt indhold på tværs af genrer³ som følge af tilstanden på annoncemarkedet, og ICM meddeler, at det danske annoncemarked er i recession⁴. Det er i sig selv et stærkt

² <https://laweconcenter.org/wp-content/uploads/2023/07/Cultural-Levies-Issue-Brief.pdf>

³ <https://mediawatch.dk/Medienyt/TV/article16372449.ece>

⁴ <https://mediawatch.dk/Medienyt/Aviser/article16411583.ece>

argument imod statslig regulering, der skaber endnu mere usikkerhed og devaluering af annonceindtægterne ved at beskatte netop det indtjeningsområde.

Beregningen af de indtægter, der skal medtages i lovforslaget, er også forvirrende. Indtægter fra nyheder og sport er ikke medtaget, hvilket er fornuftigt og i overensstemmelse med EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester. Alligevel vil mange streamingtjenester samle sport med ikke-sportsindhold, så beregningen af indtægterne vil uundgåeligt omfatte sportsabonnementer. Det vil skabe en yderligere konkurrenceforvriddning om sportsrettigheder til fordel for DR.

Problemer med Kulturbidragsloven: Anvendelse af public service-puljen

Som det fremgår af lovforslaget, vil indenlandske og udenlandske medietjenesteudbydere, der vil være omfattet af Kulturbidragsloven, kunne søge "om støtte til produktion af nyt dansk audiovisuelt indhold fra public service-puljen og filmstøtteordningerne". Vi bemærkede imidlertid, at der er en inkonsekvens: På side 50 står der i teksten, at medieudbydere kan ansøge "direkte eller i samarbejde med en uafhængig producent"⁵, mens det på side 15 påpeges, at medieudbydere (kun) kan ansøge om støtte "i samarbejde med en uafhængig producent"⁶. Derfor beder vi Kulturministeriet om at bekræfte, at ansøgningen faktisk kan indgives "direkte eller i samarbejde med en uafhængig producent".

Definition af danske værker

Vi forstår, omend fra nyhedsmediernes, at Europa-Kommissionen har rejst bekymring omkring det tidligere lovforslag. Vi forstår, at Kulturministeriet har foretaget ændringen med at opløse definitionen af danske værker for at imødekomme Europa-Kommissionens kritik, og at vi ikke ved, hvad EU vil sige om det rettede forslag.

Operationelle bekymringer

Selvom det vil være klart ud fra ovenstående, at vi har bekymringer og tvivl over effekten af Kulturbidragsloven, vil vi naturligvis overholde enhver lov, som vi pålægges. For at Kulturbidragsloven skal være effektiv, (hvis det overhovedet skønnes nødvendigt), vil de offentlige myndigheder kræve et niveau af offentliggørelse af fortrolige finansielle oplysninger, som går ud over, hvad børsnoterede virksomheder hidtil og normalvis pålægges at offentliggøre.

⁵ Side 50: "Både støttebetingelserne for Public Service-Puljen såvel som støttebetingelserne for instituttets filmstøtteordninger understøtter, at de omfattede medietjenesteudbydere, uanset om de er etablerede i Danmark eller en anden EU-medlemsstat, har mulighed for at drage fordel af puljerne enten ved at kunne søge om støtte til produktionen af nyt dansk audiovisuelt indhold direkte eller i samarbejde med en uafhængig producent".

⁶ Side 15: "De medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale et kulturbidrag, har adgang til at ansøge om støtte til produktionen af nyt dansk audiovisuelt indhold fra Public Service-Puljen og filmstøtteordningerne i samarbejde med en uafhængig producent".

Vi værner om vores data og finder informationen om, hvilke data vi kommer til at skulle oplyse, mangelfuld.

Derfor beder vi om afklaring og transparens med:

- Hvilke data skal vi oplyse?
- Hvilken garanti stilles for datasikkerhed?
- Hvordan behandles vores data for at udregne bidragsniveauet?
- Hvordan vil tidsrammen være for indsendelse af data for at give rimelig tid til at besvare anmodninger?

I den forbindelse vil vi opfordre regeringen til at huske på, at alene de administrative omkostninger forbundet med Kulturbidragsloven vil være en betydelig byrde, som ydermere fjerner ressourcer fra VoD-udbydernes potentielle mulighed for selv at investere i lokal indholdsproduktion. En byrde der kommer på toppen af den målrettede ekstra skat.

Konklusion

Warner Bros. Discovery er ikke overbeviste om, at berettigelsen for statslig indgriben er tydeligt dokumenteret, og foreslår, at der foretages en mere dybtgående analyse af nogle af de spørgsmål, der er rejst ovenfor. Hvis den danske regering fortsat er fast besluttet på at regulere markedsadfærden af politiske årsager, vil et mere logisk udgangspunkt være en forpligtelse til at investere i lokalt indhold med en trappemodell for at anerkende virksomheder for de investeringer, de allerede foretager, og bevare fleksibiliteten til at kunne investere i mangfoldigt dansk indhold. Dette kan indføres uden yderligere administrative byrder, uden risiko for, at staten blander sig i, hvad der er "rigtig" dansk kultur og favoriserer en snæver kreds af støttemodtagere, men baseret på en model, der er funderet i branchens faktiske vilkår, og som er til gavn for alle danske indholdsproducenter og i sidste ende de danske seere.